

1 શમુએલ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31							

પ્રકરણ 1

અ ફાઈમના પર્વતીય પ્રદેશમાં એલ્કાનાહ નામનો માંણસ રહેતો હતો. તે સૂકુ કુળમાંથી હતો. તેના પિતાનું નામ યરોહામ હતું. યરોહામના પિતાનું નામ અલીહૂ હતું. અલીહૂના પિતાનું નામ તોહૂ હતું અને તોહૂના પિતાનું નામ સૂકુ હતું જે એફાઇમ કુળસમૂહમાંથી હતો.

² તેને હાજા અને પનિજા નામની બે પત્નીઓ હતી. પનિજાને સંતાનો હતા; જ્યારે હાજા નિઃસંતાન હતી.

³ પ્રતિવર્ષ એલ્કાનાહ અને તેનું કુટુંબ સાથે સર્વસમર્થ દેવની ઉપાસના કરવા અને અર્પણો અર્પણ કરવા માટે શીલોહ જતા હતા. ત્યાં એલીના બે પુત્રો હોફની અને ફીનહાસ યહોવાના યાજ્ઞો તરીકે સેવા આપતા હતા.

⁴ જ્યારે જ્યારે એલ્કાનાહ પોતાના અર્પણો અર્પણ કરતો ત્યારે તે પોતાની પત્ની પનિજાને અને તેનાં બે બાળકોને ખોરાકનો ભાગ આપતો.

⁵ એલ્કાનાહ હાજાને હમેશા ખોરાકનો એક સરખો ભાગ આપતો, હાજાને યહોવાએ નિઃસંતાન રાખી હતી છતાં એલ્કાનાહ આમ કરતો. એલ્કાનાહ એટલા માટે આમ કરતો કેમકે હાજાજ એ પત્ની હતી જેની પર તે વધારે પ્રેમ કરતો હતો.

⁶ પનિજા હમેશા હાજાને ચિંતિત કરતી અને તેને ખરાબ લાગે તેમ કરતી હતી. પનિજાએ આમ કર્યું કારણકે હાજા સંતાન મેળવી શકતી ન હતી.

⁷ પ્રતિવર્ષ આમ બનતું; જ્યારે તેઓ યહોવાના મંદિરે શીલોહ જતા ત્યારે પનિજા તેને મહેણાં મારતી અને તેની મજકરી કરતી, તેથી હાજા રડી પડતી અને ખાતી પણ નહિ.

⁸ તેનો પતિ હંમેશા તેણીને પૂછતો, “હાજા, તું શા માટે રડે છે? અને તું ખાતી કેમ નથી? તું શા માટે આટલી ઉદાસ છે? હું દસ પુત્રો કરતાં સારો છું તેમ તારે વિચારવું.”

⁹ એક વખત મંદિરમાં તેમણે પ્રસાદ ગ્રહણ કર્યા પછી હાજા પવિત્રમંડપમાં ગઈ યહોવાની સામે ઊભી રહી. તે વખતે યાજ્ઞ એલી યહોવાના મંદિરના પ્રવેશદ્વાર પાસે પોતાના આસન ઉપર બેઠો હતો.

¹⁰ હાજા બહુ દુઃખી હતી. તેણીએ યહોવાને પ્રાર્થના કરી ત્યારે તેણી બહુ રડી.

¹¹ તેણે એવી માંનતા રાખી કે, “ઓ સર્વસમર્થ યહોવા, તું જો તારી આ દાસી પર કૃપાદૃષ્ટિ કરે, માંરી પ્રાર્થના સાંભળે, ભૂલી ન જાય અને મને એક પુત્ર આપે, તો હું તે પુત્ર દેવને સમર્પણ કરીશ, જે જીવનપર્યંત દેવનો થઈને રહેશે અને તેના વાળ કદી કપાવીશ નહિ.”

¹² આમ લાંબા સમય સુધી હાજાએ યહોવા સમક્ષ પ્રાર્થના કરી એલીએ જોયું કે માંતર તેના હોઠ હાલતા હતા.

¹³ તે મનમાં પ્રાર્થના કરતી હતી; તેના હોઠ હાલતા હતા પરંતુ તેનો અવાજ સંભળાતો નહોતો,

¹⁴ આથી એલીએ માંન્યું કે, “તે પીધેલી છે. તમે બહુ જ પી લીધું છે! તેણે તેણીને કલ્ચું દ્રાક્ષારસ છોડ અને ઘીરજ ધર.”

¹⁵ હાજાએ કલ્ચું, “ના માંરા ઘણી, મેં દ્રાક્ષારસ કે કોઈ કેફી પીણું પીધું નથી. પણ હું ઊંડી ઉપાધિમાં છું, હું સર્વસમર્થ દેવને પ્રાર્થના કરી રહી છું અને તેમને માંરા દુઃખો અને ઘરછાઓ વિષે કહી રહી છું.

¹⁶ મને એવી પતિત ના માંનશો. પણ આ બધો વખત હું માંરી વ્યથા અને દુઃખોની બહાર થઈ દેવને પ્રાર્થના કરતી હતી.”

¹⁷ એટલે એલીએ તેને કલ્ચું, “શાંતિથી જા, અને ઘરચાએલનો દેવ તારી ઘરછા પૂરી કરશે અને તારી પ્રાર્થનાનો બદલો આપે!”

- 18 હાજ્જાએ કહ્યું, “તમારો આભાર, મારા ઉપર દયા રાખતા રહેજો.” અને પછી તે ચાલી ગઈ. તેણે થોડું ખાધું, હવે તે ઉદાસ રહેતી નહોતી.
- 19 બીજે દિવસે સવારમાં તેઓ વહેલાં ઊઠ્યાં અને મંદિરે ગયાં. ત્યાં તેઓએ સર્વસમર્થ યહોવાનું ભજન કર્યું. પછી તેઓ તેમના ઘરે પાછા રામાં ગયા. એલ્કાનાહ તેની પત્ની હાજ્જા સાથે સૂતો, અને દેવે તેને યાદ કરી અને તેની ઘરછા પૂરી થઈ.
- 20 આજ સમયે તેના પછીના વધેર હાજ્જા ગર્ભવતી બની અને તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો, તેણે તેનું નામ શમુએલ પાડ્યું. કારણ, તે કહેતી, “મેં યહોવા પાસે તેને માંગ્યો હતો.”
- 21 એક વર્ષ બાદ એલ્કાનાહ અને તેનું સમગ્ર કુટુંબ પ્રતિ વર્ષની જેમ યહોવા દેવને પ્રાર્થના અને યજ્ઞ કરવા અને તેણે દેવને આપેલું વચન પૂરું કરવા શીલોહ ગયાં.
- 22 પણ હાજ્જા ગઈ નહિ, તેણે તેના પતિને કહ્યું, “પુત્ર ખાતો થાય પછી હું એને યહોવા સમક્ષ લઈ જઈશ, અને યહોવાને અર્પણ કરીશ પછી કાયમ માટે તે ત્યાં જ રહેશે.”
- 23 એટલે તેના પતિ એલ્કાનાહે કહ્યું, “તને જેમ ઠીક લાગે તેમ કર અને ત્યાં સુધી તું બાળકને રાખ. યહોવાના શબ્દો સાચા પડે,” તે બાળક સાથે ઘરમાં રહી અને તે નક્કર આહાર લેવા જેટલો મોટો થયો ત્યાં સુધી એની સાચવણી કરી.
- 24 પછી ધાવણ છોડાવ્યા બાદ તે તેને શીલોહ યહોવાના મંદિરમાં લઈ ગઈ, તેણે ત્રણ વર્ષનો એક બાળક, એક એફાહ લોટ અને થોડો દ્રાક્ષારસ પણ સાથે લીધો.
- 25 તેમણે બાળકને વધેર્યો, પછી બાળકને એલી આગળ રજૂ કર્યો.
- 26 હાજ્જાએ કહ્યું, “મારા મુરબ્બી, હું સમ ખઈને કહું છું કે હું સાચું બોલી રહી છું. હું એજ સ્ત્રી છું જે તમારી પાસે ઊભી હતી અને યહોવાને પ્રાર્થના કરતી હતી.
- 27 મેં આ બાળક મેળવવા માટે પ્રાર્થના કરી અને યહોવાએ મારી પ્રાર્થનાનો જવાબ આપ્યો છે.
- 28 હવે હું આ પુત્રને યહોવાને સમર્પિત કરું છું. તે જ્યાં સુધી જીવશે ત્યાં સુધી યહોવાની સેવામાં રહેશે.” પછી તેણે યહોવાની ઉપાસના કરી.

પ્રકરણ 2

- પછી હાજ્જાએ આ મુજબ દેવને પ્રાર્થના કરી: “યહોવા તમે મારાં હૃદય આનંદથી ભરી દીધું છે. હું મારા દેવમાં બહુ વિશ્વાસ કરું છું અને હવે મારા શત્રુઓને હું જવાબ આપીશ. દેવે મને મદદ કરીને મારી મુશ્કેલી દૂર કરી છે. એથી હું તમારા તારણમાં અતિ આનંદમાં છું.
- 2 યહોવા જેવાં પવિત્ર દેવ કોઈ નથી. તેમના સિવાય બીજા કોઈ દેવ નથી. આપણા દેવ જેવા કોઈ રક્ષણહાર નથી.
- 3 અભિમાન અને બડાઈ હાંકનાર ન બનો. બડાઈ મારવાનું બંધ કરો કારણકે દેવ બધું જાણે છે. તે લોકોને દોરવે છે અને તેમનો ન્યાય કરે છે.
- 4 બળવાન ચોદ્દાઓના ધનુષ્ય તૂટે છે, પણ હવે નિર્બળ બળવાન બન્યા છે.
- 5 જે ધનવાન લોકો પાસે પુષ્કળ ખોરાક ભૂતકાળમાં હતો તેઓએ ખોરાક માટે હવે કામ કરવું પડશે. જ્યારે ભૂખ્યાઓને હવે ભૂખ રહી નથી. વાંગણી સ્ત્રીઓને સાત સાત સંતાનો છે અને જે સ્ત્રીને ઘણાં સંતાનો હતા તે દુઃખી છે કેમકે તેમના સંતાનો જતા રહ્યાં છે.
- 6 યહોવા જ માંરે છે, અને તે જ જીવન આપે છે. યહોવા જ માંણસોને મૃત્યુલોકમાં લઈ જાય છે અને પાછા લાવે છે.
- 7 યહોવા જ રંક બનાવે છે, ને તવંગર પણ એજ બનાવે છે. યહોવા કોઈ લોકોને ઉતારી પાડે છે, અને બીજાને માંનવંતા બનવા દે છે.
- 8 યહોવા જ એકલા ગરીબ લોકોને ધૂળમાંથી ઉપાડે છે અને તેમની મુશ્કેલીઓ દૂર કરે છે. યહોવા જ તેમને રાજાઓની સાથે બેસાડે છે અને ઘરછા પ્રમાણે બહુમુલ્ય આસનો અને સન્માન આપે છે. આ આખી ધરતી યહોવાની પોતાની છે, તેના પાયાઓ સુધી, યહોવાએ તેના પર જગત ઉભું કર્યું છે.
- 9 યહોવા પોતાના ભક્તોની સંભાળ રાખે છે, પણ દુષ્ટો ને અંધકારમાં રખાય છે અને તેઓ નાશ પામશે. તેમની શક્તિ તેમને વિજય મેળવવામાં મદદ નહિ કરે.
- 10 યહોવા તેમના શત્રુઓનો નાશ કરે છે. પરાતપર દેવ લોકોની વિરુદ્ધ આકાશમાંથી ગર્જના કરશે. યહોવા દૂરનાં પ્રદેશોનો પણ ન્યાય કરશે. તે પોતાના રાજાને બળ આપશે અને તેના ખાસ રાજાને બળવાન બનાવશે.”

- 11 ત્યાર બાદ તેઓએ શમુએલને શીલોહમાં રાખ્યો અને એલ્કાનાહ અને તેનો પરિવાર પોતાને ઘેર પાછા ફર્યા. બાળક શમુએલ યહોવાનો સેવક બન્યો અને તે એલી યાજકને દેવની સેવામાં મદદ કરતો હતો.
- 12 હવે એલીના પુત્રો દુષ્ટ હતા. તેઓને યહોવા પ્રતિ પ્રેમ ન હતો!
- 13 યાજકોએ લોકો સાથે કેવી રીતે વર્તવું તેની તેઓને ચિંતા ન હતી. યાજકોએ લોકો માંટે આ કરવું જોઈએ કે જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ યજ્ઞાર્પણ લાવે, યાજકોએ માંસને ઉકળતા પાણીના વાસણમાં નાખવું. પછી યાજકનાં સેવકે તરણ અણીવાળો ખાસ કાંટો લાવવો.
- 14 યાજકના સેવકે તે કાટો વાસણમાંથી થોડું માંસ કાઢવા વાપરવો. સેવકે વાસણમાંથી કાટાં વડે જેટલું માંસ કાઢ્યું તેટલુંજ યાજકને મળે. શીલોહ પર અર્પણો કરવા આવેલા ઘરરાએલીઓ માંટે યાજકોએ આવી રીતે કરવાનું હતું.
- 15 પરંતુ એલીના પુત્રોએ તેમ ન કર્યું. ઘણી વખત વેદી પર ચરખી બળી જાય તે પહેલાંજ, યાજકનો સેવક અર્પણ કરનારાઓ પાસે આવતો અને કહેતો, “શેકવા માંટે યાજકને માંસ આપો. તે તમારી પાસેથી રાંધેલું માંસ નહિ સ્વીકારે; તે ફક્ત કાચું માંસ જ સ્વીકારશે.”
- 16 જો બલિદાન અર્પણ કરનાર એમ કહે: “તારે જેટલું જોઈએ તેટલું લઈ જા, પણ ચરખીનું દહન થઈ જવા દે.” તો તે કહેતો, “ના, તે નહિ ચાલે, મને અત્યારે જ આપ; તું જો મને નહિ આપે તો હું બળજબરીથી લઈ જઈશ.”
- 17 એલીના પુત્રોનું આ પાપ યહોવાની દૃષ્ટિમાં અત્યંત ગંભીર હતું, કારણ કે તેઓ યહોવાના અર્પણનો અનાદર કરતા હતા.
- 18 શમુએલ યહોવાનો સેવક હતો. તે યહોવાની સેવા કરતો અને એક શણનું કેડિયું પહેરતો.
- 19 તેની માતા પ્રતિવર્ષ તેને માંટે એક નાનો ઝભ્ભો સીવતી અને તેના પતિની સાથે યજ્ઞ કરવા આવતી ત્યારે સાથે લઈને આવતી.
- 20 તે વખતે યાજક એલી એલ્કાનાહને અને તેની વહુને આશીર્વાદ આપતો અને કહેતો, “તમે તમારા પુત્રને યહોવાને સમર્પિત કર્યો છે. તેના બદલામાં તે તને આ સ્ત્રીથી વધારે બાળકો આપો.” ત્યારબાદ તેઓ પાછાં ઘેર જતાં.
- 21 ત્યારબાદ યહોવાએ હાજ્જા ઉપર કૃપા કરી અને તેણે તરણ પુત્રો અને બે પુત્રીઓને જન્મ આપ્યો. એ દરમિયાન બાળક શમુએલ પણ યહોવાના પવિત્ર સાંનિધ્યમાં મોટો થતો ગયો.
- 22 હવે એલી ઘણો વૃદ્ધ થયો હતો. પોતાના પુત્રો ઘરરાએલીઓ સાથે કેવી રીતે વર્તતા તે, અને યહોવાના મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ ભેગી થતી સ્ત્રીઓ સાથે સૂતા પણ હતા એ બધું તે સાંભળતો હતો.
- 23 તેથી તેણે તેઓને કહ્યું, “તમે આવું દુષ્કૃત્ય શા માંટે કરો છો? તમે જે ખરાબ રીતે વતોરૂ છો, બધા લોકો મને એમ કહે છે.
- 24 દીકરાઓ, આ બધું બંધ કરો. યહોવાના લોકો જે વાત કરે છે તે અતિ દુઃખદ છે.
- 25 જો કોઈ માંણસ બીજા માંણસ સામે પાપ કરે તો દેવ તેને મદદ કરે. પરંતુ કોઈ માંણસ યહોવાની વિરુદ્ધ પાપ કરે તો કોણ વરચે પડે અને તેને બચાવે? આ રીતે એલીએ તેમને ઠપકો આપ્યો.” પણ તેના દીકરાઓએ તેનું સાંભળ્યું નહિ. તેથી યહોવાએ બંનેને માંરી નાખવાનો નિર્ણય કર્યો.
- 26 દરમિયાન બાળક શમુએલ મોટો થતો ગયો, અને યહોવાની અને લોકોની પ્રીતિ પામતો ગયો.
- 27 દેવના એક માંણસે એલીની પાસે આવીને કહ્યું, “આ યહોવાનાં વચન છે; ‘જ્યારે તારા પિતૃઓ ફારુનનાં ગુલામ હતાં, ત્યારે મેં તેને દર્શન આપ્યા હતાં.
- 28 ઘરરાએલના બધા કુળોમાંથી મેં તમારા કુળને માંરા યાજકો તરીકે, અર્પણો અર્પણ કરવા માંટે, અને વેદી ઉપર ધૂપ બાળવા માંટે અને યાજકને પહેરવાનો ખાસ ઝભ્ભો પહેરવા માંટે પસંદ કર્યું. ઘરરાએલીઓ મને જે અર્પણો અર્પણ કરે છે તેમાંથી મેં તારા કુળસમૂહને માંસ લેવા દીધું.
- 29 તું એ અર્પણોને અને ભેટોને કેમ માંન નથી આપતો? તું માંરા કરતાં તારા પુત્રોને શા માંટે વધુ માંન-સન્માન આપે છે? માંરા લોકોએ અર્પણ કરેલાં બલિદાનોમાંથી તમને ઉત્તમ ભાગ મળે છે અને તે ખાઈને પુષ્ટ બન્યા છો.’
- 30 “ઘરરાએલના દેવે ભૂતકાળમાં એવું વચન આપ્યું હતું કે, તારા કુટુંબ કાયમ માંટે માંરી સેવામાં રહેશે, પરંતુ તેવું કદી નહિ બને! લોકો મને માંન આપશે તો હું તેમને માંન આપીશ, પરંતુ લોકો જો માંરી અવજ્ઞા કરશે, તો હું એમની અવજ્ઞા કરીશ.
- 31 જો, હવે એવો દિવસ આવી રહ્યો છે, જ્યારે હું તારા કુટુંબના અને કૂળના બધા વંશજોને માંરી નાખીશ, જેથી તારા કુટુંબમાં કોઈ ઘડપણ જોવા પામશે નહિ.
- 32 ઘરરાએલ સાથે સારી ઘટનાઓ ઘટશે પણ તમે તમારા ઘરમાં ખોટી ઘટનાઓ જોશો, પણ તારા કુટુંબમાં હવે પછી કોઈ કદાપિ ઘડપણ જોવા નહિ પામે,
- 33 પણ હું તારા વંશજોમાંથી એકને જીવતો રહેવા દઈશ અને તે યાજક અને સેવક તરીકે માંરી સેવા કરશે, એની આંખો

નબળી થશે ત્યાં સુધી તે જીવશે. તે ઘરડો, અને બહુ નબળો થઈ જશે. પરંતુ તારા કુટુંબના બધા લોકો કમોતે મૃત્યુ પામશે.

34 તારા બે પુત્રો હોફની અને ફીનહાસ બંને એક જ દિવસે મૃત્યુ પામશે, અને એમના હાલ જોઈને તને ખાતરી થશે કે માંડું કદ્યું સાચું પડવાનું છે.

35 હું માંરા માટે એક વિશ્વાસુ યાજક પસંદ કરીશ. તે માંરી આજ્ઞાનું પાલન કરશે. હું તેને માટે સ્થિર ઘર બાંધીશ. જે કાયમ માંરા અભિષિક્ત રાજાની સમક્ષ સેવા કરશે.

36 તારા કુટુંબમાં જે કોઈ બચવા પામશે તે આવીને યાજક સામે નમશે. તેઓ થોડા પૈસા અને ચોટલા માટે ભીખ માંગશે, એમ કહીને: “મને યાજક તરીકે નોકરી આપો જેથી મને ખાવાનું મળે.””

ખરકરણ 3

ખાળક શમુએલ એલીની હજૂરમાં રહીને યહોવાની સેવા કરતો હતો. એ દિવસો દરમિયાન યહોવાના શબ્દો જવલ્લેજ સાંભળવા મળતા. ત્યારે બહુ ઓછા સંદર્શન દેખાતા.

2 એક રાત્રે એલી પોતાની કાયમની જગ્યાએ સૂતો હતો. ઘડપણને કારણે તેની આંખો બહુ જ નબળી બની ગઈ હતી, તે લગભગ આંધળો બની ગયો હતો.

3 અને દેવના દીવાની જ્યોત હજી હોલવાય નહોતી. યહોવાના મંદિરમાં દેવના પવિત્ર કોશની પાસે શમુએલ સૂતેલો હતો.

4 તે સમયે યહોવાએ તેને હાંક માંરી, “શમુએલ!” શમુએલે કદ્યું “હું અહિંયાં છું!”

5 અને શમુએલ એલી પાસે દોડી ગયો અને બોલ્યો, “તમે મને બોલાવ્યો? હું આ રહ્યો.” એલીએ કદ્યું, “ના, મેં તને બોલાવ્યો નથી. જા પાછો સૂઈ જા.” આથી તે જઈને સૂઈ ગયો.

6 યહોવાએ ફરી વાર શમુએલને હાંક માંરી અને તે ઊઠીને એલી પાસે જઈને બોલ્યો, “તમે મને બોલાવ્યો? હું આ રહ્યો.” એલીએ કદ્યું, “મેં તને બોલાવ્યો નથી. પાછો સૂઈ જા.”

7 શમુએલ હજી સુધી યહોવાને જાણતો ન હતો, કારણકે યહોવાએ ત્યાં સુધી તેની સાથે સીધી વાત કરી ન હતી.

8 જ્યારે યહોવાએ તેને તરીજી વાર હાંક માંરી ત્યારે તે ફરીથી એલીની પાસે જઈને બોલ્યો, “તમે મને બોલાવ્યો? હું આ રહ્યો.” ત્યારે એલી સમજી ગયો કે યહોવા છોકરાને બોલાવે છે.

9 એટલે એલીએ શમુએલને કદ્યું, “હવે તું સૂઈ જા, જો તને ફરી હાંક માંરે, તો કહેજે કે, ‘હા, માંરા દેવ, કૃપા કરીને બોલો. હું તમારો સેવક છું અને હું સાંભળી રહ્યો છું.’” આથી શમુએલ જઈને પોતાની જગ્યાએ સૂઈ ગયો.

10 પછી યહોવાએ ત્યાં આવીને ઊભા રહીને પહેલાંની જેમ બૂમ માંરી, “શમુએલ! શમુએલ!” શમુએલે ઉત્તર આપ્યો, “હા આપનો સેવક સાંભળું છું.”

11 યહોવાએ શમુએલને કદ્યું, “થોડા જ સમયમાં હું ઇસ્રાએલીઓ માટે કંઈક કરવાનો છું. જેઓ તે સાંભળશે તેને આઘાત લાગશે.

12 તે દિવસ આવશે ત્યારે એલી અને તેના કુટુંબ વિરુદ્ધ મેં જે કંઈ કદ્યું છે તેને પહેલેથી જ તે છેલ્લે સુધી અક્ષરે અક્ષર હું સાચું પાડીશ.

13 કારણ કે મેં તેને કદ્યું હતું કે તેના કુળને હું કાયમ માટે સજા કરીશ. કારણ કે તેના પુત્રો માંરી નિંદા કરે છે અને એલી તે જાણતો હોવા છતાં તેણે તેઓને વાર્યાં નહોતા.

14 એટલે મેં એલીના કુટુંબની વિરુદ્ધ સમ ખાધા છે. હું સમ ખાઉં છું કે અર્પણો અને ખાધાર્પણો એલીના કુટુંબના પાપો દુર નહિ કરે.”

15 શમુએલ સવાર થતાં સુધી સૂઈ રહ્યો, અને પછી તેણે યહોવાના મંદિરના બારણાં ખોલી નાખ્યાં. પરંતુ તેણે સાંભળેલી દૈવી દર્શનની વાત એલીને કહેતાં તે બીતો હતો.

16 એલીએ શમુએલને બોલાવ્યો, “શમુએલ, માંરા પુત્ર.” શમુએલે જવાબ આપ્યો, “હું આ રહ્યો.”

17 એલીએ પૂછ્યું, “યહોવાએ તને શું કદ્યું છે? તે માંરાથી છુપાવીશ નહિ; તેમણે તને જે જે કદ્યું તેમાંથી કંઈપણ જો તું માંરાથી છુપાવે તો દેવ તને એવું ને એ કરતાં પણ વધારે કરે.”

18 પછી શમુએલે એલીને કહ્યું જ છુપાવ્યા વગર બધું કદ્યું. એલીએ બધું સાંભળ્યું અને કદ્યું: “તે તો યહોવા છે તેને જે ઠીક લાગે તે કરે.”

19 આમ, શમુએલ મોટો થતો ગયો અને યહોવા તેની સાથે હતા. યહોવાએ શમુએલની બધી ભવિષ્યવાણી સાચી સાબિત કરી.

20 દાનથી બેર-શેબા સુધી ઇસ્ત્રાએલમાં સૌ કોઈ યહોવાના સાચા પ્તબોધક તરીકે શમુએલને માંન્યો.

21 યહોવાએ શીલોહમાં શમુએલને દર્શન આપવાનું ચાલુ રાખ્યું. જયાં તે શમુએલની સમક્ષ દેવના શબ્દ તરીકે પ્તગટ થયો હતો.

પ્તકરણ 4

શમુએલ વિષેની ખબર આખા ઇસ્ત્રાએલમાં ફેલાઈ ગઈ. તે દિવસોમાં ઇસ્ત્રાએલીઓ પલિસ્તીઓ વિરુદ્ધ લડવા નીકળી પડ્યા. ઇસ્ત્રાએલીઓએ એબેન-એઝેરમાં છાવણી નાખી અને પલિસ્તીઓએ અફેકમાં છાવણી નાખી.

2 પલિસ્તીઓએ ઇસ્ત્રાએલ સામે વ્યૂહ ગોઠવ્યો, યુદ્ધ જામ્યું. ઇસ્ત્રાએલીઓ હાર્યા. પલિસ્તીઓએ લગભગ 4,000 ઇસ્ત્રાએલીઓને રણભૂમિ ઉપર કાપી નાખ્યા.

3 જયારે બાકીનાં સૈનિકો તેમની છાવણીમાં પાછા આવ્યા ત્યારે ઇસ્ત્રાએલીઓના આગેવાનોએ પૂછ્યું, “યહોવાએ પલિસ્તીઓના હાથે આપણને કેમ હરાવ્યા? ચાલો, આપણે શીલોહ જઈને યહોવાના કરારકોશને લઈ આવીએ. આ રીતે દેવ આપણી વચ્ચે રહેશે અને આપણું દુશ્મનોથી રક્ષણ કરશે.”

4 તેથી લોકોએ દેવનો કરારકોશ લાવવા માટે માણસોને શીલોહ મોકલ્યા. કોશની ઉપર કર્બબ દેવદૂતો હતા, જે દેવના સિંહાસન જેવા હતા. એલીના બે પુત્રો હોફની અને ફીનહાસ કોશની સાથે આવ્યા.

5 જયારે યહોવાનો કરારકોશ છાવણીમાં આવ્યો, ત્યારે બધા ઇસ્ત્રાએલીઓએ તેને એવા તો મોટા હર્ષનંદથી વધાવી લધો કે ઘરતી ઘણધણી ઊઠી.

6 ઇસ્ત્રાએલીઓનો હર્ષનાદ સાંભળીને પલિસ્તીઓ પૂછવા લાગ્યા, “હિબ્લોઓની છાવણીમાં આ બધો અવાજ અને આનંદ શેના છે?” પદ્મી તેઓને સમજ પડી કે યહોવાનો કરારકોશ ઇસ્ત્રાએલીઓની છાવણીમાં આવ્યો છે.

7 તેથી તેઓ ગભરાઈ ગયા અને કહ્યું, “દેવ તેમની છાવણીમાં આવ્યા છે! હવે આપણે પહેલા કદી નથી પડી તેવી મુશ્કેલીમાં પડીશું.”

8 આ પ્તબળ દેવોથી આપણને કોણ બચાવશે? આ દેવોએ મિસરીઓને રણમાં ભયંકર રોગોથી હરાવ્યા હતા.

9 પલિસ્તીઓ હિંમત રાખો, બહાદુર બનો, નહિ તો હિબ્લોઓ આપણા ગુલામ હતા, તેમ આપણે તેમના બનીશું. માટે બહાદુરીથી લડો.”

10 તેથી પલિસ્તીઓએ ઇસ્ત્રાએલીઓને હરાવ્યા. ઇસ્ત્રાએલના 30,000 સૈનિકો મર્યા, બાકીના છાવણીમાં નાસી ગયા.

11 દેવનો પવિત્રકોશ કબજે કરવામાં આવ્યો અને એલીના પુત્રો હોફની અને ફીનહાસ માર્યા ગયા.

12 બિન્યામીન વંશનો એક મૈણસ યદ્દભૂમિમાંથી દોડીને તે જ દિવસે શીલોહ આવી પહોંચ્યો. શોકમાં તેણે વસ્ત્રો ફાડી નાખ્યાં હતા; અને મૈથે ધૂળ નાખી હતી.

13 જયારે તે આવી પહોંચ્યો ત્યારે એલી શહેરના દરવાજા પાસે બેઠો હતો અને યહોવાના કરારકોશની રાહ જોતો હતો. પવિત્ર કોશની સુરક્ષાની તેને ચિંતા હતી. યદ્દભૂમિ પરથી આવેલા સંદેશવાહકે તેઓને દુઃખદ સમાચાર આપ્યા એટલે બધા લોકો જોરથી રડવા લાગ્યા.

14 તે સાંભળીને એલીએ પૂછ્યું, “આ ઘોઘાટ શાનો છે?” પેલા મૈણસે એકદમ એલી પાસે દોડી જઈને બધું કહી સંભળાવ્યું.

15 એલીની ઉંમર 98 વર્ષની થઈ હતી અને તે ઔઘળો બની ગયો હતો.

16 પેલા મૈણસે કહ્યું, “હું યદ્દભૂમિ પરથી હમણા જ ચાલ્યો આવું છું. હું આજે જ યદ્દમાંથી ભાગીને આવ્યો છું.” એલીએ તેને પૂછ્યું, “મારા દીકરા, ત્યાં શું થયું છે?”

17 ભાગી આવેલા કાસદે કહ્યું, “ઇસ્ત્રાએલીઓની હાર થઈ છે. હજારો ઇસ્ત્રાએલી સૈનિકો માર્યા ગયા છે, હોફની અને ફીનહાસ પણ મરી ગયા છે; અને દેવનો પવિત્રકોશ શત્રુઓએ કબજે લધો છે.”

18 સંદેશવાહકોએ દેવના પવિત્ર કોશનો ઉલ્લેખ કરતાની સંથે જ તે દરવાજાની બાજુ પાસેના આસન પરથી પડી ગયો; અને તેની ડોક તુટી ગઈ અને તે મરણ પામ્યો કેમકે તે વ ઢ્ઢ હતો અને તેનું શરીર બહુ ભારે હતું. એલીએ 40 વર્ષ ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કર્યો હતો.

19 એલીની પુત્રવધૂ ફીનહાસની વહુ સગર્ભા હતી, અને તેની પ્તસૂતિનો સમય પાસે આવ્યો હતો, જયારે તેણે દેવનો પવિત્રકોશ બીજાઓએ કબજે કર્યાનું અને પોતાના સસરાનું અને પતિનું અવસાન થયાનું સાંભળ્યું ત્યારે તેને એકદમ વેણ ઊપડી આવી, તે નમી પડી અને તેને પ્તસૂતિ થઈ ગઈ.

- ²⁰ તે જ્યારે પડામાં હતી અને મૃત્યુની નદક હતી ત્યારે તેને મદદ કરતી સ્ત્રીઓમાંથી એક સ્ત્રીએ કહ્યું: “ચિંતા કરીશ નહિ; તું પુત્રને જન્મ આપ્યો છે.” પણ તેણે કોઈ જવાબ આપ્યો નહિ, અને તેના પર ધ્યાન ન આપ્યું.
- ²¹ તેણે તે છોકરાનું નામ ઈબ્રાહીમ પડ્યું એમ કહેતા, “ઈસ્ત્રાએલીઓનું ગૌરવ જતું રહ્યું છે.” તેણે આ કહ્યું કારણ કે દેવનો પવિત્રકોશ દુશ્મનો લઈ ગયા છે, અને તેના ધણીનું તથા સસરાનું અવસાન થયું છે.
- ²² તેણે કહ્યું કે: “ઈસ્ત્રાએલીનું ગૌરવ જતું રહ્યું છે,” એટલા માટે કે યહોવાનો પવિત્રકોશ દુશ્મનો લઈ ગયા હતા.

પ્રકરણ 5

- દેવનો પવિત્રકોશ કબજે કર્યા પછી પલિસ્તીઓ તેને એબેન-એઝેરથી આશદોદ લઈ આવ્યા.**
- ² તેઓ પવિત્રકોશને દાગોનના મંદિરમાં લઈ ગયા અને દાગોનની મૂર્તિ પાસે મૂક્યો.
- ³ બીજે દિવસે સવારે આશદોદના લોકો ઊઠ્યા, ત્યારે દાગોન ઊંઘે માંથે યહોવાના કોશ આગળ પડેલો હતો. તેઓએ તેને ઉપાડીને પાછો તેની જગ્યા પર બેસાડ્યો.
- ⁴ બીજે દિવસે સવારે તેઓ ઊઠ્યા ત્યારે, ફરી દાગોન યહોવાના પવિત્રકોશ આગળ ઊંઘે માંથે પડેલો હતો. તેનું માંથું અને બંને હાથ ભાંગી ગયાં હતાં અને ઉબરા આગળ પડેલાં હતાં. માંત્ર દાગોનનું ઘડ તેની જગ્યાએ રહ્યું હતું.
- ⁵ માટે દાગોનના યાજકો કે, બીજા લોકો દાગોનના મંદિરમાં આવે છે તેઓ આજ સુધી આશદોદમાં દાગોનના મંદિરના ઉબરા પર પગ મૂકતા નથી.
- ⁶ યહોવાએ આશદોદના લોકોને સખત સખ કરીને તેમને ભયભીત બનાવી દીધા; તેમણે આશદોદ અને તેની આસપાસના પ્રદેશના લોકોમાં ગૂંમડાંનો રોગચાળો ફેલાવી દીધો.
- ⁷ આ બધું જોઈને તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, “ઈસ્ત્રાએલીઓના દેવનો પવિત્રકોશ આપણી સાથે અહીં રખાય નહિ, કારણ, તે દેવ આપણને અને આપણા દેવ દાગોનને સખત સખ કરી રહ્યા છે.”
- ⁸ આથી તેમણે સર્વ પલિસ્તી રાજાઓને બોલાવ્યા અને કહ્યું, “ઈસ્ત્રાએલીઓના દેવના પવિત્રકોશ સાથે આપણે શું કરીશું?” શાસનકર્તાઓએ કહ્યું, “તેને ગાય ખસેડો.” તેથી તેઓ તેને ગાય લઈ ગયા.
- ⁹ પણ તેઓ તેને ત્યાં લઈ ગયા ત્યારબાદ યહોવાએ તે શહેરને ભારે સખ કરી અને સમગ્ર શહેરમાં ભય વ્યાપી ગયો. શહેરમાં નાનાંમોટાં સૌને ગૂંમડાં ફૂટી નીકળ્યાં.
- ¹⁰ આથી તેમણે તેમના દેવ યહોવાના કરારકોશને એકરોન મોકલી આપ્યો, જ્યારે પવિત્રકોશ એકરોન પહોંચ્યો ત્યારે ત્યાંના લોકો પોકાર કરી ઊઠ્યા કે, “આપણને અને આપણી પ્રજાને માંરી નાખવા માટે એ લોકો ઈસ્ત્રાએલીઓના દેવનો કરારકોશ અહીં લઈ આવ્યા છે!”
- ¹¹ આથી એકરોનના લોકોએ બધા પલિસ્તી રાજાઓની સભા બોલાવી અને કહ્યું, કૃપા કરીને “ઈસ્ત્રાએલીઓના દેવનો પવિત્રકોશને તેની જગ્યા પર પાછો મોકલી દો, જેથી એ આપણને તથા આપણી પ્રજાને માંરી ન નાખે.” સમગ્ર શહેરમાં લોકો ભારે ભયભીત થઈ ગયા કારણ દેવે તેમને સખત સખ કરી હતી.
- ¹² જે મરી નહોતા ગયા, તેમને ગૂંમડાં ફૂટી નીકળ્યા; અને એકરોન શહેરનો આર્તનાદ આકાશ સુધી પહોંચ્યો.

પ્રકરણ 6

- યહોવાનો પવિત્રકોશ પલિસ્તીઓની ભૂમિમાં સાત મહિના હતો.**
- ² પછી પલિસ્તીઓએ પોતાના જાદુગરોને અને યાજકોને બોલાવીને પૂછ્યું, “યહોવાના કરારકોશનું આપણે શું કરીશું? અમને કહો કે શી રીતે એને પાછો એના ઠેકાણે મોકલવો? તે અમને કહો.”
- ³ તેઓએ જવાબ આપ્યો, “જો તમારે યહોવાના પવિત્રકોશને તેની જગ્યાએ પાછો મોકલવો હોય, તો તે ખાલી મોકલશો નહિ. તેને દોષાર્થપણે સાથે મોકલો જેથી ઈસ્ત્રાએલીના દેવ તમને માંફ કરે.”
- ⁴ પલિસ્તીઓએ કહ્યું, “આપણને માંફ કરવા માટે આપણે ઈસ્ત્રાએલીના દેવને અર્પણમાં શું મોકલવું?” તેથી તેઓએ કહ્યું, “આપણી પાસે પાંચ પલિસ્તી સરદારો છે, તેથી આપણે ઉંદરના પાંચ સોનાના નમૂના અને ગુમડાં જેવા લાગતા પાંચ સોનાના નમૂના મોકલવા જોઈએ કારણ તમને અને તમારા સરદારો તે જ મુશ્કેલીથી પીડાતા હતા.
- ⁵ ઉંદરો દેશનો નાશ કરી રહ્યાં હતા, અને લોકો પણ ગુમડાંથી હેરાન થયા. તેથી ઉંદરના પાંચ સોનાના નમૂના અને ગુમડાં

ના પાંચ સોનાના નમૂના બનાવો અને ઇસ્ત્રાએલના દેવને તેમની પ્તશંસામાં અર્પણ કરો. જેથી દેવ તમને તમારા દેવોને અને તમારી ભૂમિને સજા કરવાનું બંધ કરે.

6 ફાતન અને મિસરીઓની જેમ હઠીલા થશો નહિં! યાદ રાખજો કે તેમણે ઇસ્ત્રાએલીઓને મિસરમાંથી જવા ન દીધા ત્યાં સુધી દેવે તેમને હેરાન કર્યા હતા.

7 “હવે એક નવું ગાડું તૈયાર કરો, અને જેને કદી ખેતરોમાં ખેડવા માટે ન વાપર્યું હોય, અને હાલમાં જ વાછરડાં જન્મ્યાં તેવી બે ગાય મંગાવો, વાછરડાઓને તેની માંતાઓ પાછળ જવા ન દેતા. ગાયોને ગાડે જોડો, તેમનાં વાછરડાંને વાડામાં પાછા મોકલો.

8 પછી પવિત્ર કોશને ગાડા ઉપર મૂકો. કોશની બાજુની થેલીમાં સોનાનાં નમૂનાઓ મુકો. સોનાનાં નમૂનાઓ તમારા પાપોને માફ કરવા માટે દેવને ભેટ છે. પછી ગાડાને સીધું તેના રસ્તે મોકલો.

9 ગાડા ઉપર નજર રાખો. આ ભયંકર આફત ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાથી આપણી પર આવી છે. પણ જો એ બેથ-શેમેશ ન જાય તો આ ભયંકર આફત યહોવાથી નથી આવી, તે આપમેળે અણધાર્યું થયું છે.”

10 પછી તે લોકોએ એ પ્તમાંણે કર્યું. તેમણે બે દૂગણી ગાયો લીધી અને તેમને ગાડાએ જોડી અને તેમનાં વાછરડાંને કોઢમાં પૂરી દીધાં.

11 તેમણે દેવના પવિત્રકોશને ગાડામાં મૂકી અને તેની સાથે સોનાનાં ઉંદરો અને સોનાનાં ગુમડાના નમૂનાઓ મૂક્યા.

12 ગાયો સીધી બેથ-શેમેશને માંગેર ચાલવા માંડી. તેઓ ભાંભરડા નાખતી ડાબે કે જમણે હાથે વળ્યા વગર સીધીને સીધી ચાલતી રહી. પલિસ્તી સરદારો બેથ-શેમેશની સરહદ સુધી તેમની પાછળ પાછળ ગયા.

13 તે વખતે બેથ-શેમેશના લોકો ખીણમાં, નીચાણમાં ઘઉં કાપતા હતા. એકાએક ઊંચું જોતાં જ પવિત્રકોશ તેમની નજરે પડ્યો, અને એને જોઈને તેઓ આનંદમાં આવી ગયા.

14 ગાડું બેથ-શેમેશના યહોશુઆના ખેતરમાં આવ્યું. તે એક મોટા ખડક પાસે ઊભું રહ્યું, લોકોએ લાકડાનું ગાડું તોડી નાખ્યું અને તેઓએ ગાયોને યહોવાની પ્તશંસામાં અર્પણ કરી નાખી.

15 પછી લેવીઓએ યહોવાનો પવિત્રકોશ અને સોનાના દાગીનાવાળો દાબડો ઉતારી લીધાં અને પેલા મોટા પથ્થર ઉપર મૂક્યાં, પછી બેથ-શેમેશના લોકોએ તે દિવસે યહોવાને દહનાર્પણો ચડાવ્યાં.

16 પાંચ પલિસ્તી શાસનકર્તાઓએ આ બધું જોયું અને તે જ દિવસે પાછા એકરોન ચાલ્યા ગયા.

17 આ રીતે પલિસ્તીઓએ દર એક પલિસ્તી નગર માટે ગૂમડાંના સોનાના નમૂનાઓ પોતાના પાપોના પ્તાયશ્ચિત તરીકે મોકલ્યા આ નગરો છે આશ્દોદ, ગાઝા, આશ્કલોન, ગાથ અને એકરોન.

18 પલિસ્તીઓએ પાંચ પલિસ્તી શાસનકર્તાઓના કિલ્લાબંધી નગરોની સંખ્યા પ્તમાંણે ઉંદરોના સોનાના નમૂના મોકલ્યા. બેથ-શેમેશના લોકોએ દેવના પવિત્રકોશને ખડક પર મુક્યો. આ ખડક હજી પણ બેથ-શેમેશમાં યહોશુઆનાં ખેતરમાં છે.

19 જ્યારે પવિત્રકોશ બેથ-શેમેશ પહોર્યો, તો સામાન્ય લોકોએ તે જોયું ત્યાં કોઈ ચાજક ન હતા, તેથી યહોવા ગુસ્સે થયા અને 50,070 લોકોને મારી નાખ્યા. બેથ-શેમેશનાં લોકો રડ્યા અને શોક મનાવ્યો; કેમકે દેવે તેમને બહું કઠોર રીતે સજા કરી હતી.

20 બેથ-શેમેશના લોકો ચિંતા કરવા લાગ્યા. કહેવા લાગ્યા, “આ પવિત્ર દેવ આગળ કોણ ટકી શકે એમ છે? આ પવિત્રકોશને અહીંથી ક્યાં મોકલવો?”

21 તેમણે કિર્યાથ-યઆરીમ લોકોને સંદેશો મોકલ્યો કે, “પલિસ્તીઓએ યહોવાનો પવિત્રકોશ પાછો સોંપી દીધો છે. તમે નીચે ઊતરીને તે તમારે ત્યાં લઈ જાઓ.”

ખરેખર 7

એટલે કિર્યાથ-યઆરીમના લોકો આવીને યહોવાનો પવિત્રકોશ લઈ ગયા. તેઓ તેને ટેકરી ઉપર આવેલા અબીનાદાબને ઘેર લઈ ગયા. અને તેમણે તેના પુત્ર એલઆઝારની એની સંભાળ રાખવા નિમણૂક કરી.

2 આ રીતે, યહોવાનો કરારકોશ 20 વર્ષ સુધી કિર્યાથ-યઆરીમમાં રાખવામાં આવ્યો હતો. એ સમયે ઇસ્ત્રાએલીઓ ફરીથી યહોવાને અનુસરવા લાગ્યા.

3 શમુએલે બધા ઇસ્ત્રાએલીઓને કહ્યું, “તમે જો હૃદયપૂર્વક યહોવાની તરફ વળશો તો તમારે બીજા દેવોની પ્તિમાંઓ અને આશ્તારોથની મૂર્તિઓ કાઢી નાખવી પડશે; તમારે સંપૂર્ણપણે યહોવાને સમર્પિત થવું પડશે અને માંત્ર યહોવાની સેવા કરવી પડશે! તો યહોવા તમારું પલિસ્તીઓથી રક્ષણ કરશે.”

- 4 ત્યારે ઇસ્ત્રાએલીઓએ બચાલ તથા આશ્તરોથ દેવીની મૂર્તિઓને હઠાવી દીધી અને તેઓ ફક્ત યહોવાને જ પૂજવા લાગ્યા.
- 5 ત્યારબાદ શમુએલે કહ્યું કે, “બધા ઇસ્ત્રાએલીઓ મિસ્પાહમાં ભેગા થાઓ, એટલે હું તમારા માટે યહોવાને પ્રાર્થના કરીશ.”
- 6 આથી બધા ઇસ્ત્રાએલીઓ મિસ્પાહમાં ભેગા થયા. તેમણે પાણી લીધું અને યહોવાની આગળ રેડ્યું, ને તે દિવસે તેમણે ઉપવાસ કર્યો, અને કહ્યું, “અમે યહોવા વિરુદ્ધ પાપો કર્યા છે.” શમુએલે મિસ્પાહમાં ઇસ્ત્રાએલી લોકોના ન્યાયાધીશ તરીકે સેવા બજાવી.
- 7 પલિસ્તીઓએ જ્યારે સાંભળ્યું કે ઇસ્ત્રાએલીઓ મિસ્પાહમાં ભેગા થયા છે ત્યારે પલિસ્તી સરદારો ઇસ્ત્રાએલીઓ ઉપર હુમલો કરવા લશ્કર લઈને ઊપડ્યા. આ સમાંચાર સાંભળીને ઇસ્ત્રાએલીઓ ગભરાઈ ગયા.
- 8 અને ઇસ્ત્રાએલીઓએ શમુએલને કહ્યું, “પ્રાર્થના કરતા રહો અને યહોવાને કહો કે પલિસ્તીઓથી અમારું રક્ષણ કરજો.”
- 9 શમુએલે એક ધાવણું ઘેટું લઈ યહોવાને તેની આહુતિ ધરાવી અને ઇસ્ત્રાએલીઓ વતી યહોવાને ધા નાખી, અને યહોવાએ તે સાંભળી.
- 10 શમુએલ દહનાર્પણ કરતો હતો એટલામાં પલિસ્તીઓ ઇસ્ત્રાએલની સાથે લડાઈ કરવા માટે પાસે આવ્યા; પરંતુ તે દિવસે યહોવાએ પલિસ્તીઓ પર મોટા ધડાકા સાથે ગર્જના કરીને તેઓને હરાવ્યા; તેઓ ઇસ્ત્રાએલીઓ સામે હારીને ભાગી ગયા.
- 11 ઇસ્ત્રાએલીઓએ મિસ્પાહથી નીકળીને તેમની પાછળ પડ્યાં અને તેમને માંરતા માંરતા બેથ-કાર સુધી પહોંચી ગયા.
- 12 ત્યારે શમુએલે ત્યાં એક પથ્થર લઈને મિસ્પાહ અને શેન વચ્ચે ઊભો કર્યો. અને તેનું નામ “એબેન-એઝેર” પાડીને કહ્યું કે, “અત્યાર સુધી યહોવાએ આપણને મદદ કરી છે.”
- 13 આમ, પલિસ્તીઓનો પરાજય થયો. અને શમુએલ જીવ્યો ત્યાં સુધી યહોવાએ તેમને ઇસ્ત્રાએલીઓના પ્રદેશ ઉપર આક્રમણ કરવા દીધું નહિ.
- 14 એફોનથી ગાય સુધીનાં શહેરો જે પલિસ્તીઓએ ઇસ્ત્રાએલીઓ પાસેથી કબજે કર્યા હતા, તે બધાં શહેરો તેમને પાછાં સોંપી દેવામાં આવ્યાં, આ શહેરોની આસપાસની જગ્યા પણ ઇસ્ત્રાએલીઓને પાછી મળી. વળી ઇસ્ત્રાએલીઓ અને અમોરીઓ વચ્ચે પણ સુલેહશાંતિ જળવાઈ રહી.
- 15 શમુએલે પોતાના જીવનપર્યંત ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કર્યો.
- 16 તે પ્રતિવર્ષ બેથેલ, ગિલ્ગાલ અને મિસ્પાહમાં સવારીએ જતો અને બધેજ ઠેકાણે તે ઇસ્ત્રાએલનો ન્યાય કરતો હતો.
- 17 રામાં શમુએલનું વતન હતું. તેથી તે રામાં જતો હતો. એ શહેરથી શમુએલ ઇસ્ત્રાએલી લોકો પર રાજ્ય કરતો હતો અને તેમનો ન્યાય કરતો હતો અને ત્યાં યહોવા માટે એક વેદી પણ બાંધી.

પ્રકરણ 8

- જ્યારે શમુએલ વૃદ્ધ થયો ત્યારે તેણે પોતાના બે પુત્રોને ઇસ્ત્રાએલીઓના ન્યાયાધીશ બનાવ્યા.
- 2 મોટા પુત્રનું નામ યોએલ હતું, અને નાનાનું નામ અબિયા હતું; તેઓ બેર-શેબામાં ન્યાયાધીશ હતા.
- 3 પરંતુ તેઓ તેમના પિતા જેવી રીતે રહેતા હતા તેવી રીતે ન રહ્યાં. તેઓ પૈસાના લોભી હતા. તેઓ લાંચ-રુશ્વત લેતા અને ન્યાય આપવામાં તેઓ પક્ષપાત કરતા હતા.
- 4 તેથી ઇસ્ત્રાએલના સર્વ વડીલો ભેગા મળીને ‘રામાં’માં શમુએલની પાસે આવ્યા;
- 5 તેઓએ તેમને કહ્યું, “જુઓ, તમે હવે વૃદ્ધ થયા છો, અને તમારા પુત્રો તમારે પગલે ચાલતા નથી, માટે જેમ બીજા પ્રજાઓમાં છે તેમ અમારા ઉપર શાસન કરવા માટે એક રાજાની નિમણૂક કરો.”
- 6 પણ, અમારા ઉપર શાસન કરવા માટે એક રાજા આપો. એવી તેમણે વિનંતી કરી, એથી શમુએલ નારાજ થયો, અને તેણે યહોવાને પ્રાર્થના કરી.
- 7 યહોવાએ શમુએલને કહ્યું, “લોકો જે કાંઈ કહે તે પ્રમાણે કરો. કારણ કે તેઓએ તને નકાર્યો નથી, પણ હું તેઓ પર રાજ ન કરું માટે મને નકાર્યો છે.
- 8 મેં જ્યારથી તેમનો મિસરમાંથી બહાર કાઢ્યાં છે. તે સમયથી તેઓ તે જ કામ કરી રહ્યાં છે, જે તેઓ કરતાં આવ્યાં છે. તેઓએ મારો ત્યાગ કર્યો છે અને અન્ય દેવોની પૂજા કરી છે. અને હવે તારી સાથે પણ તેઓ આ જ કરી રહ્યાં છે.
- 9 તો પછી એ લોકો કહે તેમ કર, પણ એમને સ્પષ્ટ ચેતવણી આપજે અને સમજ પાડજે કે, એમના ઉપર રાજ્ય કરનાર રાજાનો વ્યવહાર કેવો હશે.”

- 10 યહોવાએ જે કાંઈ કહ્યું તે સર્વ શમુએલે જે લોકો રાજાની માંગણી કરતા હતા તેમને કહી સંભળાવ્યું.
- 11 શમુએલે કહ્યું, “તમારા ઉપર રાજ્ય કરનાર રાજા આવો વ્યવહાર રાખશે; તે તમારા પુત્રોને લઈને તેમની પાસે બળજબરીથી પોતાની રથસેનામાં અને અશ્વસેનામાં સેવા લેશે. અને તેમને પોતાના રથની આગળ આગળ રક્ષક તરીકે દોડાવશે.
- 12 “તેમાંનાં કેટલાક એક હજારની ટૂંકડીના સરદાર બનશે અને બીજા પચાસ માંદાઓની સેનાની ટૂંકડીના સરદાર બનશે. તે તેઓની પાસે તેના ખેતરમાં કામ કરાવશે અને પાક લણાવશે. તે બળજબરીથી તેમની પાસે તેના સૈન્ય માંડે યુદ્ધના શરતો અને રથનાં સાધનો તૈયાર કરાવશે.
- 13 “અને તે તમારી પુત્રીઓને પકડીને તેમને કંદોયણો, રસોયણો બનાવશે.
- 14 “વળી તે તમારાં ખેતરો, તમારી દ્વારકાવાડીઓ અને જૈતૂનના બગીચા લઈ લેશે અને પોતાના અધિકારીઓને જે જે ઉત્તમ હશે તે લઈને આપશે.
- 15 તે તમારા અનાજનો અને દ્વારકાનો દસમો ભાગ લેશે અને પોતાના દરબારીઓને અને અમલદારોને આપી દેશે.
- 16 “તે તમારાં સારામાં સારાં નોકરો અને નોકરડીઓને ઢોરોને અને ગધેડાઓને કબજે લેશે અને પોતાને કામે લગાડશે.
- 17 તે તમારાં ઘેટાં-બકરાંનો દશમો ભાગ લેશે.” અને તમને તેના ગુલામ બનાવી દેશે.
- 18 તે દિવસે તમે તમારા પસંદ કરેલા રાજાને કારણે તેમની વિરુદ્ધ પોકાર કરશો, પણ તે વખતે યહોવા તમારાં સાંભળશે નહિ.”
- 19 એમ છતાં લોકોએ શમુએલને સાંભળવાની ના પાડી, તેમણે કહ્યું, “ના, અમારે તો રાજા જોઈએ જ,
- 20 આથી અમે પણ અન્ય પ્રજાઓ જેવા થઈએ; અને અમારા રાજા અમારા ઉપર રાજ્ય કરે અને આગળ રહી અમારાં યુદ્ધો લડે.”
- 21 આથી શમુએલે લોકોનું કહેવું સાંભળી લીધું. પછી તેણે યહોવાને લોકોના શબ્દો કહી સંભળાવ્યા. ત્યારે યહોવાએ શમુએલને કહ્યું,
- 22 “યહોવાએ કહ્યું કે લોકો કહે તે પ્રમાણે કરો એમને એક રાજા આપો.” પછી શમુએલે ઇસ્રાએલીઓને કહ્યું; તમને એક નવો રાજા મળશે તમે બધા લોકો નગરમાં જાઓ.

પ્રકરણ 9

- બ**િન્યામીનના કુળમાં કીશ નામનો એક માંદાસ હતો. તે બહુ શૂરવીર હતો. કીશ બિન્યામીની અફીઆહના પુત્ર બખોરાથના પુત્ર સરોરના પુત્ર અબીએલનો પુત્ર થતો હતો.
- 2 તેને શાઉલ નામનો એક પુત્ર હતો. તે યુવાન અને રૂપાળો હતો. ઇસ્રાએલીઓમાં તેના કરતાં વધારે રૂપાળું કોઈ ન હતું અને બીજા કરતાં તે એક વેંત વધું ઊંચો હતો.
- 3 એક વખત શાઉલના પિતા કીશનાં કેટલાંક ગધેડાં ખોવાઈ ગયાં, તેથી કીશે શાઉલને કહ્યું, “એક ચાકરને સાથે લઈને ગધેડાઓને શોધવા જા.”
- 4 તેઓ એફાઈમનાં ડુંગરાળ પ્રદેશમાં અને શાલીશામાં ગયા, તેઓને ગધેડાઓ મળ્યા નહિ. તેઓ શામલીમ ગયા, પણ તે ન મળ્યા. તેઓએ બિન્યામીનના પ્રદેશમાં મુસાફરી કરી, પરંતુ ત્યાં પણ તે ન મળ્યા.
- 5 છેવટે તેઓ સૂફ પ્રદેશમાં પ્રવેશ થયા, ત્યારે શાઉલે પોતાની સાથેના ચાકરને કહ્યું, “ચાલ, હવે આપણે પાછા જઈએ, નહિ તો મારા પિતા ગધેડાંની ચિંતા કરવાનું છોડીને આપણી ચિંતા કરવા લાગશે.”
- 6 તેથી ચાકરે જવાબ આપ્યો, “આ, શહેરમાં એક દેવનો માંદાસ રહે છે. તેનું માંન ઘણું છે. તે જે કાંઈ કહે છે તે સાચું પડે છે. તો આપણે તેની પાસે જવું જોઈએ, કદાચ એ આપણને કહે કે આપણે કયા માંગે જવું.”
- 7 ત્યારે શાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, “ધારો કે આપણે જઈએ તો તેની આગળ ભેટ આપવા શું લઈએ? આપણી થેલીમાં કંઈ ખાવાનું તો રહ્યું નથી, એ દેવના માંદાસને ભેટ ધરવા આપણી પાસે તો કશું જ નથી, આપણે તેને આપીશું શું?”
- 8 તેથી ચાકરે શાઉલને પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે, “જો, મારી પાસે પા શેકેલ ચાંદી છે; તે હું એ દેવના માંદાસને આપીશ કે, તે આપણને આપણો માંગ બતાવે.”
- 9 ભૂતકાળમાં ઇસ્રાએલના લોકો પ્રબોધકને દેવ પાસેથી કદ જાણવું હોય તો તેઓ કહેતા, “ચાલો આપણે દૃષ્ટા પાસે જઈએ.”

- 10 શાઉલ સંમત થયો, “ઠીક આપણે પ્રયત્ન કરી જોઈએ!”
- 11 તેઓ નગરમાં જવા ટેકરો ચઢતા હતા, ત્યારે પાણી ભરવા જતી કેટલીક યુવાન કન્યાઓ તેઓને સામે મળી. તેઓએ તેમને પૂછ્યું, “શું દૃષ્ટા નગરમાં છે?”
- 12 કન્યાઓએ કહ્યું, “હાજી, આ જ માંગેર આગળ વધો, મળશે. વહેલા જાઓ. તે હમણાં જ શહેરમાં આવ્યા છે, કેમ કે આજે ટેકરી ઉપરનાં મંદિરમાં લોકોએ ઉપાસના અને શાંત્યર્પણ રાખ્યાં છે.
- 13 તમે શહેરમાં દાખલ થશો કે તરત જ ટેકરી પર જમવાં જતાં પહેલાં તમે તેમને મળશો. એના આવ્યા પહેલાં લોકો જમશે નહિ, એ યજ્ઞને આશીર્વાદ આપે ત્યાર પછી જ મહેમાનો જમશે. તમે હમણાં જ ઉપર જાઓ એટલે તરત જ તેઓ તમને મળશે.”
- 14 તેઓ નગરમાં ગયા અને દરવાજાની અંદર પ્રવેશ્યા તે જ સમયે તેમણે શમુએલને ઉપાસના સ્થાન તરફ આવતા જોયો.
- 15 શાઉલ આવ્યો તેને આગલે દિવસે યહોવાએ શમુએલને કહ્યું હતું,
- 16 “આવતી કાલે આ સમયે હું બિન્યામીનના પ્રદેશમાંથી એક વ્યક્તિને હું તારી પાસે મોકલીશ. તેનો તું ઘરરાએલી લોકોના રાજા તરીકે અભિષેક કરજે, અને તે ઘરરાએલના લોકોને પલિસ્તીઓથી બચાવશે. કેમકે મેં માંરા લોકોનું દુઃખ જોયું છે, અને તેમની ફરિયાદ સાંભળી છે.”
- 17 જ્યારે શમુએલે શાઉલને જોયો ત્યારે યહોવાએ તેને કહ્યું, “મેં તને જે માંણસની વાત કરી હતી તે જ આ છે, એ માંણસ માંરા લોકો ઉપર શાસન કરશે.”
- 18 એ જ વખતે શાઉલ શમુએલ પાસે ગયો અને કહ્યું, “કૃપા કરીને મને કહેશો, દૃષ્ટાનું ઘર કયાં છે?”
- 19 શમુએલે જવાબ આપ્યો, “હું જ દૃષ્ટા છું! માંરી આગળ તું ટેકરા પરના મંદિરે પહોંચી જા. આજે તમારે માંરી સાથે જમવાનું છે. તારા મનમાં જે પ્રશ્ન છે તેનો ઉત્તર હું તને સવારે આપીશ. અને તને તારે રસ્તે જવા દઈશ.
- 20 ત્વણ દિવસ પહેલાં જે ગધેડાં ખોવાઈ ગયાં હતાં તે વિષે ચિંતા કરીશ નહિ, તે મળી ગયા છે. પણ બધા ઘરરાએલીઓ તમાંરી અને તમાંરા કુટુંબની ભણી જોઈ રહ્યાં છે.”
- 21 શાઉલે કહ્યું, “હું બિન્યામીનના વંશનો છું. અમારો વંશ તો ઘરરાએલીઓમાં સૌથી નાનો છે અને બિન્યામીની પ્રજામાં અમારું કુટુંબ નાનામાં નાનું છે. તો તમે આવું કેમ કહો છો?”
- 22 પછી શમુએલે શાઉલને અને તેના ચાકરને ભોજનખંડમાં લઈ ગયો, અને તેમને મહેમાનોની આગળ બેસાડ્યા. લગભગ ત્રીસેક મહેમાનો હતા.
- 23 શમુએલે રસોઈયાને કહ્યું, “એક ખાસ મહેમાન માટે રાખવા મેં તને જે માંસનો ઉત્તમ ટુકડો આપ્યો હતો તે લઈ આવ.”
- 24 આથી રસોઈયાએ અર્પણનો જંધનો ભાગ લાવીને શાઉલને આપ્યો. શમુએલે કહ્યું, “કૃપા કરીને જમવા માંડ આ ખાસ મેળાવડા પર આ ભાગ મેં તારે માટે રાખી મૂક્યો હતો. આ રીતે શાઉલે અર્પણને શમુએલ સાથે ખાધું.
- 25 તેઓ પ્રાર્થના સ્થાનેથી નીચે આવ્યા અને નગરમાં ગયા. શમુએલે શાઉલને રાત્રે ધાબા ઉપર સૂવા માટે આમંત્રણ આપ્યું અને તે ત્યાં સૂઈ ગયો.
- 26 વહેલી પડોડે શમુએલે શાઉલને ધાબા ઉપર બૂમ પાડી અને કહ્યું, “ઊઠ, હું તને તારે માંગેર જવા દઉં છું.” શાઉલ ઊઠ્યો અને તે અને શમુએલ બંને રસ્તા ઉપર નીકળી પડ્યા.
- 27 તેઓ શહેરને નાકે આવ્યા, ત્યારે શમુએલે શાઉલને કહ્યું, “તારા ચાકરને આગળ મોકલી દે.” ચાકર ચાલતો થયો. શમુએલે કહ્યું, “તું થોડી વાર અહીં ઊભો રહે. હું તને દેવનો સંદેશો કહું છું.”

પ્રકરણ 10

- પછી શમુએલે તેલની શીશી લઈને શાઉલના માંથા ઉપર રેડી અને તેને ચુંબન કર્યું. શમુએલે કહ્યું, “યહોવાએ તને ઘરરાએલી પ્રજાના રાજા તરીકે અભિષેક કર્યો છે. તું યહોવાના લોકો પર શાસન કરીશ.
- 2 આજે તું માંરી પાસેથી વિદાય થશે ત્યારે તને બિન્યામીનના પ્રદેશમાં સેલ્સાહ ખાતે આવેલ ‘રાહેલ’ની કબર નજીક બે માંણસો મળશે. તેઓ તને કહેશે કે, ‘જે ગધેડાંની શોધ કરવા તું ગયો હતો તે મળ્યાં છે. હવે ગધેડાંની બદલે તારા પિતા તારી ચિંતા કરતા હશે. તેઓ વિચાર કરતા હશે કે, ‘માંરા પુત્રને શોધવા હું શું કરું?’”
- 3 શમુએલ કહ્યું, “પછી ત્યાંથી તું તાબોરના મોટા ઓક વૃક્ષ સુધી ચાલ્યો જજે. ત્યાં જતાં તને યહોવાની ઉપાસના કરવા જતા ત્વણ માંણસો મળશે. તેઓ આ વસ્તુઓ લઈ જતા હશે: પહેલા જુવાને બકરીઓ ઉપાડેલી હશે, બીજાએ ત્વણ ચોટલા ઉપાડ્યા હશે અને ત્રીજાએ દ્રાક્ષારસની એક શીશી ઉપાડેલી હશે.

- 4 ત્યાં તેઓ તને પ્રણામ કરીને તને બે ચોટલા આપશે. તારે એ બે ચોટલા તેમની પાસેથી સ્વીકારી લેવા.
- 5 ત્યારબાદ તારે 'ગિબેય ઇલોહિમ જવુ જ્યાં પલિસ્તી કિલ્લો છે, ત્યાં તને ઢોલ, શરણાઈ, વીણા અને વાંસળી વગાડતા ઉપાસનારથાનેથી ઊતરતા પ્રબોધકોનો સંઘ મળશે, અને તેઓ પ્રબોધ કરતા ખબર પડશે,
- 6 એ વખતે યહોવાનો આત્મા ઘણા બળ સાથે તારામાં સંચારિત થશે. ત્યારબાદ તું બીજી વ્યક્તિમાં બદલાઈ જઈશ. આ પ્રબોધકો સાથે તું પ્રબોધ કરીશ.
- 7 જ્યારે આ બધી ઘટનાઓ બને ત્યારે તને જે સૂઝે તે તારે કરવું. કારણ, તને દેવનો સાથ હશે.
- 8 “તું માંરા પહેલાં ગિલ્ગાલ ચાલ્યો જજે. પછી હું તને ત્યાં મળવા આવીશ. ત્યાં હું તને દહનાર્પણો તથા શાંત્યર્પણો અર્પણ કરીશ. પણ તારે સાત દિવસ સુધી માંરી રાહ જોવી; પછી હું આવીશ અને તને કહીશ કે તારે શું કરવું.”
- 9 અને પછી શમુએલ પાસેથી જવા માટે શાઉલે જેવી પીઠ ફેરવી કે તરત જ દેવે તેને સમૂળગો ફેરવી નાખ્યો; અને તે જ દિવસે એ બધી ઘટનાઓ બની.
- 10 જ્યારે શાઉલ અને તેનો ચાકર પેલી ટેકરી પર પહોંચ્યા ત્યારે પ્રબોધકોનો સંઘ તેને મળવા સામે આવ્યો અને દેવના આત્માનો તેનામાં સંચાર થયો; આથી તે પણ પ્રબોધકના જેવા ભાવાવેશમાં આવી ગયો.
- 11 અને જે લોકો તેને પહેલેથી ઓળખતા હતા તેઓ એ તેને પ્રબોધકની સાથે પ્રબોધ કરતા જોયો. તેઓ એક બીજાને પૂછવા લાગ્યા, “કીશના પુત્રને શું થયું છે? શું શાઉલ પણ પ્રબોધકો માંથી એક છે?”
- 12 ત્યારે ત્યાં રહેનાર એક માંણસે ઉત્તર આપ્યો, “તેઓના બાપ કોણ છે?” ત્યારબાદ આ કહેવત પ્રખ્યાત થઈ: “શું શાઉલ પણ પ્રબોધકોમાંથી એક છે?”
- 13 જ્યારે શાઉલે પ્રબોધ કરવાનું બંધ કર્યું, તે ઉપાસનાનાં ઉચ્ચસ્થાને ગયો.
- 14 શાઉલના કાકાએ તેને અને પેલા ચાકરને પૂછ્યું, “તમે ક્યાં ગયા હતા?” એટલે તેણે કહ્યું કે, “ગદેડાની શોધ કરવા; અને તે ન મળ્યાં એટલે અમે શમુએલને મળવા ગયા હતા.”
- 15 શાઉલના કાકાએ પૂછ્યું, “મને કહો, તેણે તમને શું કહ્યું?”
- 16 શાઉલે જવાબ આપ્યો, “તેણે અમને કહ્યું કે, ગદેડા મળ્યાં છે.” પણ તેના કાકાને રાજ્ય વિષે શમુએલે જે કહ્યું હતું તે વિષે તેણે કંઈજ કહ્યું નહિ.
- 17 શમુએલે ઇસ્તરાએલીઓને યહોવાને મળવા માટે મિસ્પાહમાં ભેગા કર્યા, અને કહ્યું,
- 18 “ઇસ્તરાએલીઓના દેવ યહોવા કહે છે, ‘હું તમને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો હતો. તમને તમારી મિસરીઓ નીચેની ગુલામીમાંથી અને તમારા ઉપર ત્વરા ગુજારનાર સૌ રાજ્યોથી છોડાવી લાવ્યો હતો.’
- 19 પરંતુ આજે તમે બધાં દુઃખોથી તથા આફતોથી ઉગારનાર તમારા દેવને નકાર્યા છે, પરંતુ તમે કહ્યું, ‘અમારા ઉપર શાસન કરવા માટે એક રાજા નક્કી કરી આપો,’ તો તમે બધાં આવો અને તમારા કુળસમૂહો અને કુટુંબવાર અહીં ઉભા રહો.”
- 20 પછી શમુએલે પ્રત્યેક કુળસમૂહને આગળ આવવા કહ્યું અને યહોવાએ બિન્યામીનના કુળસમૂહને તારવી કાઢ્યો.
- 21 ત્યારબાદ બિન્યામીનના કુળસમૂહને પસંદ કરવામાં આવ્યું અને કુટુંબવાર આગળ આવ્યા; ત્યારે માંટીના કુટુંબને પસંદ કરવાનાં આવ્યું અને છેવટે કીશના પુત્ર શાઉલને પસંદ કરવામાં આવ્યો. તેમણે તેની શોધ કરી પણ તે મળ્યો નહિ.
- 22 તેમણે યહોવાને પૂછ્યું, “એ માંણસ અહીં આવ્યો છે?” ત્યારે યહોવાએ ઉત્તર આપ્યો કે, “તે પેલા સામાનમાં સંતાયેલો છે.”
- 23 ત્યારબાદ લોકો દોડીને તેને ત્યાંથી બહાર લઈ આવ્યા; અને તેને લોકોની વચ્ચે ઊભો રાખ્યો. શાઉલ તે બધા કરતાં એક વેંત ઊંચો હતો.
- 24 શમુએલે લોકોને કહ્યું, “યહોવાએ પસંદ કરેલા માંણસને તમે જોયો છે? સમગ્ર પ્રજામાં એના જેવો કોઈ નથી.” પછી લોકોએ પોકાર્યું, “રાજા ઘણું જીવો.”
- 25 પછી શમુએલે લોકોને રાજાના કાયદાઓ વિષે કહ્યું અને તેને પુસ્તકમાં લખીને યહોવાની સમક્ષ મૂક્યું. પછી તેને લોકોને ઘેર મોકલી દીધા.
- 26 શાઉલ પણ પાછો પોતાને ઘેર ગિબ્યાહમાં ગયો; તેની સાથે કેટલાક યોદ્ધાઓ ગયા. જેમના દૃઢયમાં દેવે શાઉલ પ્રત્યે વફાદારી જગાડી હતી.
- 27 પરંતુ કેટલાક મુશ્કેલી કરનારાઓએ કહ્યું, “આ માંણસ આપણો બચાવ શી રીતે કરવાનો છે?” અને તેમણે તેને તિરસ્કૃત કર્યો. અને તેને કશી ભેટ ધરી નહિ છતાં પણ શાઉલ શાંત રહ્યો.

આમ્મોનના રાજા નાહાશ યાબેશ ગિલયાદ ઉપર ચડાઈ કરવા આવ્યો અને તેની સૈનાથી શહેર પર ઘેરો ઘાલ્યો. યાબેશના લોકોએ નાહાશને કહ્યું, “અમારી સાથે સંધિ કરો અને અમે તમારા સેવકો બનશું.”

2 એટલે નાહાશે કહ્યું, “હું એક જ શરતે તમારી સાથે સંધિ કરું; હું તમારી બધાની જમણી આંખ કોતરી કાઢું અને સમગ્ર ઘરરાએલીની નામોશી કરું.”

3 પછી યાબેશના આગેવાનોએ કહ્યું, “તમે અમને ઘરરાએલના બધા લોકોને સંદેશવાહકો મોકલવાને માટે એક અઠવાડિયું આપો. જો કોઈ અમારી મદદ કરવા ન આવે, તો અમે તમારે તાબે થઈશું.”

4 પછી કાસદોએ શાઉલના ગિબયાહમાં આવીને લોકોને આ સમાચાર કહ્યા; ત્યારે બધા લોકો મોટે સાદે આકરંદ કરવા લાગ્યા.

5 એ જ વખતે શાઉલ ખેતરમાંથી બળદો લઈને ગામમાં આવતો હતો. તેણે પૂછ્યું, “શું થયું છે? બધા કેમ રડે છે?” તેમણે તેને યાબેશના માંણસોએ કહેલી વાત કહી સંભળાવી.

6 શાઉલે એ વાત સાંભળી, ત્યારે શાઉલમાં દેવનો આત્મા મહાશક્તિ સહિત આવ્યો, અને તેનો કરોધ ભભૂકી ઊઠ્યો.

7 તેણે બળદની એક જોડ લઈને તેમને કાપી કાપીને ટૂકડા કરી નાખ્યા. અને એ ટૂકડા સાથે સમગ્ર ઘરરાએલમાં કાસદો મોકલી તેણે એવો સંદેશો કહેવડાવ્યો કે, જે કોઈ શાઉલ તથા શમુએલની પાછળ નહિ આવે તેના બળદના આ હાલ થશે.” એટલે લોકોને યહોવાનો ભય લાગ્યો, ને એક મતે તેઓ સૌ નીકળી પડ્યા.

8 પછી શાઉલે બેઝેકમાં માંણસો ભેગા કર્યા; ઘરરાએલમાંથી લગભગ 3,00,000 માંણસો હતા અને યહુદામાંથી 30,000 માંણસો હતા.

9 અને જે કાસદો આવ્યા હતા તેમને તેઓએ કહ્યું કે, તમે યાબેશ-ગિલયાદના માંણસોને કહો, “આવતી કાલે સૂરજ માંચે આવે ત્યાં સુધીમાં તમારો છૂટકારો થયો હશે.” આ સંદેશો સાંભળીને યાબેશના લોકોના આનંદનો પાર ન રહ્યો તેમણે નાહાશને કહ્યું,

10 “આવતી કાલે અમે તમારે તાબે થઈશું અને તમને જે યોગ્ય લાગે તે કરજો.”

11 બીજે દિવસે સવારે શાઉલે લશ્કરને ત્રણ ટુકડીમાં વહેંચી નાખ્યું. અને પરોઢ થતાં તેઓ દુશ્મનની છાવણીમાં ઘસી ગયા અને બપોર થતાં સુધી આમ્મોનીઓની હત્યા કરી. જે લોકો બચી ગયા તેઓ એવા તો વેરવિખેર થઈ ગયા કે, બે જણ પણ ભેગા ન રહ્યા.

12 પછી લોકોએ શમુએલને કહ્યું, “કોણ હતાં એ માંણસો જેણે પુછ્યું કે, ‘શાઉલ આપણા પર રાજા તરીકે રાજ કરશે? એ લોકોને અમારી પાસે લાવો અને અમે તેમનો સંહાર કરીએ.”

13 પરંતુ શાઉલે કહ્યું, “આજે કોઈનો ખરાબ લેવાનો નથી. કારણ, આજે યહોવાએ ઘરરાએલને વિજય અપાવ્યો છે.”

14 પછી શમુએલે લોકોને કહ્યું, “ચાલો, આપણે ગિલગાલ જઈને ત્યાં શાઉલને ફરી વાર રાજા બહેર કરીએ.”

15 આથી તેઓ બધા ગિલગાલ ગયા, અને ત્યાં યહોવા સમક્ષ શાઉલને પોતાના રાજા બહેર કર્યો. તેઓએ યહોવાને શાંત્યર્પણો અર્પણ કર્યા; શાઉલે તથા ઘરરાએલના સર્વ પુત્રજનોએ મોટો ઉત્સવ કર્યો.

પરકરણ 12

ઘરરાએલની સમગ્ર પુત્રજને શમુએલે કહ્યું, “તમે મને જે કરવાનું કહ્યું તે મેં કર્યું છે, હવે તમારા ઉપર શાસન કરવા માટે રાજા છે.

2 હવે એ રાજા તમને દોરશે; હું તો ઘરડો થયો છું અને મને પળિયાં આવ્યાં છે, પણ મારા પુત્ર તમારી સૈંયે છે. હું મારી યુવાવસ્થાથી તમારી સેવા કરતો આવ્યો છું,

3 હવે હું તમારી સમક્ષ ઊભો છું. જો મેં કદા જોડું કર્યું હોય તો તમારે યહોવાને અને એના અભિષિક્ત રાજાને કહેવું. મેં કોઈનો બળદ અથવા ગાદોડો લધો છે? મેં કોઈને ઘજા પહોંચાડી છે અથવા કોઈને વિશ્વાસઘાત કર્યો છે? જો મેં ઉપરની બાબતોમાંથી કદા કર્યું હોય તો હું તેને ઠીક કરીશ. મેં આંખો બંધ કરીને લાંચ લધી છે જેથી મારા ગુનહાની ઉપેક્ષા થાયો?”

4 તેઓએ કહ્યું, “તમે અમારું જોડું કર્યું નથી કે અમારી ઉપર જુલમ કર્યો નથી. તમે કોઈની પાસે કશું ય લીધું નથી.”

5 ત્યારે શમુએલે તેમને કહ્યું, “યહોવા અને તેણે પસંદ કરેલો રાજા આજે એ વાતના સાક્ષી છે કે, તમને મારામાં કોઈ દોષ જડતો નથી.” લોકોએ કહ્યું, “હા, યહોવા સાક્ષી છે.”

- 6 પદ્મી શમુએલે લોકોને કહ્યું, “જે યહોવાએ મૂસાને અને હારુનને પસંદ કર્યા હતા, અને જે તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યો હતો, તે યહોવા તમારા શબ્દોના સાક્ષી છે.
- 7 તો હવે તમે છાનામાંના ઊભા રહો, તમારા અને તમારા પિતૃઓ ઉપર યહોવાએ જે મહાન ઉપકાર કર્યા હતા તેની યાદ આપીને હું યહોવા સમક્ષ તમારા ઉપર દોષારોપણ કરું છું.
- 8 “ચાક્રુબ મિસર ગયો. ખ્યાં મિસરીઓએ તેના વંશજો ઉપર જુલમ ગુજાર્યો. તેથી તેઓએ યહોવાને ધ્યા નાખી. એટલે તેણે મૂસાને અને હારુનને મોકલી આપ્યા, તેઓ તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા અને તેમને અહીં વસાવ્યા.
- 9 “પરંતુ તેઓ યહોવા તેમના દેવને ભૂલી ગયા. તેથી તેણે તેઓને હાસોરમાં સૈન્યના સેનાપતિ સીસરાના ગુલામો બનાવ્યા. અને પલિસ્તીઓના ગુલામો અને મોઆબના રાજાના ગુલામો. તેઓ બધા તમારા પિતૃઓ વિરુદ્ધ લડ્યાં હતાં.
- 10 ત્યારે તમારા પિતૃઓએ યહોવાને ધ્યા નાખી અને કહ્યું, ‘અમે પાપમાં પડ્યા છીએ, અમે યહોવાનો ત્યાગ કર્યો છે, અને બચાવ તથા આશ્વાસનની સેવા કરી છે; પણ હવે અમારા શત્રુઓના હાથમાંથી અમને છોડાવો; અમે તમારી સેવા કરીશું.’
- 11 “આથી યહોવાએ યસ્બબઆલને, બરાકને, યફતાને અને છેવટે મને મોકલ્યો અને તમારી આસપાસના શત્રુઓથી તમારું રક્ષણ કર્યું અને તમે સૌ સુરક્ષાથી રહેવા લાગ્યા.
- 12 પણ પદ્મી તમે આમ્મોનના રાજા નાહાશ તમારા ઉપર હુમલો કરવા આવ્યો. તે સમયે યહોવા તમારા રાજા હતા પણ તમે કહ્યું, ‘નહિ, અમારા ઉપર શાસન કરવા એક રાજા જોઈએ.’
- 13 હવે આ રહ્યો તમે માંગેલો રાજા, તમારા ઉપર રાજ કરવા યહોવાએ એને રાજા તરીકે પસંદ કર્યો છે.
- 14 જો તમે તમારા દેવ યહોવેથી ડરીને ચાલશો, તેની સેવા કરશો, તેની આજ્ઞાનું પાલન કરશો તેનો વિરોધ કરશો નહિ, તમે અને તમારો રાજા તેને અનુસરશો તો તમને આંચ પણ નહિ આવે.
- 15 પરંતુ જો તમે તેનું કહ્યું નહિ સાંભળો, અને તેની સામે થશો, તો તે તમારી અને તમારા રાજાની વિરુદ્ધ થઈ જશે.
- 16 “તો હવે ઊભા રહો, અને યહોવા તમારી પોતાની નજર સમક્ષ જે મહાન કાર્ય કરશે તે જુઓ.
- 17 અત્યારે ઘઉંની કાપણીની ઋતુ છે, હું યહોવાને પ્રાર્થના કરીશ એટલે તે ગાજવીજ સૈંથે પુષ્કળ વરસાદ મોકલશે; અને એ જોઈને પદ્મી તમને ખાતરી થશે કે, તમે રાજાની માંગણી કરીને યહોવાની નજરમાં કેવો મોટો ગુનો કર્યો છે.”
- 18 પદ્મી શમુએલે યહોવાને વિનંતી કરી. એજ દિવસે યહોવાએ ગર્જના વિજળી તથા વરસાદ મોકલ્યા, આને કારણે લોકો યહોવેથી અને શમુએલથી ડરવા લાગ્યા.
- 19 તે બધાએ શમુએલને કહ્યું, “તારા સેવકોને માટે તારા દેવ યહોવાને પ્રાર્થના કર, જેથી અમે મરી ન જઈએ. કારણ, અમારા બધાં પાપમાં રાજાની માંગણીના ઘોર પાપનો અમે ઉમેરો કર્યો છે.”
- 20 શમુએલે લોકોને કહ્યું, “ગભરાશો નહિ, એ વાત સાચી છે કે યહોવા વિરુદ્ધ તમે ઘોર પાપ કર્યું છે, તેમ છતાં યહોવેથી વિમુખ થશો નહિ. પરંતુ સાચા અંતઃકરણથી તેમની સેવા કરજો.
- 21 યહોવાનો ત્યાગ કરશો નહિ, મૂર્તિઓની પૂજા કે સેવા કરશો નહિ કારણ કે તે પુતળા માંતર છે, તે તમારી મદદ કરી શકશે નહિ. તે કંઈજ નથી!
- 22 “પોતાના મોટા નામની ખાતર યહોવા તમારો ત્યાગ નહિ કરે, કારણ, તેણે તમને પોતાની પ્રજા બનાવ્યા છે.
- 23 હું તો તમારે માટે પ્રાર્થના કરવાનું બૈંધ કરીને યહોવા વિરુદ્ધ પાપ નહિ કરું, હું તમને સાચો અને સધો માંગ બતાવતો જ રહીશ.
- 24 માંતર યહોવેથી ગભરાઈને ચાલો, અને સાચા હૃદયથી યહોવાની શ્રદ્ધાપૂર્વક સેવા કરો. તમારે માટે જે મહાન કાર્યો તેણે કર્યા છે તેનો વિચાર કરો.
- 25 પણ જો તમે પાપકર્મમાં રચ્યા પરચ્યા રહેશો, તો તમારો અને તમારા રાજાનો નાશ નિશ્ચિત છે એમ જાણજો.”

પ્રકરણ 13

એ સમયે શાઉલના રાજયશાસનનું એક વર્ષ પસાર થઈ ગયું હતું. ઇસ્ત્રાએલ ઉપર

2 વર્ષ શાસન કર્યા પછી 2 તેણે ઇસ્ત્રાએલમાંથી 3,000 સૈનિકોની ભરતી કરી. તેમાંના 2,000 પોતાની સાથે બેથેલ પહાડી દેશમાં મિખ્માંશમાં રાખ્યા. જયારે બાકીના હજારનું સૈન્ય શાઉલનો પુત્ર યોનાથાનની સાથે બિન્યામીનના પ્રદેશના ગિબયાહમાં રાખ્યું. બાકીના સૈનિકોને શાઉલે પોતપોતાને ઘેર મોકલી દીધા.

3 પછી યોનાથાને ગેબામાંના પલિસ્તી સેનાપતિને માંરી નાખ્યો અને પલિસ્તીઓએ આના વિશે સાંભળ્યું. પછી શાઉલે તેના

સૈનિકોને ધરતીના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી રણસિંગુ ફૂકવા કહ્યું અને કહ્યું, “ભલે હિબ્ત્ લોકો આ સમાંચાર સાંભળે.”

⁴ અને બધાં ઇસ્ત્રાએલીઓએ આ સમાંચાર સાંભળ્યા અને કહ્યું, “શાઉલે પલિસ્તી સેનાપતિને માંરી નાખ્યો છે. હવે પલિસ્તીઓ ઇસ્ત્રાએલીઓને ખરેખર ધિક્કારે છે.” અને ગિલગાલમાં ઇસ્ત્રાએલીઓને શાઉલ સાથે જોડાવા કહેવામાં આવ્યું.

⁵ પલિસ્તીઓ ઇસ્ત્રાએલ ઉપર હુમલો કરવા માટે ભેગા થયા. તેમની પાસે 3,000 રથ, 6,000 ઘોડેસ્વાર અને દરિયાકાંઠાની રેતીની જેમ અગણિત પાયદળ હતું. તેમણે બેથ આવેનની પૂર્વમાં મિખ્માંશ જઈને છાવણી નાખી.

⁶ ઇસ્ત્રાએલી સૈનિકોએ જોયું કે તેઓ ભારે સંકટમાં છે અને તેઓનું લશ્કર ભીસમાં આવી પડ્યું છે, ત્યારે તેઓ ગભરાઈ ગયા અને ગુફાઓમાં, ઝાડીઓમાં, ખડકોમાં, અને કોતરોમાં તેમજ પાણીની ટાંકીઓમાં સંતાઈ જવા લાગ્યા.

⁷ તેથી કેટલાક હિબ્ત્ઓએ યર્દન નદી ઓળંગી અને ગિલયાદ ગાદ ભૂમિ તરફ ગયા. શાઉલ હજુ ગિલગાલમાં રહ્યો. તેની સાથે તેના બધા લોકો હતા જેઓ ગભરાયેલા હતા.

⁸ અને શમુએલે કરેલા વાયદા મુજબ શાઉલે સાત દિવસ રાહ જોઈ; પણ શમુએલ ગિલગાલમાં આવ્યો નહિ, એટલે લશ્કર શાઉલને છોડીને વિખરાઈ જવા લાગ્યું.

⁹ તેથી શાઉલે તેમને કહ્યું: “માંરી પાસે દહનાર્પણ તથા શાંત્યર્પણો લાવો.” પછી તેણે દહનાર્પણ અર્પ્યા.

¹⁰ અર્પણોની વિધિ તે પૂર્ણ કરી રહ્યો ત્યાં જ શમુએલ આવી પહોંચ્યો. શાઉલ તેને આવકાર આપવા સામે ગયો.

¹¹ કહ્યું, “તેં આ શું કર્યું?” શાઉલે જવાબ આપ્યો, “મેં જોયું કે લોકો માંરી પાસેથી વિખરાઈ રહ્યા છે, તેં જણાવેલા સમય પ્તમાંણે તું આવ્યો નહિ, અને પલિસ્તીઓ મિખ્માંશ પાસે યુદ્ધને માટે એકત્ર થયા છે.

¹² તેથી મેં વિચાર્યું કે, ‘હવે પલિસ્તીઓ ગિલગાલ ઉપર હુમલો કરવાને તૈયાર છે, અને મેં હજી યહોવાને પ્રસન્ન કરવા પ્રાર્થના કરી નથી; તેથી માંરું હૃદય દુઃખાવીને વધારે રાહ જોયા વિના દહનાર્પણોનાં બલિદાન અર્પણ કર્યા.’”

¹³ ત્યારે શમુએલે શાઉલને કહ્યું, “તે ગાંડપણ કર્યું છે, તને તારા દેવ યહોવાએ જે આજ્ઞા આપી હતી તેનું તેં પાલન નથી કર્યું. તેં જો તેમ કર્યું હોત તો યહોવાએ ઇસ્ત્રાએલ ઉપર તારી અને તારા વંશની રાજસત્તા કાયમ માટે સ્થાપી હોત.

¹⁴ પરંતુ હવે તારી સત્તા ટકશે નહિ. યહોવા પોતાને મનગમતો માંણસ શોધી કાઢશે અને તેને પોતાના લોકો ઉપર રાજ્ય કરવા નીમશે, કારણ તેં તેમની આજ્ઞાનું પાલન કર્યું નથી.”

¹⁵ ત્યારબાદ શમુએલ ગિલગાલ છોડીને દૂર ગયો. બાકીનાં સૈન્યે શાઉલ સાથે ગિલગાલ છોડ્યું. તેઓ ગિલગાલથી બિન્યામીનના ગિબયાહમાં ગયા. તેણે સૈન્યમાં માંણસો ગણ્યાં ત્યાં લગલગ 600 માંણસો હતાં.

¹⁶ શાઉલે, તેના પુત્ર યોનાથાનને અને તેમની સાથેના લશ્કરે બિન્યામીનના પ્રદેશમાં ગેબા ખાતે મુકામ કર્યો, અને પલિસ્તીઓએ મિખ્માંશમાં છાવણી નાખી.

¹⁷ પલિસ્તીઓની છાવણીમાંથી ધાડપાડુઓની ત્રણ ટુકડીઓ બહાર પડી. એક ટુકડી શૂઆલ જિલ્લામાં આવેલા ઓફાહ ભણી ગઈ.

¹⁸ બીજી બેથ-હોરોન તરફ ગઈ અને ત્રીજી રણ તરફ સબોઈમની ખીણમાં ગઈ.

¹⁹ સમગ્ર ઇસ્ત્રાએલમાં એક પણ ઇસ્ત્રાએલી લુહાર શોધ્યો જડતો ન હતો. કારણ, પલિસ્તીઓએ ઇસ્ત્રાએલીઓને લોઢાની તરવાર અને ભાલા બનાવવાની કળા શીખવી હતી નહિ તેના કારણે તેઓ ઇસ્ત્રાએલીઓથી ડરતા હતા.

²⁰ તેથી ઇસ્ત્રાએલીઓને પોતાનાં હથ, ખરપડી, ફુલાડા, અને દાતરડાંને ધાર કઢાવવા પલિસ્તીઓ પાસે જવું પડતું.

²¹ હથ અને ખરપડીને ધાર કાઢવાની મજૂરી આ પ્તમાંણે આપવી પડતી; હથની ધાર કાઢવા માટે બે તૃતિયાંશ શેકેલ, ખરપડીની ધાર કાઢવાના બે તૃતિયાંશ શેકેલ, ફુલાડીની ધાર કાઢવા માટે એક તૃતિયાંશ શેકેલ, દાતરડાની ધાર કાઢવાના એક તૃતિયાંશ શેકેલ. બળદને હાંકવાની પરોણીની ધાર કાઢવાના એક તૃતિયાંશ શેકેલ.

²² આથી જ્યારે યુદ્ધ ફાટી નીકળ્યું ત્યારે શાઉલ અને તેના પુત્ર યોનાથાન સિવાય તેમના કોઈ લડવૈયા પાસે નહોતી તરવાર કે નહોતો ભાલો.

²³ પછી પલિસ્તીઓની એક ટૂકડી મિખ્માંશ ઘાટનું રક્ષણ કરવા પહોંચી ગઈ.

ખરકણ 14

- એ**ક દિવસે શાઉલના પુત્ર યોનાથાને પોતાના શસ્ત્ર ઉપાડનાર માંણસને કહ્યું, “ચાલ, આપણે પેલી બાબુ પર આવેલી પલિસ્તીઓની ચોકીએ જઈએ.” પરંતુ તેણે એ વિષે પોતાના પિતાને કશું કહ્યું નહિ.
- 2** શાઉલે પહાડની કિનારે આવેલા મિગ્દોનમાં દાડમના ઝાડ નીચે મુકામ કર્યો હતો. તે ખળાની નજીક હતું. તેની સાથે લગભગ 600 સૈનિકો હતાં.
- 3** તે સમયે શીલોહમાં અહિયા ચાજક હતો. તે અહીટુબના ભાઈ ઇખાબોદનો પુત્ર હતો. ઇખાબોદ ફીનહાસનો પુત્ર હતો, ફીનહાસ ચાજક એલીનો પુત્ર હતો. હવે અહિયાએ એફોદ પહેરેલો હતો. યોનાથાન ગયેલો છે તે લોકો જાણતા નહોતા.
- 4** યોનાથાન ઘાટીમાં થઈને પલિસ્તીઓની છાવણીમાં જવાની યોજના કરતો હતો. ઘાટીની બન્ને બાજુએ મોટા ખડકો હતા. આ ખડકોના નામ બોસેસ અને સેનેહ હતા.
- 5** એક મોટો ખડક ઉત્તરમાં મિખ્માંશની સામે અને બીજો ખડક દક્ષિણમાં ગેબાની સામે હતો.
- 6** યોનાથાને પોતાના શસ્ત્રસજ્જ યુવાન માંણસને કહ્યું, “ચાલ, આપણે આ વિદેશીઓની છાવણીમાં જઈએ. કદાચ યહોવા આપણને તેઓને હરાવવા મદદ કરે. કંઈ પણ યહોવાને રોકી શકે નહિ- ભલે આપણી પાસે વધારે સૈનિકો કે થોડા સૈનિકો હોય.”
- 7** તેથી શસ્ત્રવાહકે કહ્યું, “તમારા મનમાં જે કંઈ હોય તે પ્રમાણે કરો, હું તમારી સાથે છું,”
- 8** યોનાથાને કહ્યું, “ઠીક આપણે સામી બાબુ જઈએ અને તે લોકોની નજર આપણા ઉપર પડે તેમ કરીએ.
- 9** જો તેઓ એમ કહે કે, ‘અમે આવીએ ત્યાં સુધી ઊભા રહો.’ તો આપણે આપણી જગ્યાએ ઊભા રહીશું, તેમની પાસે નહિ જઈએ.
- 10** પણ જો તેઓ એમ કહે કે, ‘અહીં અમારી પાસે ઉપર આવો.’ તો આપણે ઉપર જઈશું. કારણ, યહોવા આપણને તેમને હરાવવા દેશે. એ આપણ માટે એઘાણી રહેશે.”
- 11** આથી તેઓ પલિસ્તીઓની નજરે ચડ્યા અને પલિસ્તીઓ બોલી ઊઠ્યા, “જુઓ, પેલા હિબ્રુઓ ગુફાઓમાં છુપાયેલા હતા ત્યાંથી બહાર આવે છે.”
- 12** પલિસ્તી ચોકીદારોએ યોનાથાનને અને તેના સેવકને કહ્યું, “અહીં ઉપર આવો, અમારે તમને કંઈક કહેવું છે.” તેથી યોનાથાને તેના સેવકને કહ્યું, “માંરી પાછળ પર્વત ઉપર આવ. યહોવા ઇસ્રાએલીઓને પલિસ્તીઓને હરાવવા દેશે.”
- 13** આથી તેઓ ધૂંટણિયે પડીને ઉપર ચઢી ગયાં અને યોનાથાને તથા તેના યુવાન રક્ષકે પલિસ્તીઓ પર હુમલો કરીને તેઓને માંરી નાખ્યા.
- 14** આ પહેલા હુમલામાં, યોનાથાને અને તેના મદદગારે આશરે દોઢ એકર ક્ષેત્રમાં વીસેક માંણસોને મોતને ઘાટ ઉતાર્યા.
- 15** પલિસ્તીઓની છાવણીમાં, અને સમગ્ર સૈન્યમાં ભય વ્યાપી ગયો. સૈનિક ટોળીઓના માંણસો થયરી ગયા. ધરતી દરુજવા લાગી. ભયંકર ભીતિ ફેલાઈ ગઈ.
- 16** બિન્યામીનના ગિબ્યાહમાંના શાઉલના પહેરેગીરોએ જોયું; પલિસ્તીઓનાં ટોળાના માંણસો આમતેમ વિખરાઈ જતાં હતા.
- 17** તેથી શાઉલે પોતાના માંણસોને હુકમ કર્યો, “સૈનિકોની હાજરી લો અને કોણ ખૂટે છે તે શોધી કાઢો.” તેઓએ જોયું તો યોનાથાન અને તેનો અંગરક્ષક ત્યાં ન હતા.
- 18** શાઉલે અહિયાને દેવનો પવિત્રકોશ લાવવા આજ્ઞા કરી, કારણ તે ઇસ્રાએલીઓ પાસે હતો.
- 19** પરંતુ જ્યારે શાઉલ ચાજક અહિયા સાથે બોલતો હતો તે દરમિયાન પલિસ્તીઓની છાવણીમાં કોલાહલ વધતો જ ગયો. શાઉલે ચાજકને કહ્યું, “બસ! તારો હાથ નીચે કર અને પ્રાર્થના કરવાનું બંધ કર!”
- 20** પછી શાઉલ અને તેના માંણસો રણભૂમિમાં જતા રહ્યા. પલિસ્તી સૈનિકો ભારે અંધાધૂંધીમાં હતા અને એકબીજા ઉપર તરવાર ચલાવી રહ્યાં હતા.
- 21** અત્યાર સુધી જે હિબ્રુઓ પલિસ્તીઓના પક્ષમાં હતા અને જેઓ તેમની સાથે છાવણીમાં ગયા હતા, તેઓ ફરી ગયા અને શાઉલ અને યોનાથાન સાથેના ઇસ્રાએલીઓ સાથે જોડાઈ ગયા.
- 22** તેમજ જે ઇસ્રાએલી સૈનિકો એફાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં છુપાઈ ગયા હતાં તે બધા પણ, પલિસ્તીઓ નાસે છે એવું સાંભળીને, તેઓ પણ યુદ્ધમાં જોડાયા અને પલિસ્તીઓની પાછળ પડ્યા.
- 23** આ રીતે યહોવાએ ઇસ્રાએલને વિજય અપાવ્યો, અને લડાઈ બેથ-આવેન સુધી પ્રસરી ગઈ. બધી સેના શાઉલ સાથે હતી. તેની પાસે લગભગ 10,000 પુરુષો હતા, એફાઈમના પર્વતીય પ્રદેશના દરેક શહેરમાં યુદ્ધનું વાતાવરણ હતું.
- 24** તે દિવસે ઇસ્રાએલીઓ થાકીને લોથ થઈ ગયા હતા, કારણ, શાઉલે લોકોને સમ દઈને કહ્યું હતું કે, “હું મારા શત્રુઓ ઉપર વેર વાળું તે પહેલાં સાંજ સુધી કાંઈ ખાશો નહિ, જે ખાશે તેને માંથે શાપ ઊતરશે.” આથી કોઈએ કશું ચ ખાધું

નહોતું.

25 તેઆએ જંગલમાં પ્લેશ કર્યો ત્યારે તેમણે જમીન પર મધ જોયું. મધપૂડામાંથી મધ ટપકતું હતું.

26 તેઓ મધપૂડા સુધી ગયા છતાં શાઉલને આપેલા સોગદને કારણે કોઈએ તે ખાધું નહિ.

27 પણ શાઉલે લોકોને સમ દીધા હતા એની યોનાથાનને ખબર નહોતી, આથી તેણે પોતાના હાથમાંની લાકડી લંબાવીને મધપૂડામાં ખોસી મોઢામાં નાખી; તેથી તે એકદમ તાજો થઈ ગયો.

28 ત્યારે લોકોમાંથી કોઈએ તેને કહ્યું, “તારા પિતાએ લોકોને સમ દીધા છે કે, ‘આજે જે કોઈ કાંઈ ખાશે તેના ઉપર શાપ ઊતરશે.’ તેથી જ આ બધા લોકો ભૂખથી અર્ધા થઈ ગયા છે.”

29 યોનાથાને તેને કહ્યું, “માંરા પિતાએ લોકોની ભારે કુસેવા કરી છે. જો, થોડું મધ ચાખવાથી પણ હું કેવો તાજો થઈ ગયો છું!

30 એ જ રીતે જો આપણા બધા માંણસોએ શત્રુઓ પાસેથી પ્લાપ્ત થયેલી લૂંટમાંથી ધરાઈને ખાધું હોત, તો તેમણે હજી કેટલા બધા પલિસ્તીઓનો ઘાણ કાઢી નાખ્યો હોત!”

31 પરંતુ ભૂખ્યા હોવા છતાં તેઓએ મિખ્માંશથી આચાલોન સુધી પલિસ્તીઓનો પીછો કરીને આખો દિવસ તેઓની હત્યા કરીને હરાવ્યા.

32 પરંતુ ઇસ્રાએલીઓ ભૂખથી અર્ધા થઈ ગયા હોવાથી લૂંટ ઉપર તૂટી પડ્યા, અને ઘેટાં, બળદ અને વાછરડાં લઈને તેમને જમીન ઉપર વાઢી નાખ્યા, અને લોહી સાથે જ માંસ ખાવા લાગ્યા,

33 કોઈકે શાઉલને કહ્યું, “તારા લોકો રક્ત સાથે માંસ ખાઈને યહોવાની વિરુદ્ધ પાપ કરે છે.” શાઉલે કહ્યું, “તમે પાપ કર્યું છે! એક મોટો પથ્થર લાવીને અહીં મુકો.”

34 પછી તેણે તેમને કહ્યું, “જાવ, અને પુરુષોને કહો કે દરેક પોતાનું ઘેટું ને બળદ અહીં લઈ આવે, અને તેને કાપીને ખાય. તેઆએ લોહીવાળું માંસ ખાવાનું નથી કારણ કે તે યહોવા વિરુદ્ધ પાપ છે.” ત્યાર પછી તે રાત્રે તેઓ બધાં તેમના પશુઆને લાવ્યા અને ત્યાં કાપ્યા.

35 પછી શાઉલે યહોવાને માંટે એક વેદી બાંધી. તેણે પોતે તેને બાંધવાનું શરૂ કર્યું. યહોવાને માંટે બાંધેલી તેની તે પહેલી વેદી હતી.

36 શાઉલે કહ્યું, “ચાલો, આપણે આજે રાત્રે પલિસ્તીઓ ઉપર છાપો માંરીએ, સવાર સુધી તેમને લૂંટીને અને એકેએકને પૂરા કરીએ.” સૈનિકોએ કહ્યું, “તમને ઠીક લાગે તેમ કરો.” પરંતુ યાજકે કહ્યું, “આપણે દેવની સલાહ લઈએ.”

37 તેથી શાઉલે દેવને પૂછ્યું, “હું પલિસ્તીઓ પર હુમલો કરું? તમે એમને ઇસ્રાએલના હાથમાં સુપ્ત કરશો?” પણ તે દિવસે દેવે કોઈ જવાબ આપ્યો નહિ.

38 પછી શાઉલે કહ્યું, “લોકોના સર્વ આગેવાનો, તમે આગળ આવો; અને આજે શામાં આ પાપ થયું છે એ તપાસ કરી શોધી કાઢો.

39 ઇસ્રાએલને વિજય અપાવનાર યહોવાના સમ ખાઈને હું કહું છું કે, માંરા પુત્ર યોનાથાનનો દોષ હશે તો તેને પણ મોતની સજા થશે.” પણ કોઈ કશું બોલ્યું નહિ.

40 પછી ઇસ્રાએલીઓને તેણે કહ્યું, “તમે બધા એક બાજુએ ઊભા રહો અને હું માંરો પુત્ર યોનાથાન બીજી બાજુએ ઊભા રહીએ.” લોકોએ કહ્યું, “તમને ઠીક લાગે તેમ કરો.”

41 પછી શાઉલે પ્તાર્થના કરી, “ઇસ્રાએલના દેવ યહોવા, તમે તમાંરા સેવકને આજે જવાબ કેમ નથી આપ્યો. જો મેં કે માંરા પુત્રે પાપ કર્યું હોય તો ઉરીમ આપ. જો ઇસ્રાએલીઓએ પાપ કર્યું હોય તો થુમ્મીમ આપ. શાઉલ અને યોનાથાન પસંદગી પામ્યા પણ લોકો બચી ગયા.” યોનાથાન અને શાઉલનો દોષ નીકળ્યો અને લોકો નિર્દોષ ઠર્યા.

42 પછી શાઉલે કહ્યું, “માંરી અને માંરા પુત્ર વચ્ચે નિર્ણય કરવા પાસા નાખો.” અને દોષ યોનાથાનનો નીકળ્યો.

43 શાઉલે યોનાથાનને પૂછ્યું, “તે શું કર્યું છે તે મને કહે.” યોનાથાને કહ્યું, “મેં માંરી લાકડીને છેડે લાગેલું સહેજ મધ ખાધું હતું. હું અહીં ઊભો છું અને હું મરવાને તૈયાર છું.”

44 શાઉલ બોલ્યો, “યોનાથાન, હું જો તને મોતની સજા ન કરું તો દેવ મને પૂછે.”

45 પણ લોકોએ શાઉલને કહ્યું, “ઇસ્રાએલને માંટે આવો મોટો વિજય મેળવનાર યોનાથાનને મરવું પડશે? એ તો કદી ચ બને જ નહિ. અમે દેવના સમ ખાઈને કહીએ છીએ કે, એનો એક વાળ પણ વાંકો નહિ થાય, કારણ, આજે એણે જે કંઈ કર્યું છે તે દેવની મદદથી કર્યું છે.” આમ, લોકોએ યોનાથાનને મરતો ઉગારી લીધો.

46 શાઉલે પલિસ્તીઓનો પીછો કરવો છોડી દીધો. અને તેઓ પોતાના પ્લેશમાં પહોંચી ગયા.

47 ઇસ્રાએલમાં રાજપદ ધારણ કર્યા પછી શાઉલે ચારે બાજુના દુશ્મનો સામે યુદ્ધ ખેડ્યાં, તેણે મોઆબીઓ, આમ્મોનિઓ,

અદોમીઓ, સોબાહના રાજા, અને પલિસ્તીઓ સાથે યુદ્ધ કર્યા, તે જે દિશામાં વળ્યો ત્યાં તેને વિજય મળ્યો.

48 તેણે ભારે પરાક્રમ કરીને અમાલેકીઓને પણ હરાવ્યાં. તેણે ઇસ્રાએલીઓને બધા દુશ્મનોના હુમલામાંથી બચાવ્યા.

49 હવે શાઉલના પુત્ર યોનાથાન, યિશી અને માંલકીશૂઆ હતા. તેની બે પુત્રીઓનાં નામ આ પ્રમાણે હતા: મોટીનું નામ મેરાબ અને નાનીનું નામ મીખાલ.

50 શાઉલની પત્નીનું નામ અહીનોઆમ હતું. એ અહીમાંઆસની પુત્રી હતી. શાઉલના સેનાપતિનું નામ આબ્નેર હતું. તે તેના કાકા નેરનો પુત્ર હતો.

51 શાઉલના પિતા કીશ અને આબ્નેરના પિતા નેર અબીએલના પુત્ર હતા.

52 શાઉલને જીવનપર્યંત ઇસ્રાએલીઓ માંટે પલિસ્તીઓની સાથે ખૂનખાર યુદ્ધો લડવાં પડ્યાં. તેથી શાઉલ કોઈ પરાક્રમી વ્યક્તિને કે કોઈ શૂરવીર માંણસને જોતો, તો તેને પોતાના લશ્કરમાં ભરતી કરી દેતો.

પ્રકરણ 15

1 શમુએલે એક દિવસે શાઉલને કહ્યું, “યહોવાએ મને રાજા તરીકે તારો અભિષેક કરવા મોકલ્યો છે. હવે તું યહોવાના વચન સાંભળ.

2 યહોવા સર્વસમર્થ કહે છે, ‘ઇસ્રાએલીઓ, તે સમયે જ્યારે તેઓ મિસરમાંથી આવતા હતા, અમાલેકના લોકોએ તેમને તેમની ભૂમિમાંથી પસાર થતાં રોક્યા. અમાલેકીઓએ શું કર્યું તે મેં જોયું હતું.

3 હવે તમે જઈને અમાલેકીઓ ઉપર તૂટી પડો અને તેમના સર્વસ્વનો નાશ કરો. કોઈને જીવતું જવા દેશો નહિ; પુરુષો, સ્ત્રીઓ, બાળકો, બરચાઓ, ઢોરો અને ઘેટાં, ઊંટો અને ગધેડાં બધાની હત્યા કરજો.”

4 આથી શાઉલે બધા લોકોને ‘ટલાઈમ’ બોલાવવા તે જગ્યાએ ભેગા કર્યા. ત્યાં 2,00,000 પાયદળ અને બીજા 10,000 માંણસો હતાં. તેમાં યહૂદાનાં માંણસોનો સમાવેશ છે.

5 પછી તેઓ અમાલેકીઓના નગર પાસે ગયા, અને નદીના કોતરોમાં તેમની રાહ જોઈ.

6 તેમણે કેનીઓને સંદેશો મોકલ્યો કે, “તમે તો ઇસ્રાએલીઓ જ્યારે મિસરમાંથી આવ્યા ત્યારે તેમની સાથે મૈત્રીભર્યો વ્યવહાર રાખ્યો હતો. તમે અમાલેકીઓનો પ્રદેશ છોડીને ચાલ્યા જાઓ, નહિ તો માંરે તેમની સાથે તમને પણ માંરી નાખવા પડશે.” તેથી કેનીઓ અમાલેકીઓનો પ્રદેશ છોડીને ચાલ્યા ગયા.

7 ત્યાર પછી શાઉલે અમાલેકીઓને હરાવ્યા અને તેમને દૂર હાંકી કાઢ્યાં, હવીલાહથી શૂર સુધી, મિસરની સરહદે.

8 તેણે અમાલેકીઓના રાજા અગાગને જીવતો પકડ્યો પરંતુ બાકીના બધા લોકોની હત્યા કરીને સર્વનાશ કર્યો.

9 પછી શાઉલ અને તેના સૈન્યે અગાગને જીવતો છોડ્યો પછી શ્રેષ્ઠ જાડી ગાયો, ઘેટાં અને હલવાનોને માંર્યા નહિ. પણ તેઓએ નબળાં પ્રાણીઓ જેઓ મૂલ્યહીન હતા અને બીજી નકામી ચીજોનો નાશ કર્યો.

10 પછી શમુએલને યહોવાની વાણી સંભળાઈ:

11 “હું શાઉલને રાજા બનાવવા માંટે પસ્તાવું છું, કારણ તે મને ભૂલી ગયો છે અને માંરું ઉલ્લંઘન કર્યું છે.” શમુએલને ખૂબ કરોધ ચઢ્યો; અને આખી રાત તેણે યહોવા આગળ વિનંતી કરી.

12 શમુએલ સવારનાં વહેલો ઉઠ્યો; અને શાઉલને મળવા ગયો પણ લોકોએ તેને કહ્યું, “શાઉલ પોતાની ખ્યાતિમાં એક સ્મારક ઊભું કરવા કામેલ ગયો છે. ત્યાથી તે બીજી જગ્યાઓએ જશે અને છેવટે ગિલ્ગાલ જશે.”

13 શમુએલ જ્યારે શાઉલ પાસે પહોંચ્યો; ત્યારે શાઉલે તેને આવકારતા કહ્યું, “યહોવા તમારું ભવું કરો; મેં યહોવાની આજ્ઞા પાળી છે.”

14 એટલે શમુએલે પૂછ્યું, “તો પછી માંરે કાને ઘેટાંના રડવાનો અને બળદ અને ગાયના ભાંભરવાનો અવાજ કેમ આવે છે? આવું કેમ છે?”

15 શાઉલે જવાબ આપ્યો, “માંરા માંણસોએ એ બધાં પ્રાણીઓ અમાલેકીઓ પાસેથી પડાવી લીધાં છે. સારામાં સારાં ઘેટાં અને બળદને તેમણે જીવતાં રહેવા દીધાં છે જેથી તેઓ તમાંરા દેવ યહોવાનો યજ્ઞ કરી શકે. બાકીનાં બધાંનો અમે પૂરો નાશ કર્યા છે.”

16 શમુએલે શાઉલને કહ્યું, “થોભો, ગઈ રાત્રે યહોવાએ મને શું કહ્યું તે માંરે તને કહેવુંજ પડશે.” શાઉલ બોલ્યો, “કહો.”

17 શમુએલે કહ્યું, “જ્યારે તૈં વિચાર્યું તું કાઢ પણ નથી, યહોવાએ તને ઇસ્રાએલીઓનો રાજા બનાવ્યો, અને હવે તું ઇસ્રાએલના કુળસમૂહનો મુખી છે.

- 18 યહોવાએ તને વિશિષ્ટ કામ સોંપીને મોકલ્યો હતો, તને જણાવ્યું હતું, ‘જા, અને દુષ્ટ અમાલેકીઓનો નાશ કર. જ્યાં સુધી તેમનું નામનિશાન નાશ ના પામે ત્યાં સુધી તેઓની સાથે લડાઈ કર.’
- 19 તો પછી તો યહોવાની આજ્ઞા કેમ માંની નહિ? તું શા માટે લૂંટ કરવા તૂટી પડ્યો, અને યહોવાની નજરમાં ગુનો ગણાય તેવું તો શા માટે કર્યું?”
- 20 શાઉલે જવાબ આપ્યો, “પણ મેં યહોવાની આજ્ઞાનું પાલન કર્યું છે. મને યહોવાએ જ્યાં જવાનું કહ્યું હતું ત્યાં હું ગયો હતો, અને હું અમાલેકીઓના રાજા અગાગને જીવતો પકડી લાવ્યો છું, અને બાકીનાઓને મેં પૂરો નાશ કર્યા છે.
- 21 મારા માંણસોએ નાશ કરવાની વસ્તુઓમાંથી લૂંટમાં મળેલાં સારામાં સારાં ઘેટાં અને બળદોને મારી નાખવાને બદલે ગિલ્ગાલમાં તમારા દેવ યહોવાનો યજ્ઞ કરવા લઈ લીધા છે.”
- 22 પરંતુ જવાબ આપ્યો, “યહોવાને અર્પણો વધારે ગમે છે કે તેમની આજ્ઞાનું પાલન ગમે છે? અર્પણો કરતાં તેમની આજ્ઞાનું પાલન બેહતર છે.
- 23 પરંતુ તેમની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરવું એ મૂર્તિ પૂજા અને જંતરમંતરના પાપ જેટલું જ ખરાબ છે. તમે યહોવાની આજ્ઞા પાળવાની ના પાડી તેથી હવે યહોવા તમને રાજા તરીકે રાખવાની ના પાડે છે.”
- 24 શાઉલે શમુએલને કહ્યું, “મેં પાપ કર્યું છે. મેં યહોવાની આજ્ઞાની અને તમારા હુકમની અવગણના કરી છે. હું મારા માંણસોથી ડરી ગયો અને તેમના કલ્યાણ પરમાણે વત્ક્યો,
- 25 પણ હવે કૃપા કરીને મારાં પાપ માફ કરો. હું તમને પ્રાર્થના કરું છું કે તમે મારી સાથે પાછા ફરો, જેથી હું યહોવાની ઉપાસના કરી શકું.”
- 26 શમુએલે કહ્યું, “હું તારી સાથે પાછો નહિ આવું, તો યહોવાની આજ્ઞાને નકારી દીધી છે એટલે યહોવાએ તને ઘસ્ટાએલના રાજા તરીકે હવે અપાત્ર ઠરાવ્યો છે.”
- 27 શમુએલ જવા માટે ફર્યો ત્યારે તેને અટકાવવા માટે શાઉલે તેના ઝભ્ભાની ચાળ પકડી લીધી અને તે ફાટી ગઈ.
- 28 શમુએલે તેને કહ્યું, “તેં મારો ઝભ્ભો ફાડ્યો છે. તે જ રીતે યહોવાએ આજે તારી પાસેથી ઘસ્ટાએલનું રાજ્ય ફાડી લીધું છે અને જે તારા કરતાં સારી વ્યક્તિ છે તે તારા મિત્રોમાંથી એકને આપી દીધું છે.
- 29 ઘસ્ટાએલનો મહાન દેવ યહોવા કદી જૂઠું બોલતો નથી કે, પોતાનો નિર્ણય બદલતો નથી. તે માંણસ જેવો નથી જે પરતાય અને તેનો નિર્ણય ફેરવે.”
- 30 શાઉલે કહ્યું, “મેં પાપ કર્યું છે; પણ મારા લોકોના આગેવાનો આગળ અને ઘસ્ટાએલીઓ આગળ મારાં માંન જાળવો અને મારી સાથે પાછા આવો, જેથી હું તમારા દેવ યહોવાની ઉપાસના કરી શકું.”
- 31 આથી શમુએલ શાઉલની સાથે પાછો ગયો અને શાઉલે યહોવાની ઉપાસના કરી.
- 32 પછી શમુએલે કહ્યું, “અમાલેકીઓના રાજા અગાગને મારી પાસે લાવો.” એટલે અગાગ લથડાતા પગે તેની સામે આવ્યો અને બોલ્યો, “ખરેખર, મૃત્યુની ઘડી હવે વીતી ગઈ છે અને મારો જીવ બચી ગયો છે.”
- 33 શમુએલે કહ્યું, “તારી તરવારે ઘણી માંતાઓને પુત્રહીન બનાવી છે, એટલે હવે તારી માંતા પુત્રહીન બનશે.” અને તેણે ગિલ્ગાલની વેદી સામે અગાગને કાપી નાખ્યો.
- 34 પછી શમુએલ રામાંમાં ચાલ્યો ગયો અને, રાજા શાઉલ પોતાને ઘેર ગિબયાહમાં ગયો.
- 35 શમુએલે જીવનપર્યંત ફરી કદી શાઉલનું મો જોયું નહિ. પરંતુ તેને માટે તેને શોક ઘણો થયો. કારણ કે, તેને ઘસ્ટાએલનો રાજા બનાવ્યો તે માટે યહોવાને પરતાવો થયો હતો.

ખરકરણ 16

- યહોવાએ શમુએલને કહ્યું, “શાઉલને માટે તું ક્યાં સુધી શોક કર્યા કરીશ? મેં એને રાજા પદેથી ઉઠાડી મૂક્યો છે. તારા શિંગડામાં તેલ ભરી લે અને જા. હું તને બેથલેહેમના યશાઘ પાસે મોકલું છું. કારણ કે, મેં તેના પુત્રોમાંથી એકને રાજા તરીકે પસંદ કર્યો છે.”
- 2 શમુએલે પૂછ્યું, “હું કેવી રીતે જાઉં? જો શાઉલને તેની ખબર પડી જાય તો તે મને મારી નાખશે.” યહોવાએ કહ્યું, “તું તારી સાથે એક વાછરડું લઈ જા, અને તેને કહેજે કે, ‘હું યહોવાને યજ્ઞ અર્પવા આવ્યો છું.’
- 3 યશાઘને એ યજ્ઞમાં બોલાવજે. પછી તારે શું કરવાનું છે તે હું તને કહીશ. જે વ્યક્તિ હું તને દેખાડું, તમારે તેનો રાજા તરીકે અભિષેક કરવો.”

- 4 પછી યહોવાએ કહ્યું; તે મુજબ શમુએલે કર્યું. તે બેથલેહેમ ગયો અને શહેરના વડીલો તેને મળવા દોડી આવ્યા. તેઓએ પૂછ્યું, “આપ શા માટે આવ્યા છો? સમાંચાર તો સારા છે ને?”
- 5 શમુએલે કહ્યું, “હા, હું શાંતિમાં આવ્યો છું. હું યહોવાને યજ્ઞ અર્પણ આપવા આવ્યો છું. તમે બધા તમાંરી જાતને શુદ્ધ કરો અને માંરી સાથે યજ્ઞ અર્પણ માટે આવો.” તેણે તેની જાતે યશાઘ અને તેના પુત્રોને તૈયાર કર્યો અને તેમને યજ્ઞ અર્પણ માટે આમંત્રિત કર્યા
- 6 તેઓ આવ્યા એટલે અલીઆબને જોઈને શમુએલને વિચાર આવ્યો કે, “જરૂર, યહોવાનો પસંદ કરેલો માંણસ એની સમક્ષ આવ્યો છે.”
- 7 પણ યહોવાએ શમુએલને કહ્યું, “એનો દેખાવ અને ઊંચાઈ જોઈને તેને ધ્યાનમાં ન લો, કારણ હું તેનો અસ્વીકાર કરું છું. યહોવાની દૃષ્ટિ અને માંનવની દૃષ્ટિમાં તફાવત હોય છે. માંણસો બાહ્ય દેખાવ જુએ છે, પરંતુ યહોવા માંણસના અંતર અને ભાવનાઓને જુએ છે.”
- 8 પછી યશાઘએ અબીનાદાબને બોલાવીને શમુએલની આગળ રજૂ કર્યો. અને શમુએલે કહ્યું, “ના, યહોવાએ તેને પસંદ કર્યો નથી.”
- 9 પછી યશાઘ શામ્માંહને લાવ્યો, પણ શમુએલે કહ્યું: “નહિ, યહોવાએ તેને પસંદ કર્યો નથી.”
- 10 યશાઘએ પોતાના સાતે પુત્રોને શમુએલ આગળ રજૂ કર્યા. પણ તેણે કહ્યું, “આમાંના એકે ય ને યહોવાએ પસંદ કર્યો નથી.”
- 11 પછી શમુએલે યશાઘને પૂછ્યું, “શું તારે આ સાત પુત્રો જ છે?” યશાઘએ ઉત્તર આપ્યો, “હજી સૌથી નાનો બાકી છે, પણ તે ઘેટાં અને પ્લાષીઓ ચરાવવા ગયો છે.” તેથી શમુએલે યશાઘને કહ્યું, “તેને બોલાવવા માટે મોકલો, અને તેને લાવો, તે ન આવે ત્યાં સુધી આપણે ભોજન નહિ કરીએ.”
- 12 એટલે યશાઘએ તેને લાવવા માંણસ મોકલ્યો, તે દેખાવે રૂપાળો હતો, તેનો ચહેરો લાલ અને આંખો તેજસ્વી હતી. યહોવાએ કહ્યું, “તે પસંદ કરાયેલો છે. ઊઠ, અને એનો અભિષેક કર.”
- 13 શમુએલે તેલનું શીગડું લઈને તેનો તેના ભાઈઓના દેખતાં અભિષેક કર્યો. પછી યહોવાના આત્માંએ દાઉદમાં સંચાર કર્યો અને તે દિવસથી તેના ભેગો રહ્યો. શમુએલ પછી તેની જગ્યાએ પાછો ગયો.
- 14 હવે યહોવાનો આત્માં શાઉલ પાસેથી જતો રહ્યો હતો, અને યહોવાનો મોકલાયેલો કોઈ દુષ્ટ આત્માં તેને સતાવતો હતો.
- 15 શાઉલના સેવકોએ તેને કહ્યું, “સ્વામી, જોયું ને, દેવનો પ્તેર્યો કોઈ દુષ્ટ આત્માં આપને કેવો સતાવે છે?”
- 16 જો તમે આજ્ઞા આપો તો અમે સારો વીણાવાદક શોધી કાઢીએ. તમાંરા પર ત્સદાયક આત્માં આવે ત્યારે તે વીણા વગાડે; અને તેથી તમને શાંતિ થશે.”
- 17 શાઉલે સેવકોને કહ્યું, “કોઈ કુશળ બજવૈયાને શોધી કાઢો અને માંરી પાસે લઈ આવો.”
- 18 તેમાંના એક સેવકે કહ્યું, “મેં બેથલેહેમના યશાઘના એક પુત્રને જોયો છે. તે વગાડવામાં કુશળ છે, ને બહાદુર અને બહુ કુશળ છે, તે દેખાવડો પણ છે અને યહોવા દેવ તેની સાથે છે.”
- 19 તેથી શાઉલે યશાઘને વિનંતી કરતાં માંણસો મોકલ્યાં, “તમાંરા પુત્ર દાઉદને મોકલો જે માંરા ઘેંટા ચારે છે.”
- 20 ત્યારે યશાઘએ રોટલી, દ્સાક્ષારસની એક કૂંડી તથા બકરાનું એક બરચુ એક ગધેડાં પર લાદીને પોતાના પુત્ર સાથે શાઉલને મોકલાવ્યાં જેથી તે રાત્રી થાય.
- 21 દાઉદ શાઉલ પાસે આવ્યો, ને તેની સન્મુખ ઊભો રહ્યો. તેને જોતાં જ તેના પર તેને ખૂબ પ્રેમભાવ જાયો; અને તેને તેનો શસ્ત્ર વાહક બનાવ્યો.
- 22 એટલે શાઉલે યશાઘને સંદેશો મોકલ્યો કે, “દાઉદને માંરી સેવામાં રહેવા દે, કારણ હું એના ઉપર પ્રસન્ન છું.”
- 23 અને જ્યારે જ્યારે દેવનો પ્તેર્યો કોઈ દુષ્ટ આત્માં શાઉલમાં પ્રવેશ કરતો ત્યારે દાઉદ વીણા લઈને વગાડતો, એટલે શાઉલને આરામ અને શાંતિ થઈ જતી. દુષ્ટ આત્માં ત્યારે તેને છોડી દેતો અને તે બરાબર થઈ જતો.

ખરકરણ 17

પલિસ્તીઓ યહૂદાના લોકો સાથે લડવા તૈયાર થયા અને યહૂદામાં સોબોહ આગળ ભેગા થયા, સૈન્ય ભેગું થયું અને સોબોહ અને અગ્નેકાહ વચ્ચે છાવણી નાખી, એફેસ દામ્મીમ બોલાવાતા એક શહેરમાં.

2 શાઉલ અને ઘરસાએલીઓએ ભેગા થઈને એલાહની ખીણમાં છાવણી નાખી અને પલિસ્તીઓ સામે લડવા, તેઓએ પર્વત

હરોળ કરી.

³ પલિસ્તીઓ એક ટેકરી ઉપર એકઠાં થયાં અને ઇસ્રાએલીઓ બીજી ટેકરી ઉપર; બંનેની વચ્ચે એક ખીણ હતી.

⁴ પલિસ્તીઓની છાવણીમાંથી ગોલ્યાથ નામનો એક યોદ્ધો ઇસ્રાએલીઓને ઢંઢ્યુદ્ધ માંડે પડકારવા બહાર આવ્યો. તે ગાયનો વતની હતો. તે આશરે નવ ફૂટ ઊંચો હતો.

⁵ એ ગાય નગરનો વતની હતો. તે નવ ફૂટ કરતા ઊંચો હતો. તેણે કાંસાનો ટોપ પહેર્યો હતો, અને માંછલીની ચામડી ઉપરના ભીંગડા જેવું બખતર પહેરેલું હતું આ કાંસાનાં બખતરનું વજન પાંચ હજાર શેકેલ હતું.

⁶ તેને પગે કાંસાનું બખતર ચડાવેલું હતું અને તેના ખભા ઉપર કાંસાનો ભાલો લટકાવેલો હતો.

⁷ તેના ભાલાનો હાથો વણકરની સાળના તાર જેવો હતો અને તેનું લોખંડનું પાંચ આશરે છસો શેકેલ વજનનું હતું, તેની ઢાલ ઉપાડનારો તેની આગળ ચાલતો હતો.

⁸ તેણે ઊભા રહીને ઇસ્રાએલીનાં સૈન્યને હાંક માંરી, “તમે ત્યાં યુદ્ધ માંડે વ્યુહબદ્ધ કેમ થયા છો? હું પલિસ્તી છું અને તમે બધાં શાઉલના ગુલામો છો. માંરી સાથે લડવા તમે તમારો એક માંણસ પસંદ કરો.

⁹ જો તે માંણસ મને માંરી નાખે, તો અમે તમારા ગુલામ થઈશું. પણ જો હું તેને માંરી નાખું, તો તમારે બધાએ અમારા ગુલામ થઈને અમારી સેવા કરવી.”

¹⁰ તેણે વધુમાં કહ્યું, “હું આજે ઇસ્રાએલી સેનાને પડકાર કરું છું, માંરી સાથે લડવા માંડે એ માંણસોને મોકલવાં હું આહવાન આપુ છું.”

¹¹ આ સાંભળીને શાઉલ અને તેના માંણસો ભયથી થથરી ગયા. લડવા જતો દાઉદ

¹² યહુદાના બેથલેહેમમાં એફાથી કુલમાંના યશાઇનો પુત્ર દાઉદ હતો. યશાઇને સાઠ પુત્રો હતા. શાઉલના સમયે યશાઇ વૃદ્ધ ગણાતો.

¹³ યશાઇના ત્રણ મોટા પુત્રો શાઉલ સાથે યુદ્ધમાં ગયા હતા. તે હતા: એલીઆબ પહેલો પુત્ર, અબીનાદાબ બીજો અને શમ્માહ ત્રીજો.

¹⁴ દાઉદ સૌથી નાનો હતો. મોટા ત્રણ પુત્રો શાઉલની સેનામાં જોડાયા હતાં.

¹⁵ પરંતુ દાઉદ ઘેટાંની સંભાળ રાખવા શાઉલની છાવણી અને બેથલેહેમ વચ્ચે આવજા કરતો હતો.

¹⁶ ચાળીસ દિવસ સુધી સવાર અને સાંજ પેલો પલિસ્તી ગોલ્યાથ બહાર આવતો અને તેમને પડકાર કરતો.

¹⁷ પછી એક દિવસે યશાઇએ તેના પુત્ર દાઉદને કહ્યું, “તારા ભાઈઓ માંડે આ દસ ચોટલી અને થોડા શેકેલ દાણા લઈ જા.

¹⁸ અને આ દસ પનીરના ટુંકડા તેઓના સહસ્ત્રાધિપતિને આપજે અને તારા ભાઈઓના કુશળ સમાચાર જાણીને અને તેમની કંઈ એધાણી લઈને પાછો આવ!

¹⁹ રાજા શાઉલ, તારા ભાઈઓ અને બધા ઇસ્રાએલીઓ એલાહની ખીણમાં પલિસ્તીઓ સામે લડી રહ્યા છે.”

²⁰ બીજે દિવસે વહેલી સવારે દાઉદ ઊઠ્યો અને ઘેટાં સંભાળવાનું રખેવાળને સોંપીને, ખાવાનું લઈને યશાઇની આજ્ઞા મુજબ ચાલી નીકળ્યો. લશ્કર યુદ્ધનાદ કરતું કરતું યુદ્ધક્ષેત્ર ભણી જતું હતું, ત્યાં દાઉદ છાવણીએ આવી પહોંચ્યો.

²¹ થોડીવારમાં ઇસ્રાએલીઓ અને પલિસ્તીઓની સેના યુદ્ધ માંડે સામસામી ગોઠવાઈ ગઈ.

²² દાઉદ પોતાનો સામાંન, ભંડાર સાચવનાર અમલદારને સોંપીને તેના ભાઈઓને મળવા ઝડપથી સૈન્ય તરફ દોડ્યો.

²³ તે તેઓની સાથે વાતો કરતો હતો તે જ સમયે પલિસ્તી યોદ્ધા ગોલ્યાથે સેનામાંથી બહાર આવીને રોજની જેમ ઇસ્રાએલીઓને પડકાર ફેંક્યો. દાઉદે એ સાંભળ્યું.

²⁴ ઇસ્રાએલીઓ ગોલ્યાથને જોઈને ભયના માંચાં નાસવા લાગ્યા.

²⁵ એક ઇસ્રાએલી સૈનિકે કહ્યું, “પેલા માંણસને ત્ે જોયો જે ઇસ્રાએલીઓને પડકારવા આવ્યો હતો? અને એને જે કોઈ માંરી નાખે તેને રાજા મોટું ઇનામ આપશે, અને તે તેને ઘણી સંપત્તિ આપશે, પોતાની કુંવરી તેની સાથે પરણાવશે અને તેના કુટુંબને કરવેરો ભરવામાંથી મુક્તિ આપવામાં આવશે.”

²⁶ દાઉદે ત્યા ઊભેલા માંણસોને પૂછ્યું, “જે કોઈ આ પલિસ્તીને માંરી નાખે અને ઇસ્રાએલીઓની નામોશી ભૂંસી નાખે તેને શું ઇનામ મળે? આખરે આ ગોલ્યાથ છે કોણ? તે કોઈ જ નથી. એક વિદેશી થઈને જીવતાજાગતા દેવના સૈન્યનો તિરસ્કાર કરવાની હિંમત તે કેવી રીતે કરી શકે?”

²⁷ દાઉદને ગોલ્યાથને માંરી નાખવાના ઇનામનો જવાબ લોકો પાસેથી મળી ગયો.

²⁸ પરંતુ દાઉદના સૌથી મોટા ભાઈ અલીઆબે તેને લોકો સાથે વાત કરતાં સાંભળ્યો, એટલે તેને એકદમ ગુસ્સો ચડ્યો. તેણે

દાઉદને કહ્યું. “તું અહીં શું કરે છે? અને તું વગડામાં તારાં મૂઠીભર ઘેટાં કોને સોંપીને આવ્યો? હું જાણું છું; તું કેવો ઘમંડી અને ઉદ્ધત છોકરો છે. તું લડાઈ જોવા જ આવ્યો છે ને?”

29 દાઉદે જવાબ આપ્યો, “મેં શું કર્યું છે? મારે કોઈને સવાલ પણ ના પૂછવો?”

30 એમ કહીને તેણે બીજા માંદાસ તરફ ફરીને તેને એ જ સવાલ પૂછ્યો, પણ બધાએ એ જ જવાબ આપ્યો.

31 દાઉદે જે કહ્યું હતું તે થોડા લોકોએ સાંભળ્યું, તેમણે શાઉલને આ વિષે કહ્યું. તેથી શાઉલે તેને બોલાવડાવ્યો.

32 દાઉદે શાઉલને કહ્યું, “હિંમત હારવાની જરૂર નથી. હું તે પલિસ્તી સાથે લડીશ.”

33 શાઉલે કહ્યું, “ના, તું જઈને એ પલિસ્તી સાથે કેવી રીતે લડશે? તું તો નાનો છોકરો છે અને તેણે તો નાનો હતો ત્યારથી આખી જીંદગી લડવામાં જ ગાળી છે.”

34 દાઉદે ભારપૂર્વક જણાવ્યું, “નામદાર, હું મારા પિતાનાં ઘેટાં ચારું છું. જો કોઈ વાર સિંહ કે રીંછ આવીને અમારા ટોળામાંથી ઘેટું ઉપાડી જાય છે,

35 તો હું તેની પાછળ પડી તેના ઉપર હુમલો કરીને તેના મોમાંથી તેને છોડાવી લાવું છું. જો તે મારી સામે થાય છે તો હું તેની દાઢી પકડીને મારી મારીને તેનો જીવ લઉં છું.

36 આ રીતે મેં સિંહને અને રીંછને માંચાં છે. આ વિદેશી પલિસ્તીના પણ હું એવા જ હાલ કરીશ. કારણ કે તેણે જીવતા જાગતા દેવની સેનાનો તિરસ્કાર કર્યો છે.

37 યહોવાએ મને સિંહોના અને રીંછોના પંજામાંથી બચાવ્યા છે, તે જ મને આ પલિસ્તીઓના પંજામાંથી પણ બચાવશે.” આખરે શાઉલ સંમત થયો અને કહ્યું, “જા, ભલે જા, યહોવા તારું રક્ષણ કરો.”

38 શાઉલે દાઉદને પોતાનું બખ્તર પહેરાવ્યું. તેના માંથા પર કાંસાનો ટોપ મૂક્યો અને કવચ પહેરાવ્યું.

39 પછી તેના બખ્તર ઉપર શાઉલે પોતાની તરવાર લટકાવી, અને દાઉદે ચાલવાનો પ્રયત્ન કરી જોયો, પણ તે આ બધાથી ટેવાયેલો ન હોવાથી તે ચાલી શક્યો નહિ. તેણે શાઉલને કહ્યું, “આ બધાં સાથે મને ચાલતાં ફાવતું નથી. હું એનાથી ટેવાયેલો નથી,” આથી તેણે તે બધું ઉતારી નાખ્યું.

40 પછી તેણે પોતાની થેલી લીધી અને નદીના વહેણમાંથી પાંચ સુંવાળા પથરા ઉપાડીને થેલીમાં મૂક્યા, અને હાથમાં ગોફા લઈને તે પેલા પલિસ્તી તરફ ઊપડ્યો.

41 તેની ઢાલ ઊંચકનાર તેની આગળ આગળ ચાલતો હતો. તે દાઉદની નજીક આવતો જતો હતો.

42 તેણે દાઉદને ધારી ધારીને જોયો અને તેના ઉપર હસતો હતો, કારણ કે તે દાઉદ તો હજુ એક ગલગોટા જેવો સ્વપાળો જુવાન હતો.

43 તેણે દાઉદને કહ્યું, “હું તે કંઈ કૂતરો છું કે તું મારી સામે લાકડી લઈને આવ્યો છે?” તેણે પોતાના દેવોના નામે દાઉદને શાપ આપ્યો.

44 તેણે દાઉદને કહ્યું, “મારી નજીક આવ, હું તારાં માંસ આકાશનાં પક્ષીઓને અને જંગલી પ્રાણીઓને આપીશ.”

45 દાઉદે જવાબ આપ્યો, “તું મારી સામે તરવાર, ભાલો ને કટારી લઈને આવ્યો છે, પરંતુ હું તારી સામે જે ઇસ્ત્રાએલી સૈન્યનું તૈં અપમાન કર્યું છે; તેના જીવતા દેવ સર્વસમર્થ યહોવાના નામે આવ્યો છું.

46 આજે યહોવા તને મારા હાથમાં સુપ્રત કરી દેશે અને હું તારો જીવ લઈશ. આજે હું તારાં માંથું કાપી નાખીશ અને તારા શબને પક્ષીઓને અને જંગલી પ્રાણીઓને ખાવા આપીશ; અમે બીજા પલિસ્તી સૈનિકોના શબોનું પણ આમ જ કરીશું. ત્યારે સમસ્ત જગત જાણશે કે ઇસ્ત્રાએલમાં દેવ છે.

47 અહીં ભેગા થયેલા સૌ કોઈ જાણે કે, યહોવાને રક્ષણ કરવા માટે નથી જરૂર તરવારની કે નથી જરૂર ભાલાની; યુદ્ધમાં વિજય યહોવાનો છે અને તે તમને અમારા હાથમાં સોંપી દેશે.”

48 પછી તે પલિસ્તી ઊઠીને દાઉદની સામે લડવા આગળ આવવા લાગ્યો, એટલે દાઉદ પલિસ્તીઓના લશ્કર તરફ તેનો સામનો કરવા દોડી ગયો.

49 દાઉદે ઝોળીમાં હાથ નાખીને એક પથ્થર કાઢ્યો અને તે ગોફામાં મૂકીને પલિસ્તીના કપાળમાં માર્યો. પથરો તેના કપાળમાં જોરથી વાગ્યો અને તે ઊંધે માંથે ભોંય પર પટકાઈ પડ્યો.

50 આમ, દાઉદે પથ્થર અને ગોફા વડે પલિસ્તી ઉપર જીત મેળવી અને તરવાર વગર જ તેને મારી નાખ્યો.

51 પછી તેણે તેની પાસે દોડી જઈને તેની છાતી ઉપર ઊભા રહી તેની મ્યાનમાંથી તરવાર ખેંચી કાઢી તેનું માંથું ધડથી જૂદું કરીને તેને મારી નાખ્યો. પલિસ્તીઓએ જ્યારે જોયું કે પોતાનો યોદ્ધો માર્યો ગયો છે ત્યારે તેઓ ભાગવા લાગ્યા.

52 ઇસ્ત્રાએલ અને યહૂદાના લોકો રણગર્જના કરી આગળ ધસી આવ્યા અને ગાય સુધી તથા એકરોનની ભાગોળો સુધી પલિસ્તીઓની પાછળ પડ્યા. શાઅરાર્થમથી માંડીને છેક ગાય અને એકરોન સુધીનો આખો રસ્તો ઘવાયેલા પલિસ્તીઓથી

છવાઈ ગયો.

53 ઘરરાએલીઓએ પલિસ્તીઓનો પીછો કરીને પાછા ફરતા તેમની છાવણી લૂંટી.

54 દાઉદે ગોલ્યાથનું મરતક લીધું અને તે ચરુશાલેમ લઈ ગયો; એ પલિસ્તીના હથિયારો પોતાના તંબુમાં જ રહેવા દીધાં.

55 જ્યારે શાઉલે દાઉદને ગોલ્યાથની સામે લડવા જતો જોયો ત્યારે તેણે તેના સેનાપતિ આબ્નેરને સવાલ કર્યો, “આબ્નેર, એ જુવાન કોણ છે?” આબ્નેરે જવાબ આપ્યો, “નામદાર, આપના સમ, એ કોણ છે, હું જાણતો નથી.”

56 એટલે રાજાએ તેને કહ્યું, “જા, તે કોનો પુત્ર છે, તે હકીકત શોધી લાવ.”

57 આથી દાઉદ જ્યારે પલિસ્તીને માંરી નાખીને તેનું માંથું હાથમાં લઈને પાછો આવ્યો ત્યારે આબ્નેર તેને શાઉલ પાસે લઈ ગયો.

58 શાઉલે પૂછ્યું, “તું, કોનો પુત્ર છે?” દાઉદે જવાબ આપ્યો, “હું આપના સેવક બેથલેહેમના યશાઘનો પુત્ર છું.”

ખરુણ 18

દાઉદની અને શાઉલની વાતચીત પૂરી થઈ, શાઉલના પુત્ર યોનાથાન દાઉદનો મિત્ર બન્યો, અને તેને પોતાના પ્લાણની જેમ પ્લેમ કરવા લાગ્યો.

2 તે દિવસથી શાઉલે દાઉદને પોતાની સાથે જ રાખી લીધો અને તેને પાછો ઘેર જવા દીધો નહિ.

3 યોનાથાન અને દાઉદ બંને વચ્ચે પ્લાણસમાંન પ્લેમ હોવાથી કાયમ મૈત્રીભાવ રાખવાની સંધિ શપથપૂર્વક કરી.

4 અને યોનાથાને પોતાનો ઝભ્ભો કાઢીને દાઉદને આપી દીધો. ઉપરાંત, પોતાનું બખતર, તરવાર, ધનુષ્ય અને કમરપટો પણ મિત્રતાના પ્રતીક તરીકે આપ્યા. હવે રાજા શાઉલ દાઉદને ચરુશાલેમમાં જ રાખતો હતો અને તેને ઘેર જવા દેતો નહિ.

5 શાઉલે દાઉદને ઘણા યુદ્ધો લડવા મોકલ્યો, દાઉદે ખૂબ સફળતા મેળવી, તેથી શાઉલે તેને સૈન્યમાં ઊંચી પદવી આપી, તેને ચોદ્દાઓની દેખરેખનું કામ આપ્યું. શાઉલના માંણસોને અને બધાં લોકોને પણ આ ગમ્યું.

6 દાઉદે ગોલ્યાથને માંચાં પછી વિજયી ઘરરાએલી સૈન્ય પાછું ફરતું હવું ત્યારે રસ્તે આવતાં ઘરરાએલનાં બધાંજ શહેરોની સ્ત્રીઓ રાજા શાઉલને વધાવવા ખંજરી અને વીણા વગાડતી વગાડતી નાચતી અને આનંદનાં ગીતો ગાતી બહાર આવતી.

7 તેઓ ઉત્સવનાં ઉલ્લાસમાં એવું ગીત ગાતી હતી કે, “શાઉલે હજારોને સંહાર્યા છે પણ દાઉદે તો લાખોને.”

8 શાઉલને આ ગમ્યું નહિ, તેને ગુસ્સો ચડ્યો, તે બોલ્યો, “દાઉદને એ લોકો લાખોનું શ્રેય આપે છે, જ્યારે મને માંતર હજારોનું જ! હવે તો એને રાજા થવું જ બાકી છે.”

9 તે દિવસથી શાઉલ રાજા દાઉદને ઇર્ષ્યાની દૃષ્ટિથી જોવા લાગ્યો.

10 અને બીજે દિવસે દેવ તરફથી એક દુષ્ટાત્માએ શાઉલને વશમાં કર્યો, તેણે શાઉલનો કબજો લીધો અને તે ગાંડા જેવો થઈ ગયો, અગાઉની જેમ દાઉદ વીણા વગાડીને તેને શાંત પાડવા લાગ્યો, પણ શાઉલ તો પોતાના હાથમાં ભાલો ફેરવતો હતો.

11 શાઉલે અચાનક દાઉદને ભીત સાથે જડી દેવાના ઇરાદાથી બે વખત તેની તરફ ભાલો ફેંક્યો. પરંતુ દાઉદે બે વાર બાજુ પર ખસી જઈને ઘા ચુકાવ્યો.

12 શાઉલ ત્યારથી દાઉદથી ડરવા લાગ્યો, કારણ, ચહોવા શાઉલ પાસેથી જતા રહ્યા હતા અને દાઉદની સાથે હતા.

13 તેથી શાઉલે તેને પોતાની હજૂરમાંથી ખસેડીને તેને પોતાના સૈન્યમાં સહસ્ત્રાધિપતિ તરીકે નીમ્યો. પછી તે લોકોને યુદ્ધમાં દોરી જતો હતો અને પાછા લાવતો હતો.

14 દાઉદ બધાં જ કામોમાં સફળ થતો હતો કારણ કે ચહોવા તેની સાથે હતા.

15 દાઉદની સફળતા જોઈને શાઉલ તેનાથી વધારે ડરવા લાગ્યો,

16 પરંતુ ઘરરાએલના અને ચહૂદાના બધા લોકો તેના ઉપર પ્લેમ રાખતા હતા, કારણ તે યુદ્ધમાં ટૂંકડીઓને દોરવતો હતો.

17 પછી એક દિવસ શાઉલે દાઉદને કહ્યું, “આ માંરી મોટી પુત્રી મેરાબ છે એને હું તારી સાથે પરણાવું. જો તું યુદ્ધમાં બહાદુરી અને વફાદારીપૂર્વક માંરી સેવા બજાવતો હોય અને ચહોવાની લડાઈઓ લડીને પોતાને સાચા સૈનિક તરીકે સાબિત કરી શકતો હોય,” શાઉલના મનમાં એમ કે, આ રીતે એ પલિસ્તીઓને હાથે માંચો જશે અને માંરે તેને માંરવો પડશે નહિ.

18 દાઉદે જવાબ આપ્યો, “હું એવો તે કોણ છું ને માંરા પરિવારનું ઘરરાએલમાં એવું તે કયું સ્થાન છે કે હું રાજાનો જમાંઈ થાઉં?”

19 પણ જ્યારે દાઉદ સાથે શાઉલની પુત્રી મેરાબનો પરણાવવાનો સમય આવ્યો ત્યારે શાઉલે મહોલાથના આદરીએલ સાથે તેને પરણાવી દીધી.

- 20 ત્યાર બાદ શાહિલની બીજી પુત્રી મીખાલ દાઉદનાં પ્લેમમાં પડી અને શાહિલને જ્યારે એની જાણ થઈ ત્યારે તે બહુ રાજી થયો.
- 21 તેણે વિચાર્યું, “હું મીખાલને દાઉદ સાથે પરણાવીશ. તે દાઉદને ફસાવશે અને પછી તે પલિસ્તીઓને હાથે મૃત્યુ પામશે.” આથી શાહિલે બીજી વાર દાઉદને કહ્યું, “તારે માંરા જમાંઈ થવાનું છે.”
- 22 શાહિલે પોતાના દરબારીઓને કહ્યું, “તમે ખાનગી રીતે દાઉદને એમ કહો કે, ‘રાજા તારા ઉપર ઘણા પ્રસન્ન છે અને રાજના બધા અમલદારો પણ તારા પર પ્રેમભાવ રાખે છે. રાજના જમાંઈ થવા માટે તારા માટે આ ખરો સમય છે.’”
- 23 શાહિલના માંણસોએ દાઉદના કાને આ વાત નાખી, ત્યારે દાઉદે કહ્યું, “શું તમે રાજના જમાંઈ થવાનું એટલું સહેલું માંનો છો કે, માંરા જેવો એક ગરીબ અને સામાન્ય માંણસ પણ રાજાનો જમાંઈ થઈ શકે?”
- 24 શાહિલના અમલદારોએ જ્યારે દાઉદના શબ્દો તેમને કહ્યાં ત્યારે શાહિલે જણાવ્યું,
- 25 “તેણે તેમને કહ્યું કે, દાઉદને કહો કે, ‘રાજાને તારી પાસેથી દહેજમાં ફક્ત સો પલિસ્તીઓની ઇન્દ્રિયની ચામડી જ જોઈએ છે તેને તેના દુશ્મનો ઉપર વેર વાળવું છે.’” શાહિલના મનમાં એવું હતું કે, આ રીતે દાઉદ પલિસ્તીને હાથે માર્યો જશે.
- 26 દાઉદના અમલદારોએ શાહિલનાં શબ્દો તેને કહ્યાં. દાઉદે આ પ્રસ્તાવ સહર્ષ સ્વીકારી લીધો. અને તરત કામ ઉપાડ્યું.
- 27 દાઉદે અને તેના માંણસોએ જઈને બ સો પલિસ્તીઓને માંરી નાખ્યા; દાઉદે તેમની ઇન્દ્રિયની ચામડી લાવીને રાજાને આપી; જેથી પોતે રાજાનો જમાંઈ થઈ શકે. આથી શાહિલે પોતાની પુત્રી મીખાલ દાઉદને પરણાવી.
- 28 શાહિલે જોયું કે, યહોવા દાઉદની સાથે છે, વળી તેની પુત્રી મીખાલ પણ તેના પ્રેમમાં પડી છે,
- 29 આથી તે દાઉદથી વધુને વધુ ડરવા લાગ્યો અને તેનો જીવનભર દુશ્મન બની ગયો.
- 30 જ્યારે પલિસ્તીઓનું સૈન્ય હુમલો કરતું, ત્યારે દરેક વખતે શાહિલના બીજા અમલદારો કરતા દાઉદને વધારે સફળતા મળતી અને આથી દાઉદનું નામ સમગ્ર દેશમાં ખૂબ જ ખ્યાતિ પામ્યું.

પ્રકરણ 19

- શાહિલે પોતાના પુત્ર યોનાથાનને અને પોતાના બધા અમલદારોને દાઉદને માંરી નાખવાના પોતાના ઘરાદાની વાત કરી, પરંતુ યોનાથાનને દાઉદ ઉપર ખૂબ મિત્રપ્રેમ હતો.
- 2 તેથી તેણે દાઉદને ચેતવ્યો કે, “માંરા પિતા શાહિલ તારો જીવ લેવાની તક શોધે છે, માટે આવતી કાલે સવારે સાવધાન રહેજે; કોઈ ગુપ્ત જગ્યાએ છુપાઈ રહેજે.”
- 3 પછી હું માંરા પિતાની સાથે તું જે ખેતરમાં છુપાયો હશે ત્યાં આવીશ, અને તેની સાથે તારા વિષે વાત કરીશ, અને મને જે કંઈ જાણવા મળશે તે હું તને જણાવીશ.”
- 4 બીજે દિવસે સવારે યોનાથાને શાહિલ આગળ દાઉદની પ્રશંસા કરતાં કહ્યું, “મુરબ્બી, તમારે તમાંરા જમાંઈ અને સેવક દાઉદને અન્યાય ન કરવો જોઈએ. તેણે તમારું કંઈ બગાડ્યું નથી, તેણે જે કંઈ કર્યું છે તેનાથી તો તમને લાભ જ થયો છે.”
- 5 તેણે પોતાનો જીવ જોખમમાં મૂકીને પેલા પલિસ્તીને માંર્યો હતો અને યહોવાએ ઇસ્ત્રાએલને મોટો વિજય અપાવ્યો હતો એ જોઈને તમે પણ આનંદ પામ્યા હતા. તો પછી એક નિદોષ માંણસને શા માટે અન્યાય કરવો અને વગર કારણે શા માટે દાઉદને માંરી નાખવો?”
- 6 આખરે શાહિલ તેની સાથે સંમત થયો અને યહોવાના નામે પ્રતિજ્ઞા કરી કે, “માંરે દાઉદને માંરી નાખવો નહિ.”
- 7 યોનાથાને દાઉદને બોલાવીને આ બધી વાત કહી સંભળાવી. પછી તેને શાહિલ પાસે લઈ ગયો. દાઉદ ફરી પહેલાંની માંફક રાજાની સેવા કરવા લાગ્યો.
- 8 તે પદ્ધતિ ટૂંક સમયમાં ફરી યદ્ધ ફાટી નીકળ્યું. અને દાઉદે પલિસ્તીઓ ઉપર હુમલો કર્યો; અને તેમને એવા હરાવ્યા કે, તેઓ જીવ લઈને ભાગ્યાં.
- 9 એક દિવસે શાહિલ પોતાના ઘરમાં બેઠો બેઠો દાઉદનું વણાવાદન સાંભળી રહ્યો હતો ત્યારે તેના હાથમાં તેનો ભાલો હતો. અચાનક તેના પર યહોવા તરફથી દુષ્ટ આત્માં આવ્યો; અને શાહિલમાં પ્રવેશ્યો.
- 10 અને શાહિલે દાઉદને પોતાના ભાલા વડે ભીત સેંધે જડી દેવાનો પ્રયત્ન કર્યો; પણ દાઉદે ઘા ચુકાવ્યો અને શાહિલનો ભાલો ભીતમાં પેસી ગયો; એ રાત્રે દાઉદ ત્યાંથી ભાગી ગયો.
- 11 દાઉદના ઘર પર નજર રાખવા સારુ શાહિલે સૈનિકો મોકલ્યા અને તેઓને જણાવ્યું કે સવારે દાઉદ ઘરની બહાર નીકળે કે તરત તેને માંરી નાખવો. પરંતુ દાઉદની પત્ની મીખાલે તેને ચેતવ્યો, “જો આજે રાત્રે તું નાસી નહિ જાય તો કાલે

સવારે નણી તું મૃત્યુ પામશે.”

12 મીખાલે દાઉદને એક બારીમાંથી નીચે ઉતાર્યો અને તે ભાગી ગયો અને બચી ગયો.

13 પછી મીખાલે કુળદેવતાની મૂર્તિ લઈને પથારીમાં મુકી, તેને કપડા વડે ઢાંકી દીધી, પછી તેને બકરાંના વાળ તેના માંથા પર નાખી દીધાં.

14 જ્યારે શાઉલના માણસો દાઉદને પટડવા આવ્યા, ત્યારે મીખાલે કહ્યું, “એ બિમાંર છે.”

15 પણ શાઉલે એ લોકોને દાઉદને નજરો નજર જોવા પાછા મોકલ્યા અને કહ્યું, “તેને પથારી સહિત અહીં ઉપેડી લાવો એટલે હું તેને મારી નાખું.”

16 શાઉલના માણસો અંદર ગયા, અને જોયું તો પથારીમાં કુળદેવતાની મૂર્તિ માંતર હતી.

17 એટલે શાઉલે મીખાલને કહ્યું, “મારા શત્રુને ભાગી જવા દઈને, તું મને શા માટે છેતર્યો?” મીખાલે શાઉલને જવાબ આપ્યો, “દાઉદે એમ કહ્યું કે, ‘જો ભાગી જવામાં હું તેની મદદ નહિ કરું તો તે મને મારી નાખશે.’”

18 આમ દાઉદ ભાગીને રામાંમાં શમુએલ પાસે ગયો અને શાઉલે તેને જે બધું કર્યું તે કહ્યું. પછી દાઉદ અને શમુએલ નાયોથ જઈને ત્યાં રહ્યાં.

19 શાઉલને સમાંચાર મળ્યા કે, દાઉદ રામાં ખાતે આવેલા નાયોથમાં છે,

20 તેથી શાઉલે તેના માણસો દાઉદને પટડવા માટે મોકલ્યા. તેમણે ત્યાં કેટલાક પ્રબોધકોને તેમના આગેવાન શમુએલ સૈંથે પ્રબોધ કરતા જોયા. શાઉલના માણસોમાં દેવના આત્માનો સંચાર થયો અને તેઓ પણ પ્રબોધ કરવા લાગ્યા.

21 જ્યારે શાઉલને ખબર પડી કે શું બન્યું હતું ત્યારે તેણે વધારે માણસોને દાઉદને પટડવા માટે મોકલ્યા, અને તેઓમાં પણ દેવના આત્માનો સંચાર થયો અને તેઓ પણ પ્રબોધ કરવા લાગ્યા તેથી તેણે ત્તીજી વાર બીજા માણસોને મોકલ્યા તો તેમની પણ એ જ હાલત થઈ અને તેઓ પ્રબોધ કરવા લાગ્યાં.

22 આખરે તે પોતે રામાં જવા નીકળ્યો, અને સેખુમાંના મોટા કૂવા નદી આવીને તેણે પૂછ્યું, “શમુએલ અને દાઉદ ક્યાં છે?” લોકોએ જવાબ આપ્યો, “તેઓ તો રામાં ખાતે નાયોથમાં છે.”

23 પરંતુ તે ત્યાં જતો હતો ત્યારે તેનામાં પણ દેવના આત્માનો સંચાર થયો અને તે પણ નાયોથ સહી પ્રબોધ કરતો ગયો.

24 શાઉલ ત્યાં ગયો, પોતાનાં વસ્ત્રો કાઢી નાખ્યાં અને શમુએલની સામે પ્રબોધ કર્યો. એ ત્યાં આખો દિવસ અને રાત નવસ્રો જ પડી રહ્યો. આથી લોકો કહેવા લાગ્યાં, “શાઉલ પણ પ્રબોધક થઈ ગયો કે શું?”

પ્રકરણ 20

દાઉદે રામાંમાં આવેલા નાયોથમાંથી ભાગીને યોનાથાન પાસે જઈને તેને કહ્યું, “મેં શું કર્યું છે? મારો શો ગુનો છે? તારા પિતા કેમ મારો જીવ લેવા પાછળ પડ્યા છે?”

2 યોનાથાને કહ્યું, “આ ખ્યાલ ખોટો છે. તારો જીવ લેવાનો કોઈ ઇરાદો નથી. મારા પિતા મને જણાવ્યા વિના કોઈ મહત્વનું કે બિનમહત્વનું કામ કરતા જ નથી. તેથી તે આ વાત મારાથી છુપાવે શા માટે? ના, એ સાચું નથી.”

3 દાઉદે જવાબ આપ્યો, “તારા પિતા બરાબર જાણે છે; કે તું મારો સાચો મિત્ર છે. તેથી તેણે એમ વિચાર્યું હશે કે, ‘તને આની ખબર પડવી જોઈએ નહિ. નહિ તો તને દુઃખ થશે અને એ વિષે તું મને કહીશ.’ પણ હું તને યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું, તારા સમ ખાઈને કહું છું કે, મારી અને મોતની વચ્ચે એક પગલાનું જ અંતર છે.”

4 યોનાથાને કહ્યું, “તો હું તારા માટે શું કરું?”

5 દાઉદે કહ્યું, “આવતી કાલે અમાંસનો પર્વ છે. આ ઉજવણી ના દિવસે મારે રાજા સાથે જમવાનું હોય છે, પણ હવે ખેતરમાં છુપાવા દો અને બીજે દિવસ પણ ત્યાં રહીશ. પહેલાં હું આ ઉત્સવમાં હંમેશા તારા પિતા પાસે રહેતો હતો, પણ આવતી-કાલે હું સીમમાં સંતાઈ રહીશ અને ત્તીજ દિવસની સાંજ સુધી હું ત્યાં જ રહીશ.

6 જો મારી ગેરહાજરી તારા પિતાના દયાનમાં આવે તો તું કહેજે કે, ‘દાઉદ મારી રજા લઈને એકાએક તેને ઘેર બેથલેહેમ ગયો છે. કારણ, આખા કુટુંબનો વાર્ષિક યજ્ઞોત્સવ છે.’

7 જો તે એમ કહે કે ‘સારું’ તો સમજવું કે, મને આંચ આવે એમ નથી. પણ જો તે ગુસ્સે થઈ જાય તો તારે ચોક્કસ સમજવું કે, તેણે મારું કાસળ કાઢવાનું નક્કી કર્યું છે.

8 યહોવાના નામે આપણે ભાઈઓ તરીકે કરાર કરેલો છે, તેથી તું મારે માટે આટલું કર, અથવા તારા પિતાની વિરુદ્ધ મેં પાપ કર્યું હોય તો તું જાતે જ મને મારી નાખ, પણ મને તારા પિતાને સ્વાધીન કરતો નહિ!”

- 9 યોનાથાને કહ્યું, “તું એ ખ્યાલ જ મગજમાંથી કાઢી નાખ. મને જો ચોક્કસ ખબર હોત કે, માંરા પિતાએ તારું કાસળ કાઢવાનું નક્કી કર્યું છે, તો મેં તને કહ્યું ન હોત?”
- 10 ત્યારે દાઉદે યોનાથાનને કહ્યું, “જો તારા પિતા તારી સાથે કઠોરતાથી વાત કરશે તો એની જાણ મને કોણ કરશે?”
- 11 યોનાથાને દાઉદને કહ્યું, “આપણે ખેતરની અંદર જઈએ.” પછી તે બંને ખેતરમાં ગયા.
- 12 ત્યાં યોનાથાને દાઉદને કહ્યું, “ઈસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાની સાક્ષીએ હું તને વચન આપું છું કે, ત્વણ દિવસ સુધીમાં હું માંરા પિતાને તારા વિષે વાત કરીશ અને તારા માટે તે શું ધારે છે તેની તને તરત જ જાણ કરીશ.
- 13 જો માંરા પિતા તને હાનિ કરવાના હોય, તો હું તને સંદેશો મોકલીશ અને સુરક્ષિત જવા દઈશ. જો હું આમ ન કરું તો ભલે યહોવા મને સજા કરે. યહોવા જેમ માંરા પિતાની મદદમાં રહેતા હતા તેમ તારી મદદમાં રહે.
- 14 હું જ્યાં સુધી જીવું ત્યાં સુધી માંરા ઉપર દયા રાખજે,
- 15 અને જો હું મૃત્યુ પામું તો માંરા કુટુંબ ઉપર દયા દેખાડવાનું બંધ ન કરતા. જ્યારે યહોવા આ જગતમાંથી તારા બધા દુશ્મનોનો નાશ કરે ત્યારે પણ માંરા સંતાનો પર દયા રાખજે.
- 16 આ પ્તમાંણે યોનાથાને દાઉદ સાથે એક સંધિ કરી, કહેતા, “યહોવા દાઉદના દુશ્મનોને સજા કરે.”
- 17 યોનાથાનને દાઉદ પ્ત્રાણ સમાંન વહાલો હતો, આથી તેણે ફરી દાઉદ પાસે મૈત્રીની પ્ત્રતિજ્ઞા કરાવી.
- 18 પછી તેણે દાઉદને કહ્યું, “આવતીકાલે અમાંસ છે; અને તારી ગેરહાજરી જણાઈ આવશે, કેમ કે તારી બેઠક ખાલી હશે.
- 19 ત્વીજે દિવસે પહેલાં જ્યાં તું સંતાયો હતો તે જ જગ્યાએ જજે. તે પર્વત પાસે રાહ જોજે.
- 20 પછી હું ત્યાં આવીને જાણે કે નિશાન તાકતો હોઉં તેમ ખડક ઉપર ત્વણ તીર છોડીશ.
- 21 પછી હું માંરા નોકરને મોકલીશ અને કહીશ કે, તીર શોધી લાવ. જો હું નોકરને એમ કહું કે, ‘તીર તારી આ બાજુએ છે, ઉપાડી લે,’ તો તારે સમજવું કે તું સુરક્ષિત છે, અને બહાર આવવું, હું તને યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે તારા માંથે જરાપણ ભય નહિ હોય.
- 22 પણ જો હું તેને એમ કહું છું કે ‘તીર હજી આગળ છે જા અને લઈ આવ.’ તો તારે ભાગી જવું કારણ, યહોવા પોતે જ તને મોકલી દે છે.
- 23 આપણે એકબીજા સાથે કરેલા કરારને પાળવાનું આપણે યાદ રાખીએ યહોવા આપણી મદદ કરશે કારણકે તે આપણા સદાના સાક્ષી છે.”
- 24 આથી દાઉદ ખેતરમાં સંતાઈ ગયો. અમાંસ આવી એટલે રાજા ભોજનમાં ભાગ લેવા આવ્યો.
- 25 અને પોતાનું હંમેશનું દિવાલ પાસેનું આસન લીધું. આબનેર તેની જોડેના આસન ઉપર બેઠો. અને યોનાથાન સામેના આસન પર બેઠો.
- 26 દાઉદનું આસન ખાલી હતું. પણ તે દિવસે શાઉલ કંઈ બોલ્યો નહિ, તેણે ધાર્યું કે, “કંઈક થયું હોવું જોઈએ, જેથી દાઉદ અશુદ્ધ થયો હશે.”
- 27 શાઉલે જોયું કે અમાંસ પછીના દિવસે પણ દાઉદનું આસન ખાલી હતું. એટલે શાઉલે યોનાથાનને પૂછ્યું, “શા માટે યશાઇનો પુત્ર ગઈકાલે અને આજે જમવા ન આવ્યો?”
- 28 યોનાથાને શાઉલને જવાબ આપ્યો, “દાઉદે માંરી પાસે બેથલેહેમ જવાની રજા માંગી હતી.
- 29 તેણે કહ્યું હતું કે, ‘કૃપા કરીને મને જવા દો, કારણ, અમાંસ કુટુંબ ગામમાં યજ્ઞ ઊજવે છે, અને માંરા ભાઈએ મને હાજર રહેવા જણાવ્યું છે; એટલે જો તને માંરે માટે લાગણી હોય, તો મને માંરા ભાઈઓને મળવા જવા દે.’ તેથી તે રાજાના ભોજનમાં ગેરહાજર છે.”
- 30 શાઉલ યોનાથાન ઉપર ગુસ્સે થઈ ગયો, અને કહ્યું, “તું એક ગુલામ સ્ત્રીનો દીકરો છે જે આજ્ઞા પાળવાની મનાઈ કરે છે? તને ખબર નથી કે યશાઇનાં દીકરાનો પક્ષ લેવાથી તું તારા કુટુંબને અપમાનિત કરીશ અને તારી માંતાની બદનામી કરીશ.
- 31 જ્યાં સુધી યશાઇનો પુત્ર આ ઘરતી ઉપર જીવે છે ત્યાં સુધી ન કે તું કે તારું રાજ્ય સ્થાપિત થશે. તેથી કોઈને મોકલ તો તેને માંરી પાસે લાવવા, કેમ કે તેને મરવાનું છે જ.”
- 32 અને યોનાથાન તેના પિતા શાઉલ પાસે આવ્યો અને કહ્યું, “શા માટે આપણે તેને માંરી નાખવો જોઈએ? તેણે શું કર્યું છે?”
- 33 એટલે શાઉલે યોનાથાનને માંરવા માટે ભાલો ઉગામ્યો, એટલે યોનાથાન સમજી ગયો કે માંરા પિતાએ દાઉદનો જીવ લેવાનો નિશ્ચય કર્યો છે.

- 34 તેથી યોનાથાન ગુસ્સે થઈને ખાણ પરથી ઊઠી ગયો. અને બીજને દિવસે તેણે કશું ય ખાધું નહિ, કારણ કે તેના પિતાએ દાઉદનું અપમાન કર્યું એથી તેને ઘણું દુઃખ થયું હતું.
- 35 બીજે દિવસે સવારે યોનાથાન દાઉદ સાથે નક્કી કર્યા મુજબ એક છોકરાને લઈને ખેતરમાં ગયો.
- 36 તેણે છોકરાને કહ્યું, “હું હમણાં જે તીર છોડું છું તેને દોડીને લઈ આવ.” છોકરો દોડ્યો અને યોનાથાને તેના માંથાની ઉપરથી તીરો છોડ્યાં.
- 37 છોકરો તીર જ્યાં પડ્યાં હતાં ત્યાં પહોંચી ગયો ત્યારે યોનાથાને તેને બૂમ પાડીને કહ્યું, “તીર તો ઘણા આગળ છે.”
- 38 “જલદી દોડ, ઉતાવળ કર, વિલંબ ન કરીશ.” છોકરો તીર ઉપાડી લઈને તેના ઘણીની પાસે પાછો આવ્યો.
- 39 ફક્ત યોનાથાન અને દાઉદ જ આનો અર્થ સમજતા હતા. છોકરાને કશી ખબર નહોતી.
- 40 યોનાથાને પોતાનાં હથિયાર છોકરાને આપીને કહ્યું, “પાછો શહેરમાં લઈ જા.”
- 41 છોકરાના ગયા પછી તરત જ દાઉદ દક્ષિણ બાજુએથી ઊઠીને આવ્યો, અને યોનાથાનને તરણ વાર સાષ્ટાંગ દંડવત પટ્ટામ કર્યા; અને તેઓએ એકબીજાને ચુંબન કર્યું. અને એકબીજાને ભેટીને રડ્યા. દાઉદ યોનાથાન કરતાં વધારે રડતો હતો.
- 42 યોનાથાને દાઉદને કહ્યું, “શાંતિથી જા, કારણ તારી અને માંરી વચ્ચે અને તારા કુટુંબ અને માંરાં કુટુંબ વચ્ચે એક સંધિ છે અને યહોવા તેના સાક્ષી છે. આપણે પ્રતિજ્ઞા લીધી છે અને કહ્યું છે કે યહોવા આપણી વચ્ચે સદા માંટે સાક્ષી રહેશે.”

પ્રકરણ 21

- ત્યારબાદ દાઉદ ગયો અને યોનાથાન પોતાના ગામે પાછો આવ્યો. દાઉદ નોબ નગરમાં અહીંમેલેખ યાજ્ઞને મળવા ગયો, અહીંમેલેખે તેને જોયો એટલે તે કાંપવા લાગ્યો, તેણે પૂછ્યું, “તું કેમ એકલો છે? કેમ તારી સાથે કોઈ નથી?”
- 2 એટલે દાઉદે અહીંમેલેખ યાજ્ઞને કહ્યું કે, “રાજાએ મને એમ કહીને આદેશ કર્યો છે કે, હું તને ખાનગી કામ પર મોકલી રહ્યો છું. તેના વિષે કોઈને ખબર પડવી જોઈએ નહિ. મેં માંરા માંણસોને મને એક જગા પર મળવાનું કહ્યું.
- 3 અત્યારે હવે એ કહો કે ભોજન માંટે શું છે? પાંચેક રોટલી છે? હોય તો આપો, જે હોય તે લાવો.”
- 4 પછી યાજ્ઞે દાઉદને કહ્યું, આપણી પાસે સાદી રોટલી બિલકુલ નથી, આપણી પાસે માંતર પવિત્ર રોટલી છે, જો તે અને તારા માંણસોએ કોઈ સ્ત્રીઓથી દૂર રહેલા હોય તો તમે તે ખાઈ શકો છો.”
- 5 દાઉદે કહ્યું, “હું તમને ખાતરી આપું છું કે અમે કોઈ સ્ત્રી સાથે જાતિય સંબંધ નથી કર્યો, માંરા માંણસો સામાન્ય ફરજો પર લડવા જાય છે ત્યારે પણ પોતાની જાતને શુદ્ધ રાખે છે. આજે પણ આ વિશેષ કર્તવ્ય માંટે તેઓએ પોતાની જાતને શુદ્ધ રાખી છે.”
- 6 યાજ્ઞે ત્યાં બીજી રોટલી ન હતી તેથી તેમને પવિત્ર રોટલી આપી. જે યહોવાની સમક્ષ અર્પણ તરીકે મૂકવામાં આવી હતી. દરરોજ તાજી પવિત્ર રોટલી અર્પણ કરવામાં આવતી.
- 7 તે દિવસે શાઉલનો એક માંણસ ત્યાં હતો, તેને યહોવા સમક્ષ રાખવામાં આવ્યો હતો; તેનું નામ દોએગ અદોમી હતું, તે શાઉલના ભરવાડોનો મુખ્ય હતો.
- 8 દાઉદે અહીંમેલેખને કહ્યું, “માંરી પાસે કોઈ શસ્ત્ર છે જેવું કે ભાલો અથવા તરવાર? હું માંરી તરવાર કે ભાલો માંરી સાથે લાવ્યો નથી, કારણ, રાજાનું કામ તાકીદનું હતું.”
- 9 યાજ્ઞે ઉત્તર આપ્યો, “માંરી પાસે ગોલ્યાથ પલિસ્તીની તરવાર છે, જેને તમે એલાહની ખીણમાં માંરી નાખ્યો હતો, તે કપડાંમાં વીટાંબીને એફોદની પાછળ મૂકેલી છે. જો તારી ઈચ્છા હોય તો તે લે; માંરી પાસે બીજી કોઈ નથી.” તેથી દાઉદે કહ્યું, “એના જેવી એકે નથી; તેથી એ મને આપ.”
- 10 દાઉદ ઊભો થયો અને શાઉલથી આખીશનાં રાજા પાસે નાસી ગયો.
- 11 રાજાના સેવકોએ આખીશને કહ્યું, “આ શું તે દેશનો રાજા દાઉદ નથી? એને વિષે જ લોકો નાચતાં નાચતાં ગાતાં નહોતા કે, “શાઉલે હજારોને સંહાર્યા છે, પણ દાઉદે તો લાખોને?”
- 12 દાઉદે આ સાંભળ્યું ત્યારે રાજા આખીશ તેને શું કરશે તે વાતથી એ ગભરાયો.
- 13 પછી તેણે ગાંડા હોવાનો ઢોંગ કર્યો. તેણે નગરના દરવાજા પર લીટા દોર્યા, અને દાઢી ઉપર લાળના રેલા ઉતારવા માંડ્યા.

14 આખીશે પોતાના સેવકોને કહ્યું, “તમે જુઓ છો કે એ માંણસ ગાંડો છે, પછી એને માંરી પાસે શા માટે લાવો છો?”

15 માંરી પાસે ગાંડા માંણસોની ખોટ છે કે તમે આ માંણસને માંરી હજૂરમાં ગાંડા ચાળા કરવાને લાવ્યા છો? શું આવા માંણસને માંરા ઘરમાં રાખવાનો છે?”

પ્રકરણ 22

તેથી દાઉદે ત્યાંથી ભાગી જઈને અદુલ્લામની ગુફામાં આશરો લીધો, જ્યારે તેના ભાઈઓએ અને આખા કુટુંબે એમ સાંભળ્યું કે એ ત્યાં છે, ત્યારે તેઓ તેને ત્યાં જઈને મળ્યા.

2 માંણસો જે મુશ્કેલીમાં હતા, અથવા જેને દેવું થઈ ગયું હતું અથવા જેઓ દુઃખી હતાં તેઓ દાઉદ સાથે જોડાવા ભેગા થયા. આશરે 400 માંણસો હતાં. અને તે એ લોકોનો આગેવાન બન્યો.

3 ત્યાંથી દાઉદ મોઆબના પ્રદેશમાં મિસ્પેહ ગયો. તેણે મોઆબના રાજાને કહ્યું, “યહોવા મને શું કરશે તેની મને ખબર નથી અને તેની મને જાણ થાય ત્યાં સુધી, કૃપા કરીને માંરા માંબાપને તમારી સાથે આવીને સુરક્ષા સાથે રહેવા દો.”

4 આમ, દાઉદે પોતાનાં માંબાપને મોઆબના રાજા સાથે રાખ્યાં અને જ્યાં સુધી દાઉદ સંતાતો છુપાતો રહ્યો, ત્યાં સુધી તેઓ ત્યાં જ રહ્યાં.

5 પણ ગાદ પ્રબોધકે દાઉદને કહ્યું કે, “કિલ્લાની અંદર રહીશ નહિ. યહૂદાના પ્રદેશમાં જા” આથી દાઉદ કિલ્લામાંથી નીકળીને હેરેથના જંગલમાં ચાલ્યો ગયો.

6 અને શાઉલ ગિબયાહમાં ટેકરી ઉપર આવેલા સરુના ઝાડ નીચે હાથમાં ભાલો લઈને બેઠો હતો અને તેના દરબારીઓ તેની આસપાસ ઊભા હતા એવામાં તેને સમાંચાર મળ્યા કે દાઉદ અને તેની સાથેના માંણસોનો પત્તો મળ્યો છે.

7 તેથી શાઉલે પોતાની આજુબાજુના નોકરોને કહ્યું, “સાંભળો, બિન્યામીનના માંણસો! તમે એમ માંનો છો કે યશાઈનો પુત્ર તમને ખેતરો અને દૂરાક્ષની વાડીઓ આપવાનો છે? તમે એમ માંનો છો કે એ તમને 1,000 કે 100 સૈનિકના અમલદાર બનાવવાનો છે?”

8 તમે માંરી સામે કાવતરું કરો છો! તમાંરામાંથી કોઈ એકે મને માંરા પુત્રે યશાઈના પુત્ર સાથે કરેલ કરાર વિષે કહ્યું નથી. માંરી કોઈને પડી નથી. તમાંરામાંથી કોઈ એકે મને એ કહ્યું નહિ કે માંરા દીકરાએ દાઉદને સંતાઈને માંરા ઊપર હુમલો કરવા પ્રોત્સાહન આપ્યું હતું. તેથી હવે માંરો સેવક દાઉદ માંરા ઊપર હુમલો કરવા સંતાયો છે.”

9 ત્યારે શાઉલના ચાકરો પાસે દોએગ અદોમી ઊભો હતો. તેણે કહ્યું, “હું નોબમાં હતો ત્યારે મેં દાઉદને અહીટૂબના પુત્ર અહીમેલેખ યાજક સાથે વાત કરતાં જોયો હતો.

10 અહીમેલેખે દાઉદ માટે યહોવાને પ્રાર્થના કરી અને તેને ખાવાનું આપ્યું હતું અને પલિસ્તી ગોલ્યાથની તરવાર તેને આપી.”

11 શાઉલે અહીટૂબના પુત્ર અહીમેલેખને અને તેના યાજક કુટુંબીઓને નોબમાંથી બોલાવ્યા, અને તેઓ બધા રાજાની સમક્ષ હાજર થયા.

12 શાઉલે અહીમેલેખને કહ્યું, “અહીટૂબના પુત્ર, સાંભળ.” “જેવી ઘણીની આજ્ઞા.” તેણે જવાબ આપ્યો.

13 શાઉલે તેને પૂછ્યું, “તેં અને યશાઈના પુત્રે માંરી વિરુદ્ધ કાવતરું શા માટે કર્યું? તેં તેને ખાવાનું આપ્યું, તરવાર આપી અને તેના માટે યહોવાને પ્રાર્થના પણ કરી. હવે તે સંતાઈ ગયો છે મને માંરી નાખવાની રાહમાં.”

14 અહીમેલેખે જવાબ આપ્યો, “તમાંરા બધા અમલદારોમાં દાઉદ જેવો કોઈ વફાદાર નથી; તે તમાંરો જમાંઈ છે, તમાંરા અંગરક્ષકોનો નાયક છે, અને તમાંરા દરબારમાં માંનભર્યું સ્થાન ધરાવે છે.

15 ભૂતકાળમાં મેં દાઉદ માટે પ્રાર્થના કરી હતી તેથી તે પહેલીવારની ન હતી. મેં તારી વિરુદ્ધ કંઈ કરવાનો વિચાર પણ નથી કર્યો. તેથી એના માટે માંરે માંરો અથવા માંરા કુટુંબીનો વાંક ન કાઢવો કારણ, કે તમાંરા આ સેવકને એના વિષે કોઈ જાણ હતી નહિ.”

16 ત્યારે રાજાએ કહ્યું, “હે અહીમેલેખ, તું તારા પિતાના આખા કુટુંબ સહિત ખચીત માર્યો જશે.”

17 પછી રાજાએ પોતાની પાસે ઊભેલા રક્ષકોને કહ્યું, “આગળ વધો અને યહોવાના યાજકોને માંરી નાખો, કારણ કે તેઓ સર્વ દાઉદ સાથે મળી જઈ કાવતરું કરનારા છે, દાઉદ માંરી પાસેથી ભાગી જતો હતો તે તેઓ જાણતા હતા છતાં એમણે મને જાણ કરી નથી.” પણ રાજાના સેવકો યહોવાના યાજકોના જીવ લેવા હાથ ઊગામવા તૈયાર નહોતા,

18 આથી શાઉલે અદોમી દોએગને કહ્યું, “દોએગ, તું જ યાજકોને માંરી નાખ.” તેથી દોએગે યાજકોને માંરી નાખ્યા; એ જ દિવસે તેણે તેઓમાંના 85 ને માંરી નાખ્યા.

- 19 અને યાજ્ઞકોના નગર નોખને પણ તેણે તરવારની ધારથી કતલ કર્યું. શાઉલે બાળબચાં સુદ્રાં, યાજ્ઞકોના નગર નોખમાં વસતાં બધાં જ સ્ત્રી-પુરુષોની, તેમ જ બળદો, ગધેડાં અને ઘેટાંની હત્યા કરાવી.
- 20 પરંતુ અહીંમેલેખનો એક પુત્ર અબ્યાથાર છટકી ગયો અને દાઉદને જઈ મળ્યો.
- 21 અબ્યાથારે શાઉલે યહોવાના યાજ્ઞકોની હત્યા કર્યાની વાત દાઉદને કરી.
- 22 ત્યારે દાઉદે કહ્યું, “મેં તે દિવસે અદોમી દોએગને જોયો ત્યારે જ હું સમજી ગયો હતો કે એ જરૂર શાઉલને વાત કરશે, તારા કુટુંબીઓના શાઉલ દ્વારા મોત માંટે હું જવાબદાર છું.
- 23 તું અહીં માંરી સાથે રહે, ગભરાઈશ નહિ. જે કોઈ (શાઉલ) તારો જીવ લેવા પ્રયાસ કરે છે તે માંરો જીવ પણ લેવા મથે છે. માંરી સાથે તું સલામત છે.”

પ્રકરણ 23

- 1 લોકોએ દાઉદને કહ્યું, “પલિસ્તીઓએ કઈલાહ શહેર ઉપર હુમલો કર્યો છે અને ખળાં લૂંટી રહ્યા હતા.”
- 2 તેથી તેમણે યહોવાને પ્રાર્થ કર્યો કે, “માંરે જઈને આ પલિસ્તીઓ ઉપર હુમલો કરવો?” યહોવાએ જવાબ આપ્યો, “હા, તું જઈને પલિસ્તીઓ ઉપર હુમલો કર અને કઈલાહને બચાવ.”
- 3 પરંતુ દાઉદના માંણસોએ કહ્યું, “અહીં આપણે યહૂદાના લોકોથી છુપાઈ રહ્યા છીએ અને ભયભીત છીએ. આપણે કઈલાહમાં જઈને પલિસ્તીઓ સાથે યુદ્ધ કેવી રીતે કરીશું?”
- 4 દાઉદે ફરી વાર યહોવાને પૂછ્યું; યહોવાએ તેને કહ્યું, “કઈલાહ જાવ. હું તમને વિજયી બનાવીશ. તમે પલિસ્તીઓને હરાવશો.”
- 5 આથી દાઉદ અને તેના માંણસોએ કઈલાહ જઈને પલિસ્તીઓ ઉપર હુમલો કર્યો, તેમને સખત હાર આપી. અને તેઓ તેમનાં ઢોરને હાંકી ગયા. આમ તેમણે શહેરને બચાવી લીધું.
- 6 અને અહીંમેલેખનો પુત્ર અબ્યાથાર દાઉદ પાસે કઈલાહ ભાગી ગયો, ત્યારે તે પોતાના હાથમાં એક એફોદ લેતો આવ્યો હતો.
- 7 શાઉલને જ્યારે સમાંચાર પ્રાપ્ત થયા કે દાઉદ કઈલાહ ગયો છે, ત્યારે તે બોલ્યો, “દેવે એને માંરા હાથમાં સોંપી દીધો છે, કારણ, દરવાજા અને ભૂંગળોવાળા શહેરમાં પેસીને તે ફસાયો છે.”
- 8 કઈલાહે જઈને દાઉદને અને તેના માંણસોને ઘેરી લેવા માંટે શાઉલે લશ્કરને તૈયાર થવા જણાવ્યું.
- 9 દાઉદને તેની વિરુદ્ધ શાઉલની યોજનાની ખબર પડી. દાઉદે અબ્યાથાર યાજ્ઞકને એફોદ લઈ આવવા કહ્યું.
- 10 પછી દાઉદે કહ્યું, “હે યહોવા, ઇસ્ત્રાએલના દેવ મેં, તારા સેવકે એવું સાંભળ્યું છે કે શાઉલ કઈલાહ આવીને માંરે કારણે શહેરનો નાશ કરવાનો છે.
- 11 કઈલાહના નાગરિકો મને શાઉલના હાથમાં સોંપી દેશે? મેં સાંભળ્યા પ્રમાણે શાઉલ ખરેખર આવશે? ઓ ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવા, કૃપા કરીને આ સેવકને જવાબ આપો.” યહોવાએ કહ્યું, “શાઉલ આવશે.”
- 12 એટલે દાઉદે કહ્યું, “શું ‘કઈલાહ’ના માંણસો મને તથા માંરા માંણસોને શાઉલના હાથમાં સોંપી દેશે?” યહોવાએ જવાબ આપ્યો, “તેઓ તને સોંપી દેશે.”
- 13 આથી દાઉદ અને તેના આશરે 600 માંણસો તરત જ કઈલાહ છોડી ગયા અને અહીંથી તહી ભટકતા રહ્યા. જ્યારે શાઉલને ખબર પડી કે દાઉદ કઈલાહથી ભાગી ગયો છે, ત્યારે તેણે હુમલાનો વિચાર માંડી વાળ્યો.
- 14 દાઉદ રણની અંદર કિલ્લામાં રહેતો. પદ્મી તે તેના માંણસો સાથે પર્વતોમાં ઝીંફ રણમાં સંતાઈ ગયો. શાઉલ હમેશા તેઓને શોધતો હતો. પરંતુ દેવે શાઉલને દાઉદને પટકવા ન દીધો.
- 15 તેમ છતાં દાઉદ ઝીંફના રાત્રીમાં આવેલા હોરેશમાં માંચો માંચો ફરતો હતો, કારણ, શાઉલ તેનો જીવ લેવા તેની પાછળ પડ્યો હતો.
- 16 પદ્મી શાઉલનો દીકરો યોનેથાન હોરેશમાં દાઉદ જયા સંતાયો હતો ત્યાં મળવા ગયો અને દેવમાં વિશ્વાસ રાખવા પ્રોત્સાહન આપ્યું.
- 17 તેણે કહ્યું, “ગભરાઈશ નહિ. માંરા પિતા તને ઇજા કરી શકે તેમ નથી. તું ઇસ્ત્રાએલનો રાજા થનાર છે, માંરું સ્થાન તારા પદ્મી હશે. માંરા પિતા એ જાણે છે.”
- 18 અને બંનેએ યહોવાની સાક્ષીએ મૈત્રીના કરાર કર્યા. તેથી દાઉદ હોરેશમાં રહ્યો, અને યોનેથાન ઘેર ગયો.

- 19 ત્યારબાદ ઝીફીઓએ ગિબયાહમાં શાઉલ પાસે આવીને કહ્યું, “દાઉદ અમારા ક્ષેત્રમાં, યશીમોનની દક્ષિણમાં, હખીલાહ ડુંગર પર કિલ્લામાં સંતાએલો છે.
- 20 આપ નામદારની જયારે ઇચ્છા થાય ત્યારે આવો, અને તેને આપ નામદારને સોંપી દેવાનું કામ અમારું છે.”
- 21 શાઉલે કહ્યું, “મારા ઉપર મહેરબાની કરવા બદલ યહોવા તમારું ભલું કરો.
- 22 તમે જઈને વધુ ખાતરી કરો, તે ક્યાં રહે છે અને કોણે તેને જોયો છે, તેની ચોક્કસ તપાસ કરો. ‘મને જાણવા મળ્યું છે કે તે બહુ પાકો છે.’
- 23 તમે બધાં જાવ અને તે ક્યાં સંતાયો છે તેની તપાસ કરો; તમને એ વિષે ખાતરી થાય ત્યારે મારી પાસે પાછા આવજો ત્યારે હું તમારી સંથે આવીશ, જો તે એ પ્રદેશમાં હશે તો, યહૂદાના એકે એક કુટુંબની શોધ કરવી પડે તો ય હું તેને શોધી કાઢીશ.”
- 24 ત્યાર બાદ ઝીફનાં લોકો ઝીફ પહોંચી ગયા.દાઉદ અને તેના મૅણસો યશીમોનની દક્ષિણે આવેલાં માંઓનના રણમાં હતા.
- 25 જ્યારે તેને દાઉદનાં સંતાવા વિષે ખબર પડી ત્યારે શાઉલ અને તેના મૅણસો દાઉદની શોધમાં નીકળી પડ્યા. પણ દાઉદને એની જાણ થતાં તે માંઓનના રણમાં એક ખડકની ભેખડમાં ચાલ્યો ગયો. શાઉલને આની ખબર પડી અને ત્યાં તેનો પીછો કર્યો,
- 26 શાઉલ અને તેના મૅણસો ડુંગરની એક બાજુએ હતા. દાઉદ અને તેના મૅણસો બીજી બાજુએ હતાં. દાઉદ અને તેના મૅણસો શાઉલથી ઝટપટ ભાગી છૂટવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા, અને શાઉલ અને તેના મૅણસો તેમને આંતરી લઈને પઢડી લેવાની અણી ઉપર હતા.
- 27 એવામાં એક કાસદે આવીને શાઉલને કહ્યું, “તાબડતોબ પાછા આવો! પલિસ્તીઓએ દેશ પર હુમલો કર્યો છે.”
- 28 શાઉલે દાઉદનો પીછો પઢડવાનું બૅંધ કર્યું અને પલિસ્તીઓનો સામનો કરવા તે પાછો વળ્યો. આથી તે જગ્યા “સેલા-હામ્માહલદોથ” ને નામે ઓળખાય છે.
- 29 દાઉદ માંઓનના રણમાંથી નીકળીને એન-ગેદીના ગઢોમાં ગયો.

પ્રકરણ 24

- પલિસ્તીઓ સાથે યુદ્ધ કરીને શાઉલ પાછો આવ્યો તેને કોઈએ કહ્યું કે, “દાઉદ એન-ગેદીના વગડામાં છુપાયો છે.”
- 2 એટલે શાઉલે સર્વ ઇસ્ત્રાએલમાંથી 3,000 માંણસોને પસંદ કર્યા અને તેમની સાથે દાઉદ અને તેના માંણસોને શોધવા જંગલી બકરાંના ખડક પર ગયા.
- 3 અને પછી તે રસ્તે ઘેટાંના વાડા હતા અને તેની પાસે એક ગુફા હતી ત્યાં શાઉલ પગ ઢાંકવા ગયો. એ જ ગુફાની છેક અંદરના ભાગમાં દાઉદ અને તેના માંણસો સંતાયેલા હતા.
- 4 દાઉદના માંણસોએ તેને કાનમાં કહ્યું, “યહોવાએ તમને કહ્યું હતું કે, ‘હું તારા દુશ્મનોને તારા હાથમાં સોંપી દઈશ અને તારે તેને જે કરવું હોય તે કરજે. એ દિવસ આજે આવ્યો છે.’”દાઉદે ઊભા થઈને ખબર ન પડે તે રીતે શાઉલના ઝભ્ભાની ચાળ કાપી લીધી.
- 5 પણ પછી ચાળ કાપવા માંટે તેનું અંતર તેને ડંખવા લાગ્યું.
- 6 પછી તેણે તેના માંણસોને કહ્યું, “મારે તે પ્રમાણે કરવું જોઈતું નહોતું. કારણ કે, તે યહોવાએ અભિષેક કરેલો રાજા છે,”
- 7 આમ કહીને દાઉદે પોતાના માંણસોને પાછા વાર્યા, તેમને શાઉલની સામે ઊઠવા દીધા નહિ, પછી શાઉલ ગુફામાંથી ઊભો થઈને રસ્તે પડ્યો.
- 8 દાઉદ પણ પાછળથી ઊઠ્યો, ને ગુફાની બહાર નીકળીને શાઉલને હાંક મારીને કહ્યું, “મારા ધણી અને રાજા!”શાઉલે પાછા ફરીને જોયું. દાઉદે ભૂમિ પર લાંબા થઈને પ્રણામ કર્યા અને કહ્યું,
- 9 “દાઉદ આપને મારી નાખવા ફરે છે. ‘એવું કહેનાર લોકોનું તમે સાંભળો છો શા માટે?’
- 10 આ તમે પોતે જોઈ રહ્યાં છો. આજે યહોવાએ એ ગુફામાં તમને મારા હાથમાં સોંપી દીધા અને હું તમને ત્યાજ મારી નાખી શકત. મારા માંણસોએ તમને મારી નાખવાનું કહ્યું; પરંતુ મે તમારા જીવ પર દયા કરી, કારણ કે હું મારા ધણીને મારી શકતો નથી કારણ કે યહોવાએ પોતે તમને રાજા બનાવ્યા હતા.
- 11 જુઓ, મારા હાથમાં શું છે? આ રહી મારા હાથમાં આપના ઝભ્ભાની ચાળ, મેં એ કાપી લીધી, પણ આપનો વધ ન કર્યો. એથી આપને ખાતરી થશે કે, મારા મનમાં આપની સામે બળવો કરવાનો કે આપને ઇજા પહોંચાડવાનો ખ્યાલ જ નથી. મેં આપનું કશું જ બગાડ્યું નથી, તેમ છતાં આપ મારો જીવ લેવા મારી પાછળ પડ્યા છો.

- 12 યહોવા તારી અને માંરી વચ્ચે ન્યાયાધીશ રહેશે. તમે માંરી સાથે ખોટું કર્યું છે, યહોવા તેના માટે તમને સજા કરે. પણ હું આપની સામે હાથ ઊગામવાનો નથી.
- 13 એક જૂની કહેવત છે કે, 'દુષ્ટતા દુષ્ટોમાંથી નીકળે છે.' પણ હું તમારું કદી નુકસાન કરીશ નહિ.
- 14 ઇસ્ત્રાએલના રાજા કોને પકડવા નીકળી પડ્યા છે? તમારે શું મરેલા કૂતરા અથવા ચાંચડ હાંકવાના છે?
- 15 ભલે યહોવા તારી અને માંરી વચ્ચે ન્યાયાધીશ રહે. યહોવા માંરો પક્ષ લેશે અને હું સાબિત કરીશ કે હું સાચો છું. તેઓ માંરી સાથે રહે અને તારા હાથમાંથી મને બચાવે."
- 16 દાઉદ બોલી રહ્યો એટલે શાઉલે કહ્યું, "આ માંરો પુત્ર દાઉદ બોલે છે?" એમ બોલીને મોટેથી રડવા લાગ્યો,
- 17 પછી તેણે દાઉદને કહ્યું, "ન્યાય તારે પક્ષે છે, માંરે પક્ષે નથી, તેં માંરું કેટલું બધું ભલું કર્યું છે પણ હું તારા પર કસ્બ હતો.
- 18 આજે તેં માંરા પત્ન્યે અદ્ભુત ભલાઈ દર્શાવી છે. યહોવાએ મને તારા હાથમાં સોંપી દીધો હતો, પણ તેં મને માંરી નાખ્યો નહિ.
- 19 જો કોઈ માંણસના હાથમાં તેનો દુશ્મન આવે, તો તે તેને શાંતિથી જવા ન દે. આજ તેં માંરું ભલું કર્યું છે તેથી યહોવા તને તારા સારા કામ માટે સારો બદલો આપશે.
- 20 હું જાણું છું કે તું ચોકકસ રાજા બનશે અને ઇસ્ત્રાએલી પ્રજા પર તું રાજ કરશે.
- 21 માટે આજે તું યહોવાના નામની પ્રતિજ્ઞા લે અને મને વચન આપ કે માંરા મરણ પછી તું માંરા વંશજોને નહિ માંરી નાખે અને માંરા પિતાના કુટુંબમાંથી માંરું નામ ભૂંસી નહિ નાખે."
- 22 દાઉદે શાઉલને એ પ્રમાણે વચન આપ્યું અને શાઉલ પાછો ઘેર ગયો. પરંતુ દાઉદ અને તેના માંણસો પાછા ગઢોમાં ગયા.

પ્રકરણ 25

- થોડા સમય બાદ શમુએલનું અવસાન થયું. સર્વ ઇસ્ત્રાએલીઓ તેના દફન માટે ભેગા થયા અને તેના અવસાન પર તેઓએ શોક જાહેર કર્યો, અને રામાંમાં તેને ઘરમાં દફનાવ્યો. એ પછી દાઉદ પારાનના રણમાં ચાલ્યો ગયો.
- 2 ત્યાં માંઓનમાં એક માંણસ રહેતો હતો, તે ઘણો ધનવાન હતો, તેની પાસે 3,000 ઘેટાં અને 1,000 બકરાં હતાં. તે કામેલમાં તેના ઘેટાંના ઊન કાપવાની દેખરેખ કરી રહ્યો હતો.
- 3 તેનું નામ નાબાલ હતું; અને તેની પત્નીનું નામ અબીગાઇલ હતું, તે ખૂબ રૂપાળી અને બુદ્ધિશાળી સ્ત્રી હતી. પરંતુ તેનો પતિ અસભ્ય અને તોછડો હતો. તે કાલેબ વંશનો હતો.
- 4 દાઉદને વગડામાં ખબર મળી કે, નાબાલ ઘેટાંનું ઊન ઉતારાવે છે.
- 5 એટલે તેણે દસ જુવાન માંણસોને બોલાવ્યા અને કહ્યું, "તમે કામેલ પહોંચી જાઓ, અને નાબાલને 'પ્રણામ' કરજો અને માંરા અભિનંદન કહેજો.
- 6 તમારે માંરા ભાઈને એમ કહેવું કે, "દાઉદ તમાંરી, તમાંરા કુટુંબની અને તમાંરી સંપત્તિની સુરક્ષા, આબાદી અને વૃદ્ધિ ઈચ્છે છે.
- 7 મેં સાંભળ્યું છે કે તમાંરા સેવકો તમાંરા ઘેટાંનું ઊન ઉતારી રહ્યા છે. તમાંરા ઘેટાંપાળકો થોડા સમય માટે કામેલમાં અમાંરી સાથે હતા અને અમે તેમને હેરાન કર્યા નહોતા, અથવા ઈજા કરી નહોતી અને તેમનું કશું ચોર્યું ન હતું.
- 8 જો તમે એમને પૂછશો તો તેઓ કહેશે, આથી માંરા માંણસોનો સત્કાર કરજો, કારણ અમે ઉત્સવના દિવસે તમાંરી પાસે આવીએ છીએ. કૃપા કરીને તમને જે મળે તે અમને તારા સેવકોને તથા તારા પુત્ર દાઉદને આપજે."
- 9 દાઉદના માંણસોએ આવીને નાબાલને દાઉદના નામે સંદેશો પહોંચાડ્યો, તેઓ બોલી રહ્યા એટલે
- 10 નાબાલે દાઉદના માંણસોને કહ્યું, "દાઉદ કોણ છે? આ યશાઈનો પુત્ર કોણ છે? આજકાલ કેટલાય ગુલામો ઘણી પાસે થી ભાગી જાય છે!
- 11 મેં રોટલી, દ્રાક્ષારસ અને માંસ માંરા સેવકો જે ઊન ઉતારવાનું કરે છે તેમના માટે રાખ્યા, તેને માટે માંરે એ લોકોને સોંપી દેવા, જેઓને હું જાણતો પણ નથી?"
- 12 દાઉદના માંણસો પાછા ફર્યા અને તેમણે દાઉદને આ બધું કહી સંભળાવ્યું.
- 13 દાઉદે કહ્યું, "દરેક જણ તરવાર બાંધી લે!" બધાએ તરવાર બાંધી લીધી. દાઉદે પણ તરવાર બાંધી લીધી, અને 400 માંણસો તેની સાથે ગયા અને સામાન સાચવવા માટે 200 માંણસો પાછળ રહ્યા.

- 14 તે દરમિયાન નાબાલના એક સેવકે નાબાલની પત્ની અબીગાઈલને કહ્યું, “દાઉદે જંગલમાંથી કેટલાક સંદેશવાહકો મારફતે આપણા ઘણીને પ્લેઝમ કહેવડાવ્યા; પણ એ તેમના પર ઉકળી ઊઠ્યો.
- 15 પરંતુ એ લોકો અમારી સાથે બહુ દયાથી વંચ્યા હતા. એ લોકોએ અમને કોઈ ઘજા કરી નહોતી અને અમે એમની સાથે ચરામાં હતા ત્યારે અમારું કંઈ ખોવાયું નહોતું;
- 16 વળી જ્યારે અમે ઘેટાં સંભાળતા હતા, ત્યારે રાતદિવસ તેઓ અમારું રક્ષણ કરતા હતા.
- 17 તેથી હવે આ બાબતનો સંપૂર્ણ વિચાર કરીને શું કરવું તે નક્કી કરીને કહો. નહિ તો આપણા ઘણીને અને તેમના આખા કુટુંબને મુશ્કેલી નો સામનો કરવો પડશે. નાબાલ એટલો દુષ્ટ છે કે તેની સાથે વાત કરવી અશક્ય છે કે જેથી તે તેનું મન બદલાવી શકે.”
- 18 એટલે અબીગાઈલે તરત જ 200 રોટલી, દ્રાક્ષારસની બે મશકો, પાંચ રાંધેલાં તૈયાર ઘેટાં, એક બુશેલ શેકેલી ઘાણી, સો મૂમખાં સૂકી દ્રાક્ષ, તથા સૂકાં અંજીરનાં 200 ચકતાં લઈને ગધેડાં ઉપર ચડાવી દીધાં.
- 19 પછી તેણે સેવકોને કહ્યું, “તમે આગળ જાઓ, હું તમારી પાછળ આવું છું,” અને તેણે પોતાના પતિને કશું કહ્યું નહિ.
- 20 ગધેડા પર બેસીને તે એક ટેકરી ઉપર વળાંક લેતી હતી, ત્યાં દાઉદ અને તેના માંણસો તેને સામાં મળ્યા.
- 21 દાઉદને થયું હતું કે, “મેં આ માંણસની મિલકત વગડામાં સાચવી એ ભારે ભૂલ કરી. એનું કશું જ ગયું નહોતું, છતાં એણે ઉપકારનો બદલો અપકારથી વાળ્યો !
- 22 હું જો સવાર સુધીમાં એનો એક પણ માંણસ જીવતો રહેવા દઉં તો દેવનો શાપ મારા પર ઉતરો.”
- 23 દાઉદને જોતાં જ અબીગાઈલ તરત જ ગધેડા ઉપરથી નીચે ઊતરી. અને દાઉદ સામે નીચું મોઢું કરીને નમી.
- 24 અબીગાઈલ દાઉદના પગે પડી અને કહ્યું “ઘણી, જે થયું તેના માટે મને દોષ આપો. કૃપા કરીને મને તમને કંઈક કહેવા દો. આ તમારી દાસી તમને એનું સાંભળવા કહે છે.
- 25 તમે એ દુરાચારી માંણસ ઉપર ધ્યાન આપશો નહિ, એનું નામ નાબાલ છે અને તે એના નામ જેવો જ છે તે ખરેખર એક દુષ્ટ છે. ઘણી, તમે કેટલાક માંણસોને મોકલ્યા, પણ મે તેમને જોયા નહિ.
- 26 અને, મારા માંલિક, યહોવાએ જ આપને ખૂનરેજીથી અને પોતાને હાથે વેરનો બદલો લેવાથી રોક્યા છે. હું યહોવાના અને આપના સમ ખાઈને કહું છું કે આપના દુશ્મનો અને આપનું ભૂંડું ઘરછનારાઓના હાલ નાબાલ જેવા થશે.
- 27 જે ભેટ આ દાસી લાવી છે તે આપના તાબા હેઠળના માંણસોને આપી દો.
- 28 મારો જો કોઈ અપરાધ થયો હોય તો ઘણી માફ કરે. યહોવા આપને અને આપનાં વંશજોને સદાને માટે રાજપદે સ્થાપનાર છે. કારણ કે આપ યહોવાની લડાઈ લડી રહ્યા છો અને જીવન ભર આપને કોઈ આફત આવે તેમ નથી.
- 29 હું કહું છું, જો કોઈ માંણસ આપની પાછળ પડે અને આપનો જીવ લેવા માંગે, તો આપના દેવ યહોવા આપના જીવનનું રક્ષણ કરશે, પણ યહોવા તમારા દુશ્મનોનો જીવ ગોફણમાંથી પથરાની જેમ ફેંકી દેશે.
- 30 અને જ્યારે યહોવા આપનું ભલું કરવાનાં બધાં વચનો પૂરાં કરશે અને આપને દેવ ઇસ્ત્રાએલના રાજા બનાવશે,
- 31 તમે નિદોષ માંણસની હત્યાનાં અપરાધી નહિ બનો, તમે આમ પડશો નહિ. અને યહોવા જ્યારે તમને વિજય અને સફળતા આપે ત્યારે તમારી આ દાસીને યાદ કરજો.”
- 32 દાઉદે અબીગાઈલને કહ્યું, “ધન્ય છે ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાને, જેણે આજે તમને મળવા માટે મને મોકલી!
- 33 વળી ધન્ય છે તારી ચતુરાઈને અને તને! તેં મને આજે ખૂનરેજીમાંથી અને પોતાને હાથે વેર વાળવામાંથી રોકી લીધો.
- 34 તમને ઘજા કરતાં મને રોકનાર ઇસ્ત્રાએલના દેવ યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે, જો તું મને અહીં મળવા માટે વહેલી તકે આવી ન હોત તો સવાર સુધીમાં નાબાલનો એક પણ માંણસ જીવતો રહ્યો ન હોત.”
- 35 ત્યાર પછી દાઉદે તેને માટે અબીગાઈલ જે લાવી હતી તેનો સ્વીકાર કર્યો અને કહ્યું, “નચિંત થઈને શાંતિથી પાછી ઘરે જા, મેં તારી વાત સાંભળી છે, અને હું તારી વિનંતી માંન્ય રાખું છું.”
- 36 અબીગાઈલ પાછી ઘેર ગઈ ત્યારે નાબાલ કોઈ રાજાને છાજે એવી ઉજાણી માંણતો હતો; તે લહેરમાં આવ્યો હતો અને તે ઘણો પીધેલો હતો, આથી અબીગાઈલે તેને સવાર થતાં સુધી કંઈજ કહ્યું નહિ.
- 37 સવારે તેનો દ્રાક્ષારસનો નશો ઊતરી ગયો, ત્યારે અબીગાઈલે તેને બધું કહી સંભળાવ્યું. જ્યારે તેણે બધું સાંભળીલીધું ત્યારે તેને હૃદય પર હુમલો થયો અને તે પથ્થર જેવો કઠણ થઈ ગયો.
- 38 દસ દિવસ પછી યહોવાએ તેનું મરણ નિખજાવ્યું.
- 39 જ્યારે દાઉદે જાણ્યું કે, નાબાલ મૃત્યુ પામ્યો છે ત્યારે તેણે કહ્યું, “ધન્ય છે યહોવાને જેણે મારું અપમાન કરવા બદલ નાબાલને સજા કરી. એણે પોતાના આ સેવકને ખોટું કરતાં રોક્યો! અને તેના દુષ્ટ કાર્યોને લીધે નાબાલનું મરણ

નિપજાવ્યું.”પછી દાઉદે અબીગાઇલને સંદેશો મોકલ્યો કે તે તેણીને પરણવા ઇચ્છે છે.

40 દાઉદના માંણસોએ કામેલમાં અબીગાઇલ પાસે આવીને કહ્યું, “દાઉદે અમને તને તેની પત્ની તરીકે લઈ જવાને મોકલ્યા છે.”

41 અબીગાઇલે જમીન સુધી વાંકી વળીને નમન કર્યું કહેતા, “આ દાસી માંરા ઘણીના સેવકોના ચરણ ધોવા તૈયાર છે.”

42 પછી અબીગાઇલે તરત ઊઠીને ગધેડા પર સવારી કરી, તેની પાંચ દાસીઓ પણ તેની પાછળ ચાલી; અને તે દાઉદના હલકારાઓ સાથે ગઈ, ને તેની સ્ત્રી થઈ.

43 દાઉદ પરણેલો હતો અને હવે તેને બે પત્નીઓ હતી. તેઓ છે: યિઝ્બેલી અહીનોઆમ અને કામેલની અબીગાઇલ.

44 દેરમ્યાનમાં શાઉલે પોતાની પુત્રી મીખાલ જે દાઉદની પત્ની હતી તેને ગાલ્લીમના વતની લાઈશના પુત્ર પાલ્ટી સાથે પરણાવી દીધી હતી.

પ્રકરણ 26

1 ઝીફના લોકોએ ગિબ્યાહમાં શાઉલની પાસે આવીને કહ્યું કે, “દાઉદ ચહૂદાના વગડાની સામે આવેલા હખીલાહના પર્વતમાં છૂપાયેલો છે.”

2 એ સાંભળીને શાઉલ ઊઠ્યો, ઇસ્રાએલના 3,000 ચૂંટી કાઢેલા માંણસોને પોતાની સાથે લઈને તે ઝીફના રાનમાં દાઉદની શોધ કરવાને પહોંચી ગયો.

3 શાઉલે હખીલાહના ડુંગરામાં છાવણી નાખી.તે રસ્તાની બાજુમાં હતી. દાઉદ રણમાં રહેતો હતો, અને તેને ખબર પડી કે શાઉલ હખીલાહ આવ્યો છે.

4 તેથી દાઉદે અમુક જાસૂસોને મોકલ્યા અને તેઓએ પાકુ કર્યું કે શાઉલ ખરેખર હખીલાહ આવ્યો છે. ખબર મેળવી કે શાઉલ અમુક સ્થળે પહોંચ્યો છે.

5 પછી દાઉદ શાઉલની છાવણી પર ગયો. તેણે શાઉલ અને તેનો સેનાપતિ નેરનો પુત્ર આબ્નેર કયાં સૂતેલા છે તે જોઈ લીધું. શાઉલ છાવણીની વચ્ચે સૂતેલો હતો અને લશ્કર શાઉલની આસપાસ હતું.

6 દાઉદે હિત્તી અહીમેલેખ અને સસ્ત્રાનો પુત્ર અબીશાય સાથે વાત કરી (અબીશાય ચોઆબનો ભાઈ હતો) અને કહ્યું, “માંરી સાથે સેનાની છાવણીમાં શાઉલને મળવા માંટે કોણ આવે છે?”અબીશાયે કહ્યું, “હું તૈયાર છું.”

7 આથી દાઉદ અને અબીશાય રાત્રે છાવણીમાં ગયા. તેમણે શાઉલને સૈનિકોની વચ્ચે છાવણીની મધ્યે સૂતેલો જોયો. તેનો ભાલો તેના માંથા આગળ જમીનમાં ખોસેલો હતો. આબ્નેર અને લશ્કર તેની ફરતે સૂતેલા હતા.

8 અબીશાયે દાઉદને કહ્યું, “દેવે આજે તારા દુશ્મનને તારા હાથમાં સુપ્ત કર્યા છે. હું એને ભાલાના એક જ ઘાથી ભોંય સાથે જડી દઈશ. માંરે બીજો ઘા કરવો પડે નહિ.”

9 દાઉદે અબીશાયને કહ્યું, “શાઉલની હત્યા કરીશ નહિ, રાજા યહોવાનો પસંદ કરાયેલો છે, જે કોઈ તેની હત્યા કરશે તેને સજા થશે?”

10 દાઉદે વધુમાં કહ્યું, “યહોવાના સમ, યહોવા જ એને પૂરો કરશે; અથવા તો એનો સમય ભરાશે ને તે મરી જશે, અથવા તે યુદ્ધે ચઢશે અને તેમાં તેનો નાશ થશે.

11 પણ યહોવાને હું પ્રાર્થના કરું છું કે તેમને અભિષેક કર્યો છે તે રાજા ઉપર મને ઇજા ન કરવા દે! હવે તું એના માંથા આગળથી ભાલો અને પાણીનો કૂજો લઈ લે અને આપણે અહીંથી ચાલતા થઈએ.”

12 આથી દાઉદે શાઉલના માંથા પાસે રહેલો ભાલો અને પાણીનો કૂજો લીધો અને ચાલ્યો ગયો. પણ કોઈએ દાઉદ અને અબીશાયને શાઉલના માંથા પાસે રહેલો ભાલો અને કૂજો લઈ જતા જોયા નહિ. કોઈએ કંઈ જોયું નહિ. છાવણી માં બધાં ઊંઘતા હતા અને યહોવાએ તેમને બધાને ગાઢ નિદ્રામાં નાખ્યા હતા.

13 પછી દાઉદ બીજી બાજુએ ચાલ્યો ગયો અને દૂર એક ટેકરી ઉપર જઈને ઊભો રહ્યો. તેમની વચ્ચે અંતર ઘણું હતું.

14 દાઉદે લશ્કરને અને નેરના પુત્ર આબ્નેરને હાંક માંરી કહ્યું, “આબ્નેર, જવાબ આપ!”આબ્નેર બોલ્યો, “એ કોણ રાજાને ઘાંટો પાડે છે?”

15 દાઉદે આબ્નેરને કહ્યું, “બધા ઇસ્રાએલીઓમાં તું એમ સમજે છે કે તું બીજા માંણસ કરતા સારો છે, તે એમ છે? તો તે તારા ઘણી રાજાને માંરી નાખવા એક સામાન્ય માંણસ આવ્યો ત્યારે શા માંટે રક્ષણ કર્યું નહિ?”

16 જે તે કર્યું છે તે સારું ન હતું, કારણ તું તારા ઘણીનું રક્ષણ નથી કર્યું, આપણા યહોવાએ તેને રાજા બનાવ્યો છે અને તે એની રક્ષા નથી કરી, તું અને તારા માંણસો મરવાને લાયક છો! રાજાના માંથા પાસે હતો તે ભાલો અને કૂજો કયાં છે તે

જુઓ.”

17 શાઉલે દાઉદનો અવાજ ઓળખ્યો અને કહ્યું, “આ કોણ મારો પુત્ર દાઉદ બોલે છે કે? દાઉદે કહ્યું હાં મારા ઘણી અને રાજા હું છું!”

18 “આપ મારી તમારા સેવકની પાછળ કેમ પડ્યાં છો? મેં શો ગુનો કર્યો છે? મેં કયું કાવતરું કર્યું છે?”

19 મારા ઘણી અને રાજા, મારા સાંભળો, તમારા સેવકને વાત કરતા: જો યહોવાએ આપને મારી વિરુદ્ધ ઉશ્કેર્યો હોય, તો તેઓ મારા અર્પણો સ્વીકારે, પણ જો માંણસોએ આપને મારી વિરુદ્ધ ઉશ્કેર્યો હોય તો ભલે દેવથી એમના માંડે ખરાબ થાય. યહોવાએ આપણને આપેલ ભૂમિમાંથી લોકોએ મને બહાર હાંકી કાઢ્યો. તેઓએ કહ્યું “ચાલ્યો જા, અને બીજા વિદેશી દેવોની સેવા કર.”

20 મને યહોવાની હાજરીથી દૂર મારી નાખતા નહિ ઇસ્ત્રાએલના રાજા માંતર માંખીની પાછળ પડ્યાં છે, તમે તો પર્વતો ઉપર તેતરનો શિકાર કરે એ માંણસ જેવા છો.”

21 ત્યારે શાઉલે કહ્યું, “મારી ભૂલ થઈ, મારા પુત્ર દાઉદ, તું પાછો આવ; આજે તું મને બતાવ્યું છે કે મારો જીવ તારા માંડે કિંમતી છે. હવે હું તને કદી ઇજા નહિ કરું અને ફરી કદી મૂર્ખાઈથી વતીશ નહિ. મેં બહું ખોટું કર્યું છે.”

22 દાઉદે જવાબ આપ્યો, “આ રહ્યો રાજાનો ભાલો. તમારા કોઈ માંણસને મોકલીને મંગાવી લો.

23 ભલે યહોવા માંણસને તેના સાચા કાર્યો અને વિશ્વાસુપણા પ્રમાણે બદલો આપે. આજે યહોવાએ તને મારા હાથમાં સોંપી દીધો હતો પરંતુ યહોવાએ તને રાજા બનાવ્યો છે. તેથી હું એમના પસંદ કરેલા માંણસને ઇજા ન કરી શકું.

24 જેમ મેં તમારો જીવ બચાવ્યો છે જે આજે કિંમતી છે, તેમ યહોવા બતાવશે કે મારો જીવ એમને કિંમતી છે! બધી મુશ્કેલીઓથી તેઓ મારા રક્ષણ કરશે.”

25 પછી શાઉલે દાઉદને કહ્યું, “મારા પુત્ર, દાઉદ, હું તને આશીર્વાદ આપુ છું. તને આશીર્વાદ મળે, તું મહાન કાર્યો કરે અને વિજયી બને.” પછી દાઉદ પોતાને રસ્તે પડ્યો અને શાઉલ પોતાને ઘેર પાછો ફર્યો.

ખરેખર 27

દાઉદે પોતાના મનમાં વિચાર કર્યો, “કોઈ દિવસ શાઉલ મને મારી નાખશે, એટલે હું પલિસ્તીઓના પ્રદેશમાં નાસી જાઉં એ જ ઉત્તમ છે. તો શાઉલ મારી આશા છોડી દેશે; અને આખા ઇસ્ત્રાએલમાં મારી શોધ કરવાનું માંડી વાળશે અને હું સુરક્ષિત રહી શકીશ.”

2 આથી દાઉદ અને તેના 600 માંણસો ઊપડયા અને ગાયના રાજા માંઓખના પુત્ર આખીશ પાસે ચાલ્યા ગયા.

3 દાઉદ અને તેના માંણસો પોતપોતાનાં કુટુંબોની સાથે આખીશની પાસે ગાયમાં સ્થાયી થયા. દાઉદની સાથે તેની બે પત્નીઓ હતી: થિઝ્બેલી અહીનોઆમ તથા નાબાલની વિધવા કામેલની અબીગાઈલ,

4 જ્યારે શાઉલને ખબર પડી કે દાઉદ ગાયમાં નાસી ગયો છે, ત્યારે તેણે તેને શોધવાનું છોડી દીધું.

5 દાઉદે આખીશને કહ્યું, “તમે જો મારાથી પ્રસન્ન હોવ તો, મને ગ્રામ પ્રદેશના એકાદ નગરમાં એક જગ્યા આપો. હું તો માંતર એક સેવક છું તેથી મારે આપ નામદાર સાથે પાટનગરમાં શા માંડે રહેવું જોઈએ?”

6 આથી તે દિવસે આખીશે તેને સિકલાગ આપ્યું; તેથી સિકલાગ આજ સુધી યહૂદાના રાજાની મિલકત છે.

7 સોળ મહિના સુધી દાઉદ પલિસ્તીઓના હાથમાં રહ્યો.

8 દાઉદ અને તેના માંણસો ગશૂરીઓ, ગિઝીઓ, અને અમાલેકીઓના પ્રદેશમાં ઘાડ પાડવા નીકળી પડતા. એ લોકો જૂના જમાનાથી શૂર અને મિસર સુધીના પ્રદેશમાં વસતા હતા.

9 દાઉદ કોઈ દેશ પર હુમલો કરતો ત્યારે ત્યાં સ્ત્રી કે પુરુષ કોઈને જીવતા જવા દેતો નહિ; ઘેટાં, બળદો, ગધેડાં, ઊંટ અને વસ્ત્રો સુદ્ધાં હરી લેતો અને પાછો આખીશ પાસે આવતો.

10 આખીશ પૂછતો કે, “આજે તમે કયાં હુમલો કરવા જાવ છો?” અને દાઉદ કહેતો, “યહૂદાના દક્ષિણ પ્રદેશમાં,” અથવા “યરાહમએલીઓના દક્ષિણમાંના પ્રદેશમાં.” અથવા “કેનીઓના દક્ષિણમાંના પ્રદેશમાં.”

11 દાઉદ કદી કોઈ સ્ત્રીને કે પુરુષને જીવતાં ગાય લાવતો નહિ, રખેને તેઓ દાઉદ અને તેનાં માંણસોની વિરુદ્ધ કહે કે, “દાઉદે આમ કર્યું છે.” દાઉદ પલિસ્તીઓના પ્રદેશમાં રહ્યો; તે બધો સમય આ પ્રમાણે જ કરતો.

12 આખીશને દાઉદ ઉપર વિશ્વાસ હતો, કારણ, તે એમ ધારતો કે, “તે એના લોકો ઇસ્ત્રાએલમાં એવો અકારો થઈ પડ્યો છે કે, તે હંમેશા મારો દાસ થઈને રહેશે.”

- થોડા સમય પછી પલિસ્તીઓએ ઘરઠાએલીઓ સામે લડવા લશ્કર ભેગું કર્યું, અને આખીશે દાઉદને કહ્યું, “તારે તથા તારા માંણસોએ માંરી સાથે સૈન્યમાં આવવું પડશે એમ તારે ખચીત જાણવું.
- 2 દાઉદે આખીશને કહ્યું, “સાઠં, અને આ સેવક શું કરી શકે છે તેની આપને ખબર પડશે.” આખીશે કહ્યું, “સાઠં, હું તને માંરો કાયમનો અંગરક્ષક બનાવીશ.”
- 3 શમુએલ મૃત્યુ પામ્યો હતો. પછી ઘરઠાએલીઓએ તેનો શોક પાળ્યો હતો અને તેને તેના ગામ ‘રામા’માં દફનાવ્યો હતો. શાઉલે આખા દેશમાંથી બધા મેલી વિંધા વાપરનારાઓને અને ભૂવાઓને હાંકી કાઢ્યા હતા.
- 4 શુનેમમાં પલિસ્તી સેના ભેગી થઈ અને છાવણી નાખી. શાઉલે તેની સેના એકઠી કરી અને ગિલબોઆમાં ડુંગર ઉપર છાવણી નાખી.
- 5 શાઉલે જ્યારે પલિસ્તીઓની સેનાને જોઈ ત્યારે તે ગભરાઈ ગયો, અને તેની હિંમત છૂટી ગઈ.
- 6 તેણે યહોવાને પ્રશ્ન કર્યો, પણ દેવે તેને જવાબ ન આપ્યો, ન સ્વપ્ન દ્વારા, ન પાસા દ્વારા કે ન પ્રબોધક દ્વારા.
- 7 પછી શાઉલે તેના અમલદારોને કહ્યું, “જાવ અને કોઈ સ્ત્રી જે તાંત્રિક છે તેણીને બોલાવો. પછી હું તેને મળીશ અને આ યુદ્ધનું પરિણામ શું હશે તેની આગાહી કરવા કહીશ.” પછી તેઓએ કહ્યું “એન-દોરમાં તેવી એક સ્ત્રી છે.”
- 8 આથી શાઉલે રાજવી-ઝભ્ભો ઉતારી મૂક્યો, અને સામાન્ય પોશાક પહેરીને વેશપલટો કર્યો અને રાત્રે પોતાના બે માંણસો સાથે તે સ્ત્રીને ઘેર મળવા ગયો. તેણે વિનંતી કરી, “પ્રેતને પૂછીને મને માંઠં ભવિષ્ય કહે, હું કહું તેના પ્રેતને તું બોલાવ.”
- 9 તે સ્ત્રીએ કહ્યું, “શાઉલે શું કર્યું છે તે તમે જાણો છો, તેણે બધા મેલી વિંધા વાપરનારોને અને ભૂવાઓને દેશમાંથી હાંકી કાઢ્યા છે. તો તમે શું કરવા મને ફસાવવા અને માંરી નાખવા માંગો છો?”
- 10 ત્યારે શાઉલે તેની આગળ એવા સમ ખાધા કે, “હું તને યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે, એ માંટે તને કોઈ સજા કે નુકસાન થશે નહિ.”
- 11 ત્યારે પેલી સ્ત્રીએ પૂછ્યું, “હું કોને બોલાવું?” શાઉલે કહ્યું, “શમુએલને.”
- 12 જ્યારે તે સ્ત્રીએ શમુએલને જોયો ત્યારે તે ચીસ પાડી ઊઠી. તેણે શાઉલને કહ્યું, “તું શાઉલ છે, તૈ મને છેતરી છે.”
- 13 રાજાએ તેને કહ્યું, “તું ગભરાઈશ નહિ, તને શું દેખાય છે?” સ્ત્રીએ કહ્યું, “હું એક આત્માને ભૂમિમાંથી બહાર આવતો જોઈ છું.”
- 14 એટલે શાઉલે પૂછ્યું, “એનો દેખાવ કેવો છે?” તેથી તે સ્ત્રીએ કહ્યું, “એક વૃદ્ધ પુરુષ ઉપર આવે છે અને તેણે ખાસ ઝભ્ભો પહેરેલો છે.” એટલે શાઉલને ખબર પડી કે, એ શમુએલ હતો. તેથી તે નીચે નમ્યો.
- 15 શમુએલે શાઉલને પૂછ્યું કે, “તૈ શા માંટે મને અહીં બોલાવીને હેરાન કર્યો છે?” શાઉલે કહ્યું, “હું ભારે મુશ્કેલીમાં આવી પડ્યો છું, પલિસ્તીઓ માંરી સામે યુદ્ધ ચડ્યા છે, યહોવા માંરી પાસેથી જતા રહ્યા છે, તે મને પ્રબોધક માંરફતે કે સ્વપ્ન માંરફતે જવાબ આપતા નથી; એટલે માંરે શું કરવું એ જાણવા મેં તમને બોલાવ્યા છે.”
- 16 શમુએલે કહ્યું કે, “યહોવા તારી પાસેથી જતા રહ્યાં છે ને તારા દુશ્મન થયાં છે, તો તું મને કેમ પૂછે છે?”
- 17 એ જે કરવાના છે તે કહેવા દેવે માંરો ઉપયોગ કર્યો છે. અને હમણા તેઓ આ કરી રહ્યાં છે. હમણા તેઓ રાજ્યને તારા હાથેથી અલગ કરીને તારા ભિત્તર દાઉદને આપી રહ્યાં છે.
- 18 તૈ યહોવાની આજ્ઞા માંની નહોતી, તૈ અમાલેકીઓનો વિનાશ કર્યો નહિ અને બતાવ્યું નહિ કે દેવ તેમના ઉપર કેટલા કોપાયમાન હતા. તેથી યહોવા તમને આજે આ કરી રહ્યાં છે.
- 19 અને એ જ કારણે તે તને અને ઘરઠાએલીઓને સુદ્ધાં પલિસ્તીઓના હાથમાં સોંપી દેશે, એટલું જ નહિ, પણ આવતી કાલે તું અને તારા પુત્રો અહીં માંરી સાથે હશે.”
- 20 શમુએલનાં વચનો સાંભળતાં જ શાઉલ ભયભીત થઈને જમીન પર ચત્તોપાટ પડી ગયો, તેનામાં કંઈ શકિત રહી નહોતી, કારણ કે તેણે આખો દિવસ અને આખી રાત કશુંય ખાધું નહોતું.
- 21 પેલી સ્ત્રી શાઉલની નજીક આવી અને જોયું કે તે ઘણો ભયભીત થઈ ગયો છે. એટલે તેણે કહ્યું, “જુઓ સાહેબ, આ દાસીએ તમે જે કંઈ કહ્યું તે કર્યું. મેં માંરા જીવને જોખમમાં નાખીને જે મને કરવા માંટે આજ્ઞા કરી હતી તે કર્યું.
- 22 હવે આપ માંરી વાત સાંભળો, આપને થોડું ભોજન આપવા દો, જેથી આપને પ્રવાસ માંટે શકિત મળી રહે.”
- 23 પણ તેણે ના પાડી અને કહ્યું, “માંરે ખાવું નથી.” પણ પેલી સ્ત્રીએ અને અમલદારોએ પણ આગ્રહ કર્યો, એટલે છેવટે તે માંની ગયો, અને ભોય ઉપરથી ઊઠીને ખાટલા ઉપર બેઠો.

²⁴ એ સ્ત્રી પાસે એક માંતેલું વાછરડું હતું; તે તેણે ઝટપટ વધેરી નાખ્યો. પછી તેણે થોડો લોટ લઈ ગૂંદીને ખમીર વગરની ભાખરી શેકી કાઢી;

²⁵ અને શાઉલને અને તેના અમલદારોને પીરસી દીધી, તેઓ જમ્યા પછી ઊભા થઈને તે જ રાત્રે વિદાય થયા.

પ્રકરણ 29

પલિસ્તીઓએ પોતાનું સમગ્ર લશ્કર અફેક આગળ ભેગું કર્યું, અને ઘરરાએલીઓએ યિઝ્બેલમાં આવેલા ઝરણાં પાસે છાવણી નાખી.

² જ્યારે પલિસ્તીઓ અને તેઓના સરદારો પોતાની સો સો અને હજાર હજારની પલટણો લઈને ફૂચ કરતા હતા ત્યારે દાઉદ અને તેના માંણસો આખીશ રાજાની સાથે લશ્કરના પાછલા ભાગે ફૂચ કરતા હતા.

³ પરંતુ પલિસ્તી સેનાપતિઓએ પૂછ્યું. “આ ચઢૂદાના લોકો અહીં શું કરે છે?” રાજા આખીશે કહ્યું. “આ દાઉદ છે, જે ઘરરાએલના રાજા શાઉલનો અમલદાર હતો. તેણે શાઉલને છોડ્યો ત્યારથી અને માંરી સૈંયે જોડાયા પદ્ધી લાંબા સમય દરમિયાન તેનામાં મને કોઈ દોષ દેખાયો નથી.

⁴ પલિસ્તી સેનાપતિઓએ રોષે ભરાઈને કહ્યું, “તમે એને જે શહેર આપ્યું હતું, ત્યાં એને પાછો મોકલો, એને ચઢ્ઢમાં આપણી સાથે આવવા દેતા નહિ. કારણ, ચઢ્ઢ દરમિયાન એ આપણને કદાચ દગો દે. તે કદાચ તેના પોતાના ધણીને પ્રસન્ન કરવા આપણા મૈંણસોને માંરી નાખે.

⁵ એ જ દાઉદ છે જેને વિષે એ લોકો નાચતાં નાચતાં ગાતા હતા: શાઉલે હજારોનો સંહાર કર્યો પણ દાઉદે તો લાખોનો.

⁶ આખીશે દાઉદને તેડાવ્યા બાદ કહ્યું, “હું તમને ચઢોવાના નામે કહું છું કે તું મને વફાદાર છે. તને માંરી સેનામાં નોકરીમાં રાખવા મને પ્રસન્નતા થશે. જ્યારથી તું માંરી સૈંયે જોડાયો છે, મને તારામાં કોઈ દોષ દેખાયો નથી. તું એક સારો અને બહાદુર મૈંણસ છે. હું માંનું છું કે તારે અમાંરી સૈંયે આવવું જોઈએ. પણ અમલદારો તને માંન્ય રાખતા નથી.

⁷ માટે તું શાંતિથી પાછો જા, અને પલિસ્તી સેનાપતિઓને ખોટું લાગે એવું કશું કરીશ નહિ.”

⁸ દાઉદે આખીશને પૂછ્યું, “ઓ માંરા માંલિક માંરા રાજા, મેં શું કર્યું છે? હું જ્યારથી આપની પાસે આવ્યો છું, માંરામાં શું ખરાબ બાબત તમને મળી છે? રાજાના દુશ્મનોની વિરુદ્ધ મને જોડાવા દેવાને બદલે તમે મને કેમ પાછો જવા કહી રહ્યાં છો?”

⁹ પણ આખીશે કહ્યું, “માંરી નજરમાં તું દેવે મોકલેલા દૂત જેવો છે, હું જાણું છું કે તું સારો મૈંણસ છે. પણ પલિસ્તી સૈનિકના સેનાપતિઓ કહે છે ‘દાઉદ આપણી સાથે ચઢ્ઢમાં ન આવવો જોઈએ.’

¹⁰ માટે સવારમાં વહેલા તારા માંણસો સાથે તારી જગાએ પાછો નીકળી જજે.”

¹¹ તેથી આગલે દિવસે દાઉદ અને તેના મૈંણસો તેમના રસ્તે પલિસ્તીઓની ભૂમિમાં પાછા ફરવા નીકળી પડ્યા અને પલિસ્તીઓ યિઝ્બેલ ગયા.

પ્રકરણ 30

ત્રીજે દિવસે દાઉદ અને તેના માંણસો સિકલાગ પહોંચ્યા. તેમણે જોયું કે અમાંલેકીઓએ સિકલાગ પર હુમલો કર્યો હતો અને નેગેબ પર આકરમણ કર્યું હતું. અને તેને બાળી મૂક્યું હતું.

² અમાંલેકીઓએ સ્ત્રીઓને કેદ પકડી લીધી અને સિકલાગમાં જે કંઈ હતું, જુવાન કે વૃદ્ધ તેને કેદ તરીકે લઈ ગયા. તેમણે કોઈની હત્યા કરી નહિ.

³ જ્યારે દાઉદ અને તેના માંણસો સિકલાગ પહોંચ્યા; તેમણે જોયું કે શહેરને બાળી મૂકવામાં આવ્યું હતું અને તેમની સ્ત્રીઓને અને બાળબચાંને કેદીઓ તરીકે લઈ જવામાં આવ્યાં હતાં.

⁴ દાઉદ અને તેની સાથેના માંણસો મોટેથી રડવા લાગ્યા અને એટલું રડ્યા કે અંતે રડવાની શક્તિ જ ન રહી.

⁵ દાઉદની બે પત્નીઓ યિઝ્બેલી અહીંનોઆમને અને નાબાલની વિધવા કામેલની અખીગાર્થલને પણ કેદ કરવામાં આવી હતી.

⁶ દાઉદ ભારે મુશ્કેલીમાં હતો, કારણ તેમના કુટુંબો ખોવાને કારણે તેના માંણસો બહું ઉદાસ બની ગયા હતા અને તેઓ બધા એને માંરી નાખવા માંગતા હતા. પણ દાઉદે પોતાના દેવ ચઢોવામાંથી બળ પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

⁷ દાઉદે અહીંમેલેખના પુત્ર યાજક અબ્યાથારને કહ્યું, “માંરી પાસે એફોદ લઈ આવ.” અને અબ્યાથાર લઈ આવ્યો.

- 8 પછી દાઉદે યહોવાને પ્રશ્ન કર્યો, “હું આ હુમલાખોરોનો પીછો પકડું? હું એ લોકોને પકડી પાડીશ?” યહોવાનો જવાબ મળ્યો, “પીછો પકડ, તું જરૂર તેમને પકડી પાડીશ, અને બાનમાં પકડાયેલાઓને છોડાવી શકીશ.” મિસરી ગુલામ પ્રાપ્ત કરતા દાઉદ અને સાથીઓ
- 9 આથી, દાઉદ અને તેના 600 માંણસો અમાલેકીઓની પાછળ ગયાં અને બસોરના કોતરમાં પહોંચી ગયા.
- 10 જે 200 માંણસો એટલા થાકી ગયા હતા કે કોતરને ઓળંગી ન શકે, તેઓ ત્યાં જ રોકાઈ ગયા, પરંતુ બાકીના 400 માંણસોએ તો પીછો જારી રાખ્યો.
- 11 રસ્તામાં તેમને ખેતરમાં એક મિસરી મળ્યો, તેને તેઓ દાઉદ આગળ લઈ ગયા, અને ખાવા માટે ચોટલી અને પીવા માટે પાણી આપ્યું.
- 12 તેઓએ તેને થોડા અંજીર અને દરાક્ષાની બે લૂમો પણ ખાવા માટે આપ્યા અને ત્યાર બાદ તેને થોડી શાંતિ પાછી મળી, કારણ કે ત્રણ દિવસ અને ત્રણ રાત તેણે કશું ખાધું કે પીધું નહોતું.
- 13 દાઉદે તેને પૂછ્યું, “તારો ઘણી કોણ છે? અને તું ક્યાંથી આવે છે?” તેણે કહ્યું, “હું મિસરી જુવાન છું. એક અમાલેકીનો ગુલામ છું. પણ હું ત્રણ દિવસ પહેલાં માંદો પડ્યો, તેથી મારા ઘણી મને મૂકીને ચાલ્યા ગયા.
- 14 અમે નેગેબ પર આકરમણ કર્યું જ્યાં કરેથીઓ અને કાલેબના લોકો રહે છે અને યહૂદાની ભૂમિ ઉપર આકરમણ કરીને સિકલાગને અમે બાળી નાખ્યું.
- 15 દાઉદે તેને પૂછ્યું, “તું મને એ હુમલાખોરો પાસે લઈ જશે?” તે યુવાને ઉત્તર આપ્યો, “જો તમે મને દેવના સોગંદ ખાઈને વચન આપો કે તમે મને મારી નહિ નાખો, અથવા મારા ઘણીને નહિ સોંપી દો, તો હું તમને ત્યાં લઈ જાઉં, “
- 16 પછી તે તેને ત્યાં લઈ ગયો. તેણે જોયું કે તે લોકો મેદાનમાં ચારે તરફ લાંબા થઈને પડ્યા હતા, તેઓ ખાઈ પીને મોજ ઉડાવતા હતા, તેઓ પલિસ્તી અને યહૂદામાંથી કબજે કરેલી પુષ્કળ લૂંટનો આનંદ માંણતા હતા.
- 17 દાઉદે બીજે દિવસે પરોદિયે તેમના ઉપર હુમલો કર્યો અને છેક સાંજ સુધી ચાલુ રાખ્યો, ફક્ત 400 માંણસો ઊંટ ઉપર સવાર થઈને ભાગી ગયા, તે સિવાય કોઈ બચવા પામ્યું નહિ.
- 18 અમાલેકીઓ લૂંટીને લઈ ગયા હતા તે સર્વ દાઉદ પાછું લાવ્યો, દાઉદે તેની બંને પત્નીઓને પણ છોડાવી.
- 19 કદજ ગુમ થયેલું નહતું. તેમને એમના બધાં સંતાનો અને તેમના બધા સગાઓ, જુવાન અને વૃદ્ધ પાછા મળી ગયા. તેમને તેમની બધી બહુમૂલ્ય વસ્તુઓ પાછી મળી ગઈ. અમાલેકીઓ જે બધું લઈ ગયા હતા તેમને પાછું મળી ગયું. દાઉદ બધી જ વસ્તુઓ પાછી લઈ આવ્યો.
- 20 તેણે ઘેટાંબકરાં અને ઢોરોનો પણ કબજો લીધો અને તેના માંણસો “આ દાઉદની લૂંટ છે” એમ કહીને દાઉદની આગળ આગળ તેમને હાંકવા લાગ્યા.
- 21 ત્યારબાદ દાઉદ જે 200 માંણસો થાકને કારણે એની સાથે જઈ શક્યા નહોતા અને જેમને એ બસોરના કોતર આગળ મૂકી ગયો હતો, તેમની પાસે પાછો ગયો, તેઓ એને અને એના માંણસોને મળવા સામાં આવ્યા. દાઉદે તેમની પાસે જઈ કુશળ સમાંચાર પૂછ્યા.
- 22 દાઉદની સાથે જે માંણસો ગયા હતા તેમાંના કેટલાક દુષ્ટ માંણસો હતા તેઓએ કહ્યું, “એ માંણસો આપણી સાથે આવ્યા નહોતા. આપણે જે લૂંટ પાછી મેળવી છે તેમાંથી આપણે તેમને કશું આપીશું નહિ. એ માંણસો પોતપોતાનાં બૈરીછોકરાંને લઈને જતા રહે.”
- 23 પરંતુ દાઉદે કહ્યું, “ના, મારા ભાઈઓ! યહોવાએ આપણને બચાવ્યા છે, અને આપણા દુશ્મનોને હરાવવામાં આપણને મદદ કરી છે.
- 24 તમે આ પ્રમાણે બોલો તે કોણ સાંભળશે? જે લોકોએ આપણા ગયા બાદ, આપણી સેનાનો પૂરવઠો સંભાળ્યો હતો તેમને પણ યુદ્ધમાં જે માંણસો ગયા હતા તેમના જેટલો સરખો ભાગ મળવો જોઈએ.”
- 25 તે દિવસથી દાઉદે ઘરરાએલ માટે આ નિયમ કર્યો જે આજપર્યંત ચાલું છે.
- 26 દાઉદ સિકલાગ પહોંચ્યા ત્યારે તેણે લૂંટનો થોડો ભાગ પોતાના મિત્રોને, યહૂદાના આગેવાનોને, આ સંદેશ સાથે મોકલી આપ્યો કે, “યહોવાના દુશ્મનો પાસેથી જે લૂંટ મેં પાછી લીધી તેમાંથી તમને આ ભેટ મોકલી છે.”
- 27 દાઉદે મેળવેલી લૂંટમાંથી તેણે જે નગરોના વડીલો પર ભેટો મોકલી તેની યાદી: બેથેલ, દક્ષિણમાં રામોથ, યાતીર
- 28 અરોએર, સિફ્મોથ, એશતમોઆ,
- 29 રાખાલ, ચરાહમએલી, કેનીઓનાં નગરો.

30 હોમાંદ, કાર-આશાન, આથાખ

31 અને હેબ્તોન તથા દાઉદના રાજાપાટ દરમ્યાન તે અને તેના માંણસો જ્યાં જ્યાં રહ્યાં હતાં તે બધાં સ્થળોના માંણસોને મોકલી આપી.

પ્રકરણ 31

પલિસ્તીઓ ઇસ્રાએલી સામે લડ્યા; જેઓ નાસી ગયા અને ગિલ્બોઆ પર્વત ઉપર માંચ્યા ગયા. ઘણા ઇસ્રાએલીઓ ત્યાં મરી ગયા અને તેમાંનાં ઘણાં ભાગી ગયા.

2 પલિસ્તીઓએ શાઉલના ત્રણ પુત્રોને માંરી નાખ્યાં ચોનાથાનને, અબીનાદાબને અને માલ્કીશૂઆને તેઓએ એમનો પીછો પકડ્યો અને માંરી નાખ્યા.

3 અને શાઉલની વિરુદ્ધ ખૂનખાર યુદ્ધ થયું હતું. કેટલાક ધનુર્ધારીઓએ તેની પાસે પહોંચી જઈ તેને સખત ઘાયલ કર્યો.

4 ત્યારે તેણે પોતાના બખતર ઉપાડનારને કહ્યું, “તારી તરવાર લે અને મને માંરી નાખ, નહિતર આ વિદેશીઓ આવશે અને મને ઇજા કરશે અને માંરી હાંસી ઉડાવશે.” પણ તે બખતર ઉપાડનાર ડરતો હતો અને તેને તેણે માંરી નાખવાની ના પાડી આથી શાઉલે પોતાની તરવાર લીધી અને પોતાને પોતાની તરવારથી માંરી નાખ્યો.

5 શાઉલને મૃત્યુ પામેલો જોઈને બખતરવાહક પણ પોતાની તરવાર ઉપર પડતું મુકી તેની સાથે મોતને ભેટ્યો.

6 આમ તે દિવસે શાઉલ, તેના ત્રણ પુત્રો, તેનો બખતરવાહક અને તેના માંણસો બધાજ તે જ દિવસે સાથે મૃત્યુ પામ્યા.

7 ખીણની પેલી પાર રહેતા ઇસ્રાએલીઓએ જોયું કે ઇસ્રાએલી સેના ભાગી ગઈ હતી અને શાઉલ અને તેના ત્રણ પુત્રો મરી ગયા હતા. તેથી તેઓએ તેમના નગરો છોડ્યા અને ભાગી ગયા. ત્યાર બાદ પલિસ્તીઓ આવ્યા અને ત્યાં રહ્યાં.

8 બીજે દિવસે પલિસ્તીઓ, મૃતદેહો પરથી વસ્ત્રાદિ અલંકારો લૂંટી લેવા આવ્યા, ત્યારે તેમણે શાઉલને અને તેના ત્રણ પુત્રોને ગિલ્બોઆના ડુંગર પર મરેલા પડેલા જોયા.

9 તે લોકોએ તેનું માંચું કાપી નાખ્યું અને તેના શરો ઉતારી લીધાં અને દેશભરમાં મંદિરોને અને લોકોને આ શુભ સમાચાર પહોંચાડવા માંણસો મોકલ્યા.

10 ત્યાર પછી તે લોકોએ શાઉલનાં બખતરને આશ્તારોથના મંદિરમાં મૂક્યું. તેઓએ તેના શબને બેથશાનની દિવાલ ઉપર લટકાવી દીધું.

11 પલિસ્તીઓએ શાઉલના શરીરને અને બખતર ઉપાડનારને શું કર્યું તે યાબેશ ગિલયાદના લોકોએ સાંભળ્યું.

12 પછી યાબેશના બધા સૈનિકોએ આખી રાત કૂચ કરી; તેઓએ શાઉલ અને તેના ત્રણ દીકરાઓના શરીર બેથશાનની દિવાલોથી ઉતાર્યા અને યાબેશ ગિલયાદ લઈ ગયા અને અગ્નિમાં બાળી નાખ્યા.

13 પછી તેમણે તેમનાં હાડકાંઓ લીધા અને તેમને યાબેશમાં મોટા વૃક્ષ નીચે દાટી દીધા, અને સાત દિવસના ઉપવાસ કર્યા.

For other languages please go to www.wordproject.org